

U SLUŽBI MALOG ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Broj 1./385. Zagreb, ožujak 2017. Godina – LXII.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Odgovara: s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Kristina Adžamić, s. M. Ana Čajko-Šešerko

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tisak: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Živio Mali Isus! Drage sestre!

Kroz proteklu 2016. godinu nastojale smo staviti naglasak na Družbin vjesnik „U službi Malog Isusa“, njegov povijesni put i značenje u našoj Družbi. Nadamo se da smo barem na trenutak uklonile sjenu s njega i čitajući njegove požutjele stranice saznale nešto više o mnogobrojnim događajima koji su obilježili život naše Družbe i njezinih članica. Nadamo se da je i vas čitanje njegovih stranica obogatilo i potaknulo na veću suradnju i vlastiti doprinos u kreiranju njegove budućnosti.

Dok sa zahvalnošću srca 'pabirčimo' po sačuvanoj nam baštini, pozvane smo sve zajedno i svaka osobno s ljubavlju i nadom ulagati vlastiti dar života u izgradnju Crkve, Družbe, društva i svijeta. Gospodin nam daruje mogućnost svakog novog dana uputiti se u njegov vinograd i prema povjerenim talentima služiti mu i naviještati njegovu Radosnu vijest. Poziva nas poput Marije Magdalene biti blagovjesnice njegove pobjede nad grijehom i smrću, blagovjesnice njegove Riječi i svjedokinje njegove ljubavi svima koji žive u njegovu vinogradu. Papa Franjo u svojoj poruci za 54. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja ističe da Crkva treba upravo blagovjesnike poput Marije Magdalene „vedre i sigurne da su otkrili istinsko blago, nošene silnom željom da pođu s radošću sve upoznavati s njim (usp. Mt 13, 44). Naše zajedništvo s Gospodinom po sv. zavjetima to naše 'blago' „podrazumijeva da smo poslani u svijet kao proroci njegove riječi i svjedoci njegove ljubavi.“

O povjerenoj nam misiji služenja i naviještanja Božjeg kraljevstva u svijetu svjedoče nam mnogi događaji koji su vrijednim rukama zabilježeni i ispisani na stranicama ovog broja Družbinog vjesnika. Budimo i dalje glasnice Gospodnje ljubavi, milosrđa, praštanja i nade svima kojima nas On šalje. Ostanimo u onom u čemu smo poučene, svjesne od koga smo pučene (usp. 3, 14). Naviještajmo radost Uskrslog Gospodina svugdje i na svakom mjestu “bilo to zgodno ili nezgodno” (2 Tim 4,2). Izvršimo djelo blagovjesničko, služenje svoje posve ispunimo! (usp. 4, 5).

Urednica

RIJEČ CRKVE

Papino pismo mladima - "Kompas" za nadolazeću Biskupsku sinodu 2018. g.

Dragi mladi,

zadovoljstvo mi je objaviti da će u listopadu 2018. g., započeti zasjedanje Biskupske sinode, kako bi se razmotrila tema: "Mladi, vjera i razlučivanje zvanja". Htio sam da budete u središtu pažnje, jer ste mi na srcu. Danas se predstavlja Pripremni dokument; dokument koji isto tako povjeravam i vama, kao "kompas" na ovom sinodskom putovanju. Sjećam se riječi koje je Bog rekao Abrahamu: 'Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati' (Post 12, 1). Ove riječi su sada upućene i vama, također. To su riječi Oca koji vas poziva da "krenete", da se zaputite prema budućnosti koja je nepoznata, ali koja sigurno vodi do ispunjenja; budućnost prema kojoj vas On sam prati. Pozivam vas da osluhnete Božji glas koji odzvanja u vašem srcu po dahu Duha Svetoga. Kad je Bog rekao Abramom: 'Idi!', što je zapravo htio reći? Sigurno mu nije rekao da se udalji od svoje obitelji ili da se povuče iz svijeta. Abram je dobio uvjerljiv poziv, izazov, da napusti sve i ode u novu zemlju. Koja je to "nova zemlja" za nas danas, ako ne nešto više od jednostavnog i prijateljskoga društva za kojim vi, mladi ljudi, duboko čeznete i želite ga izgraditi i do na kraj svijeta? No, na žalost, danas ovo 'Idi!' ima i drugo značenje; naime označuje zlorabu položaja, nepravde i rata. Mnogi od vas su podvrgnuti stvarnoj prijetnji nasilja i prisiljeni su pobjeći iz svoje zemlje. Njihov krik se uzdiže k Bogu, kao onaj Izraelov, kada je narod bio porobljen i potlačen pod faraonom (Usp. Izl 2, 23).

Podsjetio bih vas također na riječi koje je Isus jednom rekao učenicima koji ga upitaše: 'Učitelju [...] gdje stanuješ'; odgovorio im je: 'Dođite i vidite' (Iv

1, 38). Isus vas gleda i poziva Vas da idete s njime. Dragi mladi, jeste li primijetili taj pogled koji vam je upućen? Jeste li čuli taj glas? Jeste li osjetili potrebu da poduzme takav put? Siguran sam da, unatoč buci i zbrci koje u svijetu naizgled prevladavaju, ovaj poziv i dalje odjekuje u dubini vašeg srca kako bi se otvorili punini radosti. To će biti moguće dotle, da ćete uz stručne vodiče, naučiti kako poduzeti proces razlučivanja kako biste otkrili Božji plan u svom životu. Čak i kad je putovanje neizvjesno i padnete, Bog, bogat milosrđem, protegnut će svoju ruku i podići vas. U Krakovu, na otvaranju posljednjega Svjetskog dana mladih, pitao sam vas nekoliko puta: 'Možemo li stvari promijeniti?' A vi ste uzviknuli: 'Da!'. Taj je povik došao iz vaših mladih i mladenačkih srdaca, koja ne podnose nepravdu i ne mogu se poviti pred "kulturom otpada", niti se podati globalizaciji ravnodušnosti. Slušajte vapaj koji se izvija iz nutrine vašeg "ja"! Čak i kada osjećate, kao prorok Jeremija, neiskustvo mladosti, Bog vas potiče da idete tamo gdje vas šalje: 'Ne boj se, [...] jer ja sam s tobom da te izbavim' (Usp. Jer 1, 8). Bolji se svijet može izgraditi i kao rezultat vaših napora, vaše želje za promjenom i vašom velikodušnošću. Ne bojte se slušati Duha koji predlaže odvažne stvari; ne odgađajte kad savjest od vas traži da preuzmete rizik sljedeći Učitelja. Crkva također želi čuti i vaš glas, vaše osjetljivosti i vašu vjeru; pa i vaše sumnje i kritike.

Učinite da se vaš glas čuje; neka odzvanja u zajednicama i neka ga čuju pastiri vaših duša. Sveti Benedikt je požurivao opate – čak i one mlade – kako bi se savjetovao, prije svake važne odluke, jer 'Gospodin često otkriva mlademu ono što je najbolje' (Pravilo sv. Benedikta, III, 3). Takav je slučaj, i s ovom sinodom. Moja braća biskupi i ja, želimo još više biti 'suradnici vaše radosti' (Usp. 2 Kor 1, 24). Ja vas povjeravam Mariji iz Nazareta, mladoj osobi poput vas, koju je Bog pogledao s ljubavlju, tako da vas može uzeti za ruku i voditi vas, do radošću ispunjenog i velikodušnog odgovora na Božji poziv, riječima: 'Evo me' (usp. Lk 1, 38).

S roditeljskom ljubavlju,

Franjo

Vatikan, 13. siječnja 2017. g.

PORUKA I ČESTITKA VRHOVNE GLAVARICE

Poruka sestrama za korizmu

S Božjom riječju kroz korizmu

Poštovane sestre Provincijalke!

Drage sestre, sestre novakinje, postulantice i pripravnice!

Danas je Čista srijeda ili Pepelnica. Crkva započinje svoj četrdesetodnevni korizmeni hod s Gospodinom kroz pustinju (Mk 1,12). Pokornički čin posipanja pepelom znak je pokore i obraćenja. „Kršćane koji vjeruju u uskrsnuće i život vječni, pepeo podsjeća na prolaznost zemaljskoga života i sve ono zemaljsko što ga može odvesti od Boga. To je vrijeme intenzivnijeg posvećivanja molitvi, čitanju Božje riječi, odricanju, vršenju djela milosrđa, pokore i posta.“ Ono nas vodi „sigurnom cilju: Uskrsu, Kristovoj pobjedi nad smrću.“

U ovogodišnjoj poruci za korizmu, papa Franjo ističe da je „korizma pogodno vrijeme za jačanje duhovnog života sredstvima posvećenja koje nam Crkva pruža: postom, molitvom i milostinjom. U korijenu svega toga je Božja riječ, koju smo u ovom vremenu pozvani slušati i nad njom revnije meditirati.“

O Božjoj riječi koja je središte našega duhovnog života i iz koje izvire milost našeg posvećenja, progovorio nam je papa Franjo i u nedavno objavljenom apostolskom pismu „Misericordia et misera“. U točki br. 7. ovog Pisma Papa izražava svoju živu želju da se Božja riječ sve više slavi, upoznaje i širi, tako da se po njoj sve bolje može shvatiti otajstvo ljubavi koje izvire iz tog vrela milosrđa. Na tragu ove Papine želje, pisala sam u svom zadnjem pismu upućenom vam na početku godine i predložila da se tijekom liturgijske godine više družimo sa Svetim pismom, proučavamo ga i upoznajemo. Potaknuta ponovnim pozivom pape Franje koji nam je uputio u svom pismu za korizmu, željela bih da i mi svaka osobno i sve zajedno uz intenzivniji molitveni život, djela pokore i milosrđa, što više razmatramo Božju riječ.

Božja riječ u Bibliji predstavlja nam se „kao Božji poziv, ponuda, putokaz kroz život, sredstvo spasenja i učiteljica života“. Ona nas potiče na „priateljevanje s Bogom i ljudima.“ Vodi nas putem koji je zacrtan Božjim planom do spasenja svijeta i otkupljenja čovjeka. Iz nje crpimo životne sokove koji su izvor žive vode u našem hodu kroz pustinju. Iz nje nam odsijeva Božje lice i Božje milosrđe.“

„Veliki crkveni učitelji pozivali su vjernike da se napajaju na prvim izvorima vjere, tj. na pisanim svjedočanstvima o Isusu, što nam dolaze iz najbliže Isusove sredine, neki od samih Isusovih neposrednih i prisutnih učenika i prijatelja.“ „Sv. Jeronim je tvrdio: Tko ne poznaje pisma ne poznaje ni Isusa Krista.“

Papa Franjo potiče Kristove učenike da kroz ovu godinu ulože nove napore u širenje, bolje poznavanje i produbljivanje Svetog pisma. Želi, da uloženi naponi budu obogaćeni kreativnim inicijativama koje će potaknuti vjernike da postanu živim oruđem prenošenja Božje riječi. Želi da se posebni naglasak stavi na *lectio divina* kako bi se molitvenim čitanjem svetoga teksta podupirao i razvijao duhovni život.

Nažalost, ovaj način druženja s Božjom Riječju *lectio divina* nije pronašao veći odjek među nama i u našim zajednicama i ako nas na to upućuju i naše Konstitucije u desetom poglavlju.

Svjesne smo da užurbani život i svakodnevne obveze sve više nas odvlače od „našeg najvažnijeg posla“ o kojem nam govori otac Utemeljitelj u koji spada i ovo korisno sredstvo za naš duhovni rast. Potrebno je zaustaviti se na trenutak, pogledati u svoj hod i vidjeti kamo nas on vodi? Kojemu cilju?

Korizma bi mogla biti divna prilika svakoj od nas da se vratimo svom prvotnom cilju, životu s Kristom, u Kristu i za Krista. On je naš početak i svršetak. Sve što je izvan Krista nije za naš duhovni rast i napredak. Zato drage

sestre, novakinje, postulantice i pripravnice, nastojmo kroz milosno vrijeme korizme i tijekom cijele godine, družiti se što više s Božjom riječju. Uzimimo svaki dan u ruke Bibliju, u njoj čitajmo Božju riječ, oslušujmo njezinu poruku, molimo u srcu, kontemplirajmo, uranjajmo u Božju prisutnost i u svojoj svakodnevnicu djelujmo u skladu s Božjom riječi.

Okoristimo se ovim darom *lectio divina* što su ga Crkvi ostavili u baštinu veliki crkveni oci, od Origena, sv. Ambrozija, sv. Augustina, sv. Benedikta pa sve do Drugog vatikanskog sabora koji je u konstituciji „*Dei Verbum*“ (br. 25) jednako inzistirao na stalnom čitanju Svetog pisma za svećenike i redovnike kako bi čestim čitanjem stekli „uzvišenu spoznaju Isusa Krista“ (Fil 3,8). Papa u miru Benedikt XVI. za *lectio divina* kazao je: „To su stube kojima se monasi uspinju od zemlje prema nebu.“ A papa Franjo nedavno je kazao Bogu posvećenim osobama: „Hranite svoj dan molitvom, meditacijom, slušanjem Božje riječi. Vi koji ste bliski s drevnom praksom *lectio divina*, pomozite također vjernicima da je vrjednuju u svom svakodnevnom životu. I znajte u svjedočenje prevesti ono što Riječ pokazuje, dopuštajući da vas ona oblikuje da, kao sjeme prihvaćeno u dobru zemlju, donosi obilate plodove. Tako ćete biti uvijek uočljivi Duhu i rasti ćete u sjedinjenju s Bogom, njegovat ćete bratsko zajedništvo među sobom i bit ćete spremni velikodušno služiti braći, osobito onima koji su potrebni. Za Božansko čitanje potrebno je imati otvoreno srce i otvoren duh, pronaći prikladno mjesto i osigurati si potrebno vrijeme.“

Otvorimo svaka svoje srce i duh u ovim milosnim danima korizme. Božja riječ neka izgrađuje i upravlja naš posvećeni život. Neka izgrađuje naše sestrinske i ljudske odnose, naše zajedništvo kojim svjedočimo narav Kraljevstva Božjega na zemlji, a iz kojeg izvire naša velika apostolaka snaga koju smo pozvane darovati Kristovoj Crkvi.

Drage sestre, uz druge korizmene sadržaje neka nam i ove riječi budu poticaj na što plodonosnije življenje korizme koja će nas voditi Vazmenom trodnevlju i Kristovu Uskrsnuću. Krist, naš Otkupitelj darovao nam milost dostojno se pripraviti na slavlje svetkovine Uskrsa. To moli i želi svim sestrama u Družbi i našem podmladku, vaša u Malom Isusu i Mariji

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

U Zagrebu 1. ožujka 2017.

Uskrsna čestitka sestrama u Družbi

*A Marija je stajala vani
kod groba i plakala. ...
Kaže joj Isus: 'Ženo zašto plačeš?
Koga tražiš?'
Misleći da je to vrtlar, reče mu
ona: 'Gospodine, ako si ga ti od-
nio, reci mi gdje si ga stavio i ja
ću ga uzeti.'
Kaže joj Isus: 'Marijo!'
Ona se okrene te će mu hebrejski:
'Rabbuni!' – što znači 'Učitelju!'
(Iv 20, 11; 15-17)*

Uskrs, 2017.

Poštovane sestre Provincijalke, drage sestre, sestre novakinje, postulanticice i pripravnice!

U osvit uskrsnog jutra pođimo i mi s Majkom Marijom i pobožnim ženama k Isusovu grobu. Poput njih, donesimo Gospodinu svoje 'mimoirise' koje smo mu pripremale kroz četrdeset dana korizme. Kod groba ćemo pronaći otkotraljan kamen i kao Marija Magdalena prepoznati svoga Učitelja. Radujmo se i mi svim srcem pobjedi našega Gospodina nad smrću i grijehom. Vese- limo se što smo u broju onih kojima Uskrsli svaki dan povjerava zadaću naviještati braći i sestrama Njegovu Radosnu vijest. Prikažimo naše služnje i svaku žrtvu kako bi cijelim svijetom, na poseban način u ratom zahva- ćenim zemljama zavladao mir, dar Uskrslog Gospodina. Puninu uskrsne radosti živimo u našem sestrinskom zajedništvu i sa svima kojima smo pos- lane.

Zajedno sa sestrama iz Vrhovne uprave želim svim članicama drage nam Družbe sretan i blagoslovljen Uskrs. Vaša u Isusu i Mariji

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

USKRSNE ČESTITKE PROVINCIJSKIH GLAVARICA

Sarajevo

Evo Jaganjca Božjeg koji odnosi grijehе svijeta (Iv 1,29).

Drage sestre!

Upravo sam se vratila iz crkve svetih Ćirila i Metoda pri našoj Bogosloviji. Svetom misom smo slavili Blagovijest. Pomilovala sam moći Svetoga križa što ih je Utemeljitelj donio i postavio pri ulazu u Crkvu, a onda sam molila kod oltara gdje je Presveti sakrament. Odjednom sam ugledala lijepi reljef Jaganjca i učas pomislila: ovu sliku poslat ću sestrama uz uskrsnu čestitku, jer je zacijelo isti prizor gledao naš otac Utemeljitelj, a vjerujem i sestre koje su godinama služile svećenicima i bogoslovima u ovoj odgojnoj ustanovi.

Sjećam se kako sam u vremenu redovničkog pripravništva, bila poslana u zajednicu Svete male Terezije u Mrkopalj gdje su sestre po narudžbi izrađivale slatkiše za posebno svečane dane u obiteljima. Majke su dolazile sestrama i naručivale razne oblike kolača za još različitije obiteljske svečanosti. Sestrama bi donijele materijal, ponekad i obilatije nego što bi za kolač bilo potrebno. Ispričale bi što slave i kakvu tortu za slavlje žele. Često sam vidjela kako su sestre Ema i Vijaneja, dok bi mijesile pripravke, izgovarale molitve za one koji će uživati hraneći se tim domišljato izrađenim poslasticama.

Posebno mi je ostalo u sjećanju vrijeme pred Uskrs. Sestre bi po cijele dane pripremale uskrsne janjce. Redale bi ih jedno do drugoga na drveni stol. Napravile bi stado janjaca. Nakon što bi cijela kuća mirisala svježim biskvitnim janjcima odijevale su ih u slatki snijeg. Na kraju bi svako janje dobilo zastavicu sa crvenim križem i cvjetnu ogrlicu. Smjela sam i usuđivala se pomagati sestrama. Pozorno sam prala kalupe različitih veličina istražujući kako su načinjeni. Uživala sam kad bi mi kazale da napravim zastavice, ružice, da janjce odjenem u bijelo ruho ili postavim na pripremljeni podložak. I sada bez imalo zadržke znam koliko su te skromne svete sestre bile apostoli Uskrnuća. Voljele su one kao i zaštitnica zajednice sveta mala Terezija Maloga Isusa. U tom besprijekornu darivanju samih sebe svjedočile su o vrijednosti žrtve. Simbol janjeta u mojim mislima danas budi beskrajno otajstvo života i odaje teološku podlogu. Ipak, želim čestitati dragi i sveti Uskrs ovim plemenitim sjećanjem iz vremena mojih prvih koraka na redovničkom putu, kada nismo znali za digitalni i elektronički prijenos informacija.

Ovo su sjećanja koja nukaju na molitvu za milost nade da u životima mladih osoba našega doba i prostora bude mjesta i vremena za doživljaj uskrsne ljepote i u prirodi koja se obnavlja (janjci, pilići, cvijeće, novi izdanci) u obiteljima koje se okupljaju kako bi zajedno slavile, u molitvenom klicanju radi pobjede života nad zlom i smrću. Svi divni simboli Uskrsa trebaju nam da nas uvedu u otajstvo života, no-sivo otajstvo koje se neprestano prikazuje za spasenje svake duše i cijeloga svijeta. Koliko nam samo snage biva darovano kada svećenik, držeći u ruci česticu Kruha, posvjedoči Istinu kao nekoć sveti Ivan: Evo Jaganjca Božjega evo onoga koji oduzima grijeha svijeta.

Ovu spasonosnu istinu, hvala Bogu, imamo priliku svaki dan čuti, vidjeti, okusiti, od nje živjeti. To iskustvo nas oblikuje da slično našim sestrama, koje već odavno gledaju Jaganjca licem u lice, možemo molitvom i blagoslovom biti prisutne u svečanim, a i teškim trenutcima brojnih obitelji gdje god da služimo Jaganjcu koji se do kraja, do smrti na križu, darovao i daruje za spasenje svijeta.

Naša se provincijska zajednica ove godine u ozračju korizme i svetoga Uskrsa priprema na slavlje provincijskoga Kapitula. Preporučamo se u molitve svih vas do kojih je doprla ova uskrsna poruka. Molite se za nas da budemo poslušne Duhu Svetomu i da prepoznamo Isusovo lice kako i kada god da dođe do naših života, da mu se suobličimo i da poput učenika posvjedočimo da je on Jaganjac, naš istinski Put, Istina i Život.

Vama draga časna majko Radoslava, i vijeću Vrhovne uprave Družbe, te sestrama provincijalkama Anemarie i Petri, svim dragim sestrama, novakinjama, pripravnicama, te članovima Društva *Prijatelji Maloga Isusa* srcem upućujem ovu čestitku za Uskrs, a željama i pozdravima se pridružuju moje sestre suradnice u upravi: sestra Anđa, sestra Genoveva, sestra Kristina, sestra Ljilja i sestra Bertila.

Vaša po Božanskom Djetetu Isusu

sestra M. Admirata Lučić

Drage sestre!

Tuga i težina Velikog petka su prošli, a mir i tišina Velike subote daju naslutiti da nakon mračnog poslijepodneva Kristo-

va raspeća dolazi radosno jutro Njegova uskrsnuća. Žene koje su došle na grob nisu mislile na Uskrsnuće. Njihova srca su bila ispunjena bolom, a oči umorne od suza; bol i umor ovladali su njima da nisu mogle povjerovati riječima anđela niti prepoznati Isusa kad se našao pored njih.

I nama danas se događa da slušamo Kristove riječi, a da nam one ne dotiču srce; događa nam se da stojimo pored Isusa, a da Ga ne prepoznamo. Možemo se i mi zajedno s papom Franjom pitati: koliko smo samo puta tražile Živoga među „mrtvima“ – među mrtvim, prolaznim stvarima koje ne mogu dati život? Koliko puta nam je srce izgubljeno lutalo prostranstvima ovog prolaznog svijeta?! A nije trebalo! Jer Isus trajno govori i poziva: „Ne traži Živoga među mrtvima!“ Upravo ovaj Isusov poziv pomaže nam izići iz naših prostora prolaznosti i boli i otvara nam putove radosti i nade – nade koja mijenja sve, svijet oko mene i svijet u meni, nade koja mijenja moje srce da Ga mogu prepoznati.

Poslušajmo Isusov zov: podignimo glavu i upravimo svoj pogled Njemu, otvorimo svoja srca kako bismo mogle primiti Njegovu Riječ: „Pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih!“ (Mt 28,7) Ne tražimo Živoga među mrtvima! Pođimo žurno, sestre, javimo svima: Gospodin Isus je živ! Iz naših srdaca, s naših usana neka odjekuje pjesma radosti: Isus Krist je uskrsnuo! On je naša nada, On je naš čvrst i siguran oslonac na putu života!

S ovim mislima, Časnoj Majci i njezinu vijeću, sestrama provincijalkama i njihovim vijećima, svim sestrama, novakinjama, postulanticama, kandidaticama i Prijateljima Malog Isusa, u ime splitske Provincije sv. Josipa, od srca želim sretan i blagoslovljen Uskrs! Neka Onaj koji živi zaživi uistinu i u našim srcima!

*s. M. Anemarie Radan
provincijska glavarica*

Aleluja!

Krist je uskrsnuo kako bi se ponovno živ vratio na naše putove!

Drage sestre!

On, Uskrsnuli, za nas svakodnevno lomi kruh i hrani nas svojom Riječju, ali ga sami ne možemo prepoznati dok nam On ne otvori oči srca.

On, Uskrsnuli, pojavit će se kao svjetlost, dok smo u tami, kao pratilac i nadahnuće u potrazi za smislom.

Tek kada ga pronađemo živa u svom srcu, nećemo ga prestati tražiti u svakodnevničkim križevima.

Križ i Krist idu zajedno u susret nama i svakoj osobi na našem putu.

On, Uskrsnuli, daruje nam, u svom božanstvu, svoju nježnost, mir, milosrđe i nadu

koje ćemo moći dijeliti sa svojim svakodnevničkim suputnicima.

Draga Č. Majko, provincijalke, sestre, novakinje, postulantice i kandidatice, želim da nam život obiluje plodovima Isusova uskrsnuća.

Srdačno vas pozdravlja u uskrsnulom i Malom Isusu

*s. M. Petra Marjanović
sa sestrama Zagrebačke provincije*

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Redovnička pravila sv. Augustina, kao temeljna pravila za sestre nazvane Služavke Malenoga Isusa pod zaštitom sv. Josipa

Pogled u povijesni početak jedne redovničke zajednice uvijek nas upućuje na njezinu sačuvanu dragocjenu baštinu, na same izvore, kako bi se moglo osluhnuti nadahnuće osnivača, potrebe vremena i život prvih članova zajednice koji su živjeli zacrtani način života s jednom svrhom – posvetiti se Bogu i težiti putu kršćanskog savršenstva i svetosti. Baština svake pojedine zajednice temelj je njezina identiteta i, prema Crkvenom zakoniku, treba biti opisana ponajprije u *Pravilima* pojedinih zajednica. Upravo *Pravila* pripadaju u bitnu baštinu ustanove, a baštinu čine „volja i namjere utemeljitelja u odnosu na narav, svrhu, duh i karakter ustanove te zdrave predaje same ustanove“. *Pravila* su najčešće „pisana za jedan ili nekoliko samostana u kojima određeni broj asketa živi zajedničkim životom. Kada je više samostana prihvatilo jedno te isto pravilo, ono se ipak moralo posebnim dodatcima prilagoditi potrebama pojedinih samostana pa je postalo 'samostansko pravilo'.“

Istražujući povijesne izvore koji su bili nadahnuće sestrama Služavkama Malenoga Isusa i iz kojih su sestre crpile duhovnu snagu za svakodnevni život, otkrivamo jedan dragocjen biser ispisan na već davno požutjeloj pergameni. To su „Redovnička pravila sv. Augustina kao temeljena pravila za sestre 'Služavke Malenoga Isusa' pod zaštitom sv. Josipa“. Kod toga prvog susreta s biserom Družbe pojavljuje se pitanje zašto su Pravila Služavki Malenoga Isusa povezana s *Pravilima* sv. Augustina, sveca koji je živio prije 16 stoljeća?

Ovim prilogom pokušat ćemo dati makar skroman odgovor svima u kojima će izazvati interes sam naslov ovoga priloga. Istaknut ćemo tu važnu baštinu Družbe, baštinu koju je već davno zasjenilo vrijeme, ali Bogu hvala nije je izbrisalo. Nastojat ćemo prikazati što je to zajedničko u Pravilima sv. Augustina i Pravilima Služavki Malenoga Isusa. Potom će svaka od nas sestara moći napraviti vlastitu poveznicu s određenim ciljevima tih pravila o kojima su nam svojim životom svjedočile mnoge naše sestre koje odoše pred nama u vječnost. Za mnoge od njih rečeno je: „Bile su živo Pravilo“.

„Pravilo sv. Augustina, dakle, potječe od Augustina, monaha, biskupa i naučitelja Crkve, a izvorno je napisano za članove njegove redovničke zajednice u Hiponu (danas Hannaba u Alžiru). Ono je 'bogato mudrošću, umjerenošću i dobrotom', u njega je Augustin prelio bit svoga monaškoga ideala.“

U knjizi *Redovnička pravila* (Zagreb, 2005.) pronalazimo da „Augustinovo značenje kao učitelja i svjedoka monaštva biva otkriveno tek posljednjih desetljeća te nije u svijesti šireg kruga obrazovanih vjernika i redovnika. A ipak latinsko monaštvo vrlo mnogo duguje afričkom svecu. Njegova je monaška misao utjecala na cijeli kasniji redovnički život; sv. Benedikt joj je također platio danak; srednjovjekovni su se monasi na njoj nadahnjivali; i danas se može reći da je velik dio benediktinskih samostana uređen na temelju augustinovskog poimanja u službi Crkvi.“

Upravo na monaškim pravilima sv. Augustina, koja su nastajala početkom 400. godine, nastajala su i *Pravila* otaca Dominikanaca, sestara Dominikanki, otaca Pavlina, sestara Naše Gospe, sestara Kćeri Božje ljubavi, sestara Uršulinki i druga. I Pravila Služavki Malenoga Isusa uređena su prema pravilima sv. Augustina. Ona „pokazuju služavkama kojim putem treba hodati, ako hoće postignuti kršćansku savršenost, oko koje ozbiljno nastojati su dužne.“

Odmah na početku Pravila sv. Augustina i Pravila Služavki Malenoga Isusa nalazimo govor:

O ljubavi k Bogu i bližnjemu

„Prije svega, predraga braćo, ljubite Boga a zatim bližnjega (usp. Mk 12, 28-43) jer te su zapovijedi u prvom redu nama dane“ (*Pravilo sv. Augustina*, kasnije kratica PA).

„Drage sestre, ponajprije treba da ljubite Boga i onda bližnjega, jer su nam ove zapovijedi dane kao najvažnije“ (*Pravilo Služavki Malenoga Isusa*, kasnije kratica PSMI).

O jedinstvu

„Prvi cilj radi kojega ste se okupili u zajednicu jest da složno živite u kući i da kod vas bude jedna duša i jedno srce u Bogu (usp. Dj 4,32 i 2,46)“ (PA).

„Pazite za što ste se u tom društvu sakupile i sabrale, naime zato, da u istoj kući složno živite, da ste jedne duše i jednog srca u Bogu“ (PSMI).

O zajedništvu dobara

„Ništa ne nazivajte svojim (usp. Dj 4,32) nego neka vam sve bude zajedničko... Onima pak koji su u svijetu imali što svoje, neka bude drago što je to sada zajedničko kad su ušli u samostan“ (PA).

„Nemojte tvrditi da štogod napose za sebe posjedujete, nego treba da posjedujete sve stvari zajednički“ (PSMI).

O hrani i odjeći

„Čitate u Djelima apostolskim (4, 32.35) 'Sve im bijaše zajedničko... A dijelilo se svakome koliko je trebao“ (PA).

„Glavarica neka svakoj podijeli koliko treba hrane i odjeće... kao što se to dijelilo u prvoj kršćanskoj zajednici“ (PSMI).

U drugom poglavlju *Pravila* nalazimo govor ***o kreposti poniznosti***.

„A što vrijedi razdijeliti svoje imanje, dati ga siromasima (usp. Lk 18,22; 1Kor 13,3) i postati siromah ako bijedna duša postaje oholijom dok bogatstvo prezire nego dok ga je posjedovala? Živite dakle, jednodušno i složno (usp. Rim. 15, 6) i jedan u drugome častite Boga kojega ste hramovi postali“ (usp. 2Kor 6,16) (PA).

„Neka se ne uzvisuju sestre, ako su imanjem svojim što doprinijele kući da se utemelji ili uzdržava, te ne budu sada na posjed svoj oholije što su ga darovale samostanu, nego dok su bile i posjedovale ga u svijetu, jer oholost pravi zamke istim dobrim djelom.“ „A što vrijedi razdijeliti svoje imanje, dati ga siromasima (usp. Lk 18,22; 1Kor 13,3) i postati siromah ako bijedna duša postaje oholijom dok bogatstvo prezire nego dok ga je posjedovala?“

Živite dakle u jedinstvu i potpunoj slozi, te štujte jedna u drugoj Boga, kojega sveti hram postadoste“ (PSMI).

Treće poglavlje govori ***o molitvi***.

„Molitvi se posvetite (usp. Kol 4,2) u određene časove i vremena... Kad se molite Bogu psalmima i himnima, neka vam bude u srcu ono što izričete ustima. A pjevajte samo ono što treba pjevati; što nije napisano da se pjeva, neka se ne pjeva“ (PA).

„Obavljajte molitve točno u određenom vremenu... Ako štujete Boga i slavite psalmima ili pjevanjem, neka bude u srcu ono što vam je na jeziku. Pjevajte samo ono što je određeno da se pjeva, a ostalo što nije određeno da se pjeva, nemojte pjevati“ (PSMI).

Četvrto poglavlje govori ***o postu i blagovanju***.

„Svoje tijelo krotite postovima i uzdržljivošću u jelu i piću ukoliko dopušta zdravlje... Otkad sjednete za stol pa dok se ne dignete, bez buke i prepiranja slušajte što vam se po običaju čita – da ne bi samo usta uzimala hranu, nego da bi i uši željno slušale riječ Božju“ (PA).

„Obuzdajte putenost svoju postom i uskraćivanjem u jelu i pilu, ukoliko vam zdravlje dopušta. Ako dođete k jelu, slušajte dok ustanete, što se čita i slušajte mirno bez buke i napora da ne bi samo usta uzimala hranu, nego da bi i uši željno slušale riječ Božju“ (PSMI).

Peto poglavlje govori ***o blagosti prema bolesnima***.

„Neka se smatraju bogatijima koji su jači u podnošenju oskudice. Bolje je, naime, trebati nego puno imati“ (PA).

„Bolje je, naime, trebati nego puno imati“ (PSMI).

Šesto poglavlje govori ***o vanjskom ponašanju***.

„Vaše odijelo neka se ne ističe; nemojte čeznuti da se svidite odjećom nego vladanjem. Kad izlazite, idite zajedno; kad dođete kamo idete, ostanite zajedno. U hodu, stajanju i drugim vašim kretnjama neka ne bude ništa što bi nekoga sablaznilo, nego neka sve odgovara vašem posvećenju“ (PA).

„Na odjeći neka ne bude ništa izvanrednoga, gledajte više, da omilite dobrotom srca, nego li odjećom“.

„Kad izlazite, idite zajedno; kad dođete kamo idete, ostanite zajedno. U hodu, stajanju i drugim vašim kretnjama neka ne bude ništa što bi nekoga sablaznilo, nego neka sve odgovara vašem posvećenju.“

„Mislite si često, kako vas gleda Bog, jer to je najbolje sredstvo, da si sačuvate u svim svojim djelima onu čistoću i ono poštenje, koje djevicu najbolje kiti i resi“ (PSMI).

Sedmo poglavlje govori ***o bratskom i sestriškom upozorenju.***

„Doista, ako brat tvoj ima na tijelu ranu koju bi htio sakriti jer se boji liječenja, zar to ne bi bilo okrutno od tebe kad bi šutio, a milosrdno kad očituješ? Koliko si više dužan očitovati duševnu ranu, koja je pogubnija, da mu se raširi u srcu!“ (PA).

„Doista, ako sestra tvoja ima na tijelu ranu koju bi htjela sakriti jer se boji liječenja, zar to ne bi bilo okrutno od tebe kad bi šutjela, a milosrdno kad očituješ? Koliko si više dužna očitovati duševnu ranu, koja je pogubnija, da joj se raširi u srcu!“

„Čuvajte jedna drugu da ne povrijedite čistoću, tim će vas načinom sačuvati Bog koji je u vama“ (PSMI).

Osmo poglavlje govori ***o uporabi dobara i njihovu čuvanju.***

„Neka nitko ništa ne radi za sebe, nego svi vaši poslovi neka budu usmjereni zajedničkom dobru s većim zalaganjem i radošću nego kad bi svatko radio za sebe... Što se više brinete za zajedničko nego za vlastito, to ste više napredovali“ (PA).

„Znajte, da ste mnogo napredovale, ako korist kuće i Družbe vazda pretpostavljate koristi svojoj, te će na taj način više sjati i sve savršenija biti prava ljubav“ (PSMI).

Deveto poglavlje govori ***o pranju odjeće i njezi bolesnika.***

„Koji su zaduženi za kuhinje ili odjeću ili za knjige, neka bez mrmljanja služe svojoj braći“ (PA).

„Neka se opredijeli posebna sestra, koja da se brine za bolesnike i za one koji se iza bolesti oporavljaju“.

„Neka rado čine svaku uslugu susestrama one, kojima je povjerena briga za hranu, odjeću i knjige“ (PSMI).

Deseto poglavlje govori ***o bratskoj ljubavi i praštanju.***

„Čuvajte se uvrjedljivih riječi. Ako vam pobjegnu, neka vam ne bude teško istim jezikom pružiti lijek kojim ste nanijeli ranu... Među vama, doista, ne smije vladati ljubav tjelesna, nego duhovna“ (PA).

„Neka ne bude razmirica među sestrama, ili neka se brzo dokonča, ako je koja nastala, da iz uzrujanosti ne postane mržnja, te trun ne smatra balvanom, te da duša ne postane ubojicom“.

„Ako su se povrijedile međusobno, moraju također pripravne biti, da si rado jedna drugoj oprostite i to već radi molitava vaših, koje valja da su tim svetije, što su češće“.

„Neka ne bude među vama zemne ljubavi, ljubav treba da bude posve duhovna“ (PSMI).

Jedanaesto poglavlje govori ***o poslušnosti predstojniku***.

Predstojniku se pokoravajte kao ocu, uz dužno poštovanje, da ogriješivši se o njega, ne uvrijedite Boga (usp. Lk. 10,16) (PA).

„Glavaricu treba slušati i štovati, da se u njoj ne povrijedi Bog, još većma treba štovati vrhovnu glavaricu, koja ima brigu za sve“ (PSMI).

Dvanaesto poglavlje govori ***o obdržavanju pravila***.

„Dao Gospodin da sve ovo obdržavate s ljubavlju, kao ljubitelji duhovne ljepote (usp. Sir 44,6) zaneseni Kristovim miomirisom što proizlazi iz dobrog vladanja (usp. 2Kor 2,15...) ne kao robovi pod zakonom, nego kao slobodni sinovi pod milošću (usp. Rim 6,14-22). A da se možete ogledati u ovoj knjižici kao u zrcalu (usp. Jak 1,23-25) i da se zbog zaborava nešto ne zanemari, neka vam se jedanput sedmično pročita. Ako primijetite da činite što je napisano, zahvalite Gospodinu darovatelju svih dobara. Ako pak opazite da je u nečemu pogriješio, neka se pokaje za prošlost, a čuva u budućnosti te neka moli Gospodina da mu dug otpusti i da ga ne uvede u napast (usp. Mt 6,12-13) (PA).

„Dao Bog, da sve to obdržavate rado i velikom ljubavlju za duhovnu ljepotu svoju, te da pobožnim životom posvuda širite miomiris Isusa Krista živući ne kao rokinje, koje uzdišu pod teretom zakona, nego kao slobodne, koje lako napreduju okrijepljene milošću Božjom“.

„Da ništa ne zaboravite, pače da se u ovih pravilih kao u zrcalu ogledate, neka vam se svake nedjelje jedanput čitaju. Ako pronađete da ste prema pravilom sve udesile, hvalite Boga na tome od koga nam proističe sve dobro. Ali ako bi koja opazila, da je u kojoj teško pogriješila, neka se skrušeno pokaje te za u buduće odluči da se popravi, uz to neka moli Boga, da joj milostivo oprostite te je ne uvede u napast. Amen. Tako neka bude“ (PSMI).

Redovnička pravila sv. Augustina, kao temeljna pravila za „Služavke Malog Isusa“ pod zaštitom sv. Josipa, ispisana su u dva djela na 18 stranica.

Nisu zabilježeni godina ni datum njihova nastanka. Možemo pretpostaviti da su pisana za prvu zajednicu sestara koja je osnovana 1890. i da su u zajednici vrijedila do privremenog odobrenja Ustanova Družbe SMI, koja je 1906. odobrio papa Pio X. na pet godina. Pisana su rukom, a uz osnovi tekst koji je ispisan crnom tintom, kod nekih članaka ima dopuna i ispravaka, gdje se prepoznaje rukopis oca Utemeljitelja, što će reći da su pisana i uređivana pod njegovim vodstvom. On ih je prilagodio potrebi svoje tek novoo osnovane zajednice „Služavki Malenoga Isusa“ i dao dopuštenje da se ta mala zajednica „Služavki“ ravna prema njihovim zahtjevnostima.

Upirući pogled u dragocjenu baštinu Družbe u kojoj čuvamo jedna od prvih *Pravila* Družbe, možemo sa sigurnošću reći da ta ista *Pravila* „mogu i u našem vremenu ponovno živjeti put utemeljitelja, mogu otkriti i u sadašnjosti primijeniti dinamizam koji je ove potonje potaknuo da otpočinu plan evangelizacije, mogu tumačiti karizmu u svjetlu sadašnjih izazova“.

Upoznajmo više život i djelo velikog naučitelja Crkve i okoristimo se duhovnom baštinom sv. Augustina koju Crkva čuva 16. stoljeća i koju je u same početke naše Družbe utkao naš otac Utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Josip Stadler i preko tih „Pravila Družbe“ sačuvao nam sve do danas spomen na afričkog sveca sv. Augustina.

s. M. Ana Marija Kesten

*Ovo je naša životna zadaća:
radom i molitvom napredovati u milosti Božjoj
dok ne postignemo onaj stupanj savršenosti
u kojemu čista srca možemo gledati Boga.
Sv. Augustin*

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

RAZMATRANJE ZA 25. TRAVNJA 2017.

Tema:

S Marijom uz Isusa

Djeвица Marija uzor vjernog i poniznog nasljedovanja Isusa

Pjesma: *O Marijo mila...*

*O Marijo mila, mi sada smo tu,
Usliši nam pjesmu daj vapaj nam čuj
Na putu života križ čeka nas ljut,
Daj Majko nam kaži ti u nebo put.*

Uvodna misao:

Marijo, ti si od samog početka htjela u potpunosti postojati i živjeti za Boga. To vidimo iz tvog potpunog predanja pozivu koji ti Bog upućuje preko arkanđela Gabrijela. Ti si prva koja si povjerovala u Krista i u Njega se pouzdala. Na početku Isusova javnog djelovanja bila si žena na čije posredovanje Isus čini prvo znamenje u Kani Galilejskoj (Iv 2,18), a na svršetku Isusova života bila si prisutna pod Križem kao žena koja postaje Majkom svih živih (Iv 19, 26-27). Tvoj potpuni „DA“ primjer je svakom kršćaninu, posebnoj nama Bogu posvećenim osobama, koje se želimo bez pridržaja predati Bogu. Tvoj „DA“, Marijo, poziva nas da svoje predanje u redovničkom životu učinimo radosno i potpuno. Pitajmo se: Jesmo li spremne u sebi reći istinski „DA“ svemu što Bog od nas želi? Jesmo li poput Marije spremne vjerno slijediti Isusa u svakom trenutku svog života?

Kratka šutnja...

Pjesma: *Kao Marija da te ljubim...*

*Kao Marija da te ljubim,
Tvoju riječ da čuvam ja,
kao Marija da je nosim
sred srca svojega.*

Pripjev:

*Samo Tebi da se klanjam,
samo Tebi predam sve,
Da Te ljubim srcem cijelim,
Kao Marija, Isuse.*

Razmatranje:

Blažena Djevica Marija bila je na ovoj zemlji slavna Majka Božanskog Otkupitelja i posebno vjerna i ponizna službenica Gospodinova. Time što je Krista začela, rodila, hranila, u hramu ga Ocu prikazala i sa svojim Sinom, dok je na križu umirao trpjela, sudjelovala je u Kristovu životu, i to u potpunoj poslušnosti, vjeri, ufanju i žarkoj ljubavi. Marijin život s Kristom počinje od časa pristanka da se na njoj izvrši volja Očeva, koji je vjerno dala kod Navještenja i koji je nepokolebljivo održala pod križem do trajnog proslavljanja na Nebu. „Ona je pamtila sve te događaje i o njima razmišljala u srcu“ (Lk 2 19,15). Marija povezuje i uspoređuje ono što je vidjela i čula, to pomno u srcu prebire i nastoji protumačiti, razumjeti... Ona raste i napreduje u vjeri. Zbog Anđelova posjeta i neuobičajena pozdrava Marija se zbunjuje i plaši, razmišlja o riječima koje je čula (Lk 1 29.34) i pita kako će to biti... I ona u svojoj vjeri nailazi na poteškoće, određene nejasnoće i sumnje (Lk 1,29.50). Usprkos tome Marija vjeruje. Prihvća Božju volju, Bogu se prepušta, u potpunosti Mu dariva sebe, svoju poslušnost, svoju budućnost i čitav svoj život riječima: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Tvojoj“ (Lk 1,38). Bogu je odana i otvorena, u Njega uranja, vjerna je službenica i savršena vršiteljica Njegovih riječi.

I mi sestre Služavke Malog Isusa, koju je svaku ponaosob od nas Bog uzljubio i pozvao da po nama ispuni svoj plan i da nam pokaže koliko nas voli, trebamo svojim životom pokazati da predanje Bogu, osobito služenje u ljubavi ne znači lišavanje slobode i razuma, nego projektiranje života po Božjim zapovijedima. S Bogom sve možemo, a bez Njega ne možemo ništa. Treba nam Njegova pratnja i blizina. Našim potpunim predanjem Bogu ništa ne gubimo, već, naprotiv, dobivamo ono najljepše i najveće.

U petom radosnom otajstvu krunice molimo: „Koga si Djevice u hramu našla“. Čak je i Marija izgubila Isusa i morala ga je tražiti i ponovno naći. Tražila ga je tri dana dok Ga nije našla (Lk2,45). Vrijeme u kojem živimo puno je zamki koje čovječanstvo rastavlja i udaljava od Isusa. Osjeća se jaka užurbanost u postizanju materijalnih dobara, u traženju užitaka, u traženju svega što nas udaljuje od Isusa. Pritisnuti smo brojnim napastima koje nas udaljavaju od Isusa. Zato, mi sestre Služavke Maloga Isusa, trebamo svom dušom biti uvijek spremne iznova krenuti u potragu za Isusom, tražiti Ga

kao Marija dok ga ne pronađemo. Tražimo Ga u molitvi, u razmatranju Njegove Riječi, u savjesti, u poslušnosti...

Da li sam spremna uvijek vjerno i ponizno tražiti Krista? Kada Ga nađem, da li sam kao Blažena Djevica Marija spremna nasljedovati Ga u požrtvornosti, poniznosti, vjernosti i ljubavi? Jesam li spremna u svakom trenutku izgubljenima ljudima našega vremena pokazati Isusa i poučiti ih što je bitno u životu. A bitno je samo to - u duši imati i nositi Isusa.

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Kao Marija da te ljubim,
tvoju bol da dijelim ja,
kao Marija da te pratim
sve do križa tvojega*

Samo Tebi da se klanjam...

Poticaji sluga Božjega Josipa Stadlera na štovanje Blažene Djevice Marije

Sluga Božji Josip Stadler u jednom pismu sestrama piše: „Da bl. dj. Marija nije vjerovala, ne bismo se mi mogli spasiti, niti bi Sin Božji od nje čovjekom postao. Odatle slijedi da nas je sve ona tako jako zadužila, da joj se ne možemo dostojno odužiti sve kada bismo joj dan i noć služili i hvalili je i slavili. A i Sin Božji, u koliko je uzeo tijelo od bl. dj. Marije, postao je tako veliki njezin dužnik, kako vele sv. Oci, da on u svrhu, da joj se oduži sve njezine molbe uslišava i smatra kano zapovijedi, pa ju je učinio svemogućom po milosti, što je on to po naravi; a svemoguća je ona na koljenima, jer sve moli od Isusa, a on joj nikada ništa ne može odbiti, nego po njoj čini bezbrojna čudesa u redu naravi i milosti i vječne slave... Zato ju je Isus učinio čuvaricom svoga blaga i jedinom djeliteljicom svojih milosti, da ona koga hoće oplemeni, uzvisi i obogati, da koga hoće usprkos svim zaprekama provede kroz uska vrata života ter mu osigura prijestol, žezlo i krunu Kraljevstva nebeskoga. Isus je svagda i vazda plod i Sin Marijin, a Marija je svagdje pravo pravcato stablo, koje nosi plod života, prava Majka koja taj plod proizvodi. Ta Majka jest prava majka i svake od vas. Da se sva ljubav svih dobrih majki stopi u jednu, bila bi istina jako velika, no puno je manja od ljubavi, koju majka Marija gaji spram svake od vas. Zato je od potrebe, da ju kano prave njezine kćerke štujete, čime ćete tako osigurati spasenje svoje duše. Ona vas tako voli, da joj je uvreda, ako je ne molite za sve potrebne milosti,

jer joj je u tu svrhu Gospodin Isus u ruke dao, da vam ih što više dijeli. Pamтите što sv. Bonaventura, taj veliki svetac i štovatelj Marijin, tvrdi: da onaj koji Mariju zaziva, već je blažen; i zato joj vapi: O ti spase onih, koji te zazivlju. U tebe sam se, Gospo, pouzdao, i nikada se neću posramiti. U služenju nam je Marija nedostiživi primjer, primjer kako sjediniti molitvu i rad. Molitva ne smije biti zapreka našoj službi bližnjemu. Moramo imati Marijine ruke i srce, srce otvoreno i prema Bogu i prema čovjeku. Prema Bogu koji se poistovjećuje s onima na rubu, siromasima, malenima i neznatnima. Otvaranje Bogu i čovjeku znači osloboditi se od hladne sebičnosti. A to je zapravo početak sreće i zrelosti nas za nebo. To je oznaka pravih „Božjih siromaha“. A za to nam nije potrebno mnogo: možda koji put samo jedan pohod, jedan pokret, jedna riječ. To, pak, donosi radost i mir bližnjemu i nama. To je i zalog našega spasenja, našega blaženstva. To je naš, put kojim trebamo ići. *(Preuzeto iz knjige: Moja je snaga u Gospodinu od Pave Jurišića, 2016. godina, str. 193-194.)*

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Kao Marija da te ljubim,
tvoj put da slijedim ja,
kao Marija da ti služim,
da ti predam život sav.*

Samo tebi da se klanjam...

Svjedočanstva pokojnih sestara Služavki Maloga Isusa o štovanju Blažene Djevice Marije

S. M. Natalija Franciska Menčik (+1907.) bila je izvanredno strpljiva, bolovala je od tuberkuloze. Umrkla je na blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije Elizabeti 31. svibnja. Marija je došla po svoju štovateljicu da je u nebu nagradi za sve boli i patnje koje je iz ljubavi prema njoj podnijela na zemlji.

S. M. Atanazija Marija Lanović (+1915.) bila je vrlo vesela, bistra i vrijedna sestra. Poslije novicijata je prala rublje u „Betlehemu“, a za vrijeme rata je dvorila ranjenike u bolnici. Imala je veliko pouzdanje u Boga i Bl. Djevicu Mariju. Bolovala je od tuberkuloze. Na blagdan Bezgrješnog začeca bl. Djevice Marije, 8. prosinca blaženo je preminula na filijali „Doloroza“. Došla je po nju Bezgrješna koju je za života toliko ljubila i štovala.

S. M. Asumpta Justina Pallatin (+1938.) posebno se odlikovala u posluhu, pokoravala se u svemu, bez ispitivanja, bez oklijevanja. U požrtvovnosti i radu joj nije bilo ravne. Nizala je kronicu za kronicom i tako slavila Gospu koju je posebno štivala. Posebno se brinula za cvijeće i ono je uspijevalo da ga je uvijek imala za kapelu i Gospin oltar. Na njezinom noćnom ormariću bio je kip Gospe Lurdske sav u cvijeću. Cijeli je život nastojala sve raditi pred Gospinim očima. Uspjelo joj je dva puta hodočastiti u Lurd. Po povratku iz ovog Gospinog svetišta puna su joj usta bila slave i pripovijedanja o Gospi i njezinim čudesima.

Pjesma:

*Pokazuj nam stazu kud stupo Sin tvoj,
gdje svršio muku i preteški boj.
Na putu života križ čeka nas ljut,
daj Majko nam kaži ti u nebo put.*

Završna molitva:

Marijo, Majko Božja i Majko naša, uči nas sabranosti i nutarnjem životu. Daj nam spremnost slušati dobra nadahnuća i Riječ Božju. Nauči nas koliko nam je potrebna meditacija, osobni nutarnji život i molitva koju Bog vidi u tajnosti. Nauči nas vjerovati kao što si Ti vjerovala. Neka naša vjera u Boga, u Tvoga Sina i Crkvu bude uvijek čista, vedra, jaka i velikodušna. Daj da naša ljubav bude uvijek strpljiva, dobrohotna i obzirna. Nauči nas znati u vjeri, prihvatiti čudesnost kršćanske radosti koja se rađa i umnaža po patnji, odricanju i sjedinjenju s tvojim raspetim Sinom. Neka naša radost uvijek bude iskrena i cjelovita da je i drugima možemo dati. Amen.

s. M. Nikolina Džavić, novakinja

RAZMATRANJE ZA 25. SVIBNJA 2017.

Tema:

“Totus Tuus” Posveta Isusu po Mariji

*Posebnost poruka ukazanja Bl. Djevice Marije u Fatimi
Presveta Djeвица Marija uzor predanja i posvećenja*

Pjesma: *Marijo, svibnja kraljice...*

*Marijo, svibnja kraljice,
ti Majko rajskog slavlja;
pred sliku tvoju ružice
na pozdrav svibanj stavlja.*

Uvodna misao:

“Sav sam Tvoj i sve moje Tvoje je. Prihvaćam te u svemu mojemu. Daruj mi svoje srce, Marijo!” – Ove predivne riječi molitve, predanja i posvete napisao je veliki štovatelj blažene Djevice Marije, sv. Ljudevit Grignion Montfort. Potaknut ovim riječima, Papa sv. Ivan Pavao II. odabire za svoje papinsko geslo upravo „Totus Tuus – Sav Tvoj“. Sav Marijin bio je i naš otac Utemeljitelj dr. Josip Stadler. Od malih nogu gajio je osobitu pobožnost prema Bezgrješnoj Djevici Mariji, koja će ga na koncu njegova zemaljskog života sa svojim anđelima povesti u nebo. Oduševljen duhovnošću Sv. Ljudevita prema Presvetoj Djevici Mariji, proučavao je djela sv. Ljudevita i prvi je s francuskog na hrvatski jezik preveo Montfortovo slavno Djelo: „Rasprava o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji“. Kako je pisano u Svetom pismu, sam naš Gospodin Isus Krist dao nam je Mariju za Majku kada je s križa rekao učeniku: „Evo ti Majke“. Od tada pa do danas Blažena Djeвица Marija jest prava naša Majka, koja moli i brine o svojoj djeci. Njezina se ljubav očituje kroz cijelu povijest ljudskog spasenja, a na poseban način pokazala je koliko nas ljubi kod svojih ukazanja djeci u Fatimi 1917.

13. Svibnja 1917. troje pastira Lucija (10 godina), Franjo (9) i Jacinta (8), poslije povratka s nedeljne sv. Mise uputili su se sa svojim stadima u mjesto Cova da Iriju. Poslije molitve krunice pastirima se ukazala Gospa u bijeloj haljini. Lucija je taj trenutak ovako opisala: “Bila je to jedna Gospođa potpuno odjevena u bijelo, sjajnija od sunca, oko koje se širila velika svjetlost. Njezino lice, neopisivo lijepo, nije bilo ni tužno ni veselo, već ozbiljno. Ruke skupljene kao na molitvu, na desnoj ruci visjela joj je krunica.” Blažena Dje-

vica Marija rekla je djeci da se ne boje i zamolila ih da dolaze na isto mjesto svakog trinaestog dana u mjesecu, u isto to vrijeme, šest mjeseci zaredom. Gotovo u svim ukazanjima Gospa je govorila o potrebi svakodnevne molitve sv. krunice, pokore, pobožnosti prema njezinu prečistom Srcu i potrebi obraćenja cijelog svijeta.

O Marijo, majko naša, koja toliko ljubiš svu svoju djecu, pouči nas i pomози nam da postanemo istinske tvoje kćeri, da usvojimo vrednote tvoga prečistog Srca i po tvom uzoru služimo Malom Isusu, jer ti si Majka svih nas.

Kratka šutnja...

Pjesma:

*O daj ga, daj blagoslovi
i sve nas, Majko, s njime;
te srca naša prizovi,
da tvoje slave ime.*

Razmatranje:

Sv. Ljudevit Marija Grignion Montfort u svom slavnom Dijelu *Rasprava o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji* piše: „Blažena Djeвица Marija je primila od Boga veliku vlast u dušama odabranika da ih odgaja i ot-hrani za vječni život kao njihova Majka. Ako je pobožnost prema Presvetoj Djevici potrebna svim ljudima jednostavno zato da se spase, to je još mnogo potrebnija onima, koji su pozvani na posebnu savršenost. Teško će neka osoba postići unutarnje sjedinjenje s našim Spasiteljem i savršenu vjernost Duhu Svetom bez najužeg jedinstva s Presvetom Djevicom. Po Mariji je počelo spasenje svijeta, po Mariji se ono treba i dovršiti. Kako je ona zora što prethodi i otkriva nam Sunce pravde, Isusa Krista, to je trebamo bolje upoznati i otkriti da bismo tako upoznali i otkrili Isusa Krista. Krajnji cilj posvete Isusu Kristu po Mariji je svetost, to jest biti preobražen na sliku Isusa Krista.“ Sv. Ljudevit koristi usporedbu iz kiparstva, pravljenje kipa klesanjem i odljevom u otisku. Marija je jedina, računajući i svece, koja je savršeni otisak Isusa Krista. Put svetosti je put preobraženja u Isusa Krista po Duhu Svetome, to jest put oblikovanja Isusa u duši. Na tom putu Marija je najbolja forma i otisak da bi dobili savršenu živuću sliku Isusa Krista. Trebamo se predati Mariji da po njezinu zagovoru Duh Sveti oblikuju Isusa u nama. To sa sobom nosi mrtvljenje i umiranje samom sebi. Marija nas pomaže na tom putu i vodi k svome Sinu Isusu Kristu, da po Njemu, u Duhu Svetome, idemo k Ocu. Treba da sva svoja djela činimo po Mariji, s Marijom, u Mariji i za Mariju, da ih tako savršeniije činimo po Isusu, s Isusom, u Isusu i za Isusa.

Totus Tuus – Sav Tvoj, sva Tvoja! Kojeg li predivnog zvanja, biti sva Tvoja, o Marijo! Daruj mi svoje srce o Majčice, odgajaj me, poučavaj me, kako bi mogla nasljedovati Tebe, kako bi mogla poput Tebe biti istinska Služavka Malog Isusa.

Ljubav naše nebeske Majke osjetila su i dječica iz Fatime. Na koncu prvog ukazanja Gospa ih je pitala: Hoćete li prikazati Bogu sva trpljenja koja vam pošaljem, i to kao zadovoljštinu za grijehе kojima je Bog izvrijeđan i da postignete obraćenje grešnika? Djeca jednodušno odgovore: Da, hoćemo! Gospu obradova njihov odgovor pa doda: „Vrlo brzo morati ćete mnogo trpjeti, ali će vas milost Božja neprestano podržavati i jačati“. Tijekom drugog ukazanja 13. lipnja Gospa poručuje Luciji, kako Isus po njoj želi objaviti svijetu pobožnost prema Prečistom Srcu Marijinu, da se svijet utječe Njegovoj Majci. Tko bude izvršavao ovu pobožnost s vjerom i srcem, zadobit će spasenje duše svoje. Te će duše Bog posebno voljeti i one će poput cvijeća krasiti Njegovo prijestolje. U trećem ukazanju 13. srpnja Gospa poručuje djeci još jednom da se žrtvuju za grešnike, da mole za njih i poučava ih sljedeću molitvu:

*O Isuse, to je tebi za ljubav, za obraćenje grešnika i kao naknada za uvrede koje se nanose Bezgrješnom Srcu Marijinu. Nadalje Gospa djeci pokazuje viziju pakla te kaže: Vidjeli ste pakao kuda odlaze duše jadnih grešnika. Da ih spasi, Bog želi ustanovit u svijetu pobožnost prema mome prečistom srcu. Kad molite Kronicu recite poslije svake desetice krunice: „O moj Isuse, oprosti nam naše grijehе, očuvaj nas od paklenog ognja, dovedi u raj sve duše, osobito one kojima je najpotrebnije tvoje milosrđe!“ U četvrtkom ukazanju 13. kolovoza Gospa opetuje svoj vapaj: *Molite, molite i žrtvuajte se za grešnike. Znajte da mnoge duše odlaze u pakao jer nitko za njih ne moli!* Tijekom zadnjeg ukazanja Gospa djeci otkriva svoje ime: *Ja sam Gospa svete Krunice! Neka se Krunica moli svaki dan!**

Ne oglušimo se mi Marijine duhovne kćeri na vapaj naše Nebeske Majke, molimo svakodnevno svetu Kronicu, Ružarij – po uzoru našeg voljenog oca Utemeljitelja, koji je svaki dan molio cijeli Ružarij. Prikazujmo Bogu sva svoja trpljenja koja nam šalje, kao zadovoljštinu za grijehе kojima je Bog izvrijeđan, kako bi postigli obraćenje grešnika. Upravo zato nas je naš ljubljени Zaručnik pozvao, da zajedno sa Njime, ljubimo, trpimo i izgaramo za spasenje svih duša. Po želji oca utemeljitelja posvetimo se svaki dan Mariji Majci dobro nam znanom molitvom: Poštujem te svim srcem Presveta Djevice...

Kratka šutnja...

Pjesma: Kraljice svete krunice...

*Kraljice svete krunice,
beskrajne sreće more!
Tebi se puci klanjaju,
anđeli tebi dvore.*

*Kraljice krunice, moli za nas!
Kraljice krunice, budi nam spas!*

Poticaji na štovanje Blažene Djevice Marije sluge Božjega Josipa Stadlera

Koliko je naš otac Utemeljitelj štovao i svim srcem ljubio Bezgrješnu Djevicu Mariju, svima nam je dobro poznato. On je zaista bio pravi „Marijin sin“. Svaki dan je se usrdno molio svojoj nebeskoj Majci, preporučivao joj svoju Nadbiskupiju, a napose svoje duhovne kćeri – sestre Služavke Malog Isusa. U svojoj poslanici 18. rujna 1883. piše ove divne retke o pobožnosti molitve svete krunice: „Krunica je zajednička molitva svega kršćanstva; ona je molitva koja neprestano zagovara rod ljudski pred prijestoljem Božjim... Krunica je doista najkrasnija molitva; ona obuhvaća sve što je kršćaninu vjerovati, ufati i ljubiti; ona u sebi sadržaje najglavnije istine naše svete vjere: ona je prikladna za svaku dob, za stare i za mlade, za zdrave i bolesne, za sve osobe neuke i učene, ona je najbolji molitvenik, ona nam predočuje Spasitelja i djelo otkupljenja. Ona nas sjeća na Mariju i svega sto je učinila za naš spas. Krunica, ako se moli kako treba, može se nazvati potpun pučki Katekizam. Zato jedva ima bolje molitve koja bi Bogu bila draža, a Mariji bila milija od krunice, te će jedva biti molitve što će hitrije doći do prijestolja Božjega i biti uslišena kao krunica. Za puk naš je doista spasonosno krunicu moliti, jer s njom moleći „Vjervanje“ doziva vječne istine na pamet, a u „Oče našu“ predočuje si svemoćnost Oca nebeskoga, milosrđe Sina, i ljubav Duha svetoga... Krunicom svako od nas ponajprije moli, da mu Bog umnoži vjeru, te se tim u dužnoj poslušnosti svome svemoćnom Bogu pokorava; zatim prosi jakosti u ufanju. Napokon moli, neka bi mu Bog užgao srce ljubavlju, da čistim i zahvalnim srcem njemu jedinomu uzmogne služiti. Dao Bog te naš puk i mi s njim dan na dan krunicu molili! Učinimo li to, budimo uvjereni, da ćemo ovdje puno milosti, a ondje slavu nebesku od Boga po Mariji zadobiti.“

„Zato, braćo moja, ako želite pravi put naći, koji k Isusu i u nebo vodi, a vi sebe i sve svoje skroz Mariji podajte. To je put kojim je Isus Krist, utjelovljena mudrost, hodio. Pođimo zato svi tim putem, ne skrenimo s njega ni-

kada, nego hodimo po njem danju i noću, dok ne dospijemo k Isusu, te ne prestanimo nikada govoriti: *O moja Gospojo, moja majko, svega ti se skroz prikazujem, a da ti pokažem, koli ko te ljubim prikazujem ti danas svoje oči, svoje uši, usta svoja, svoje srce, osobu svoju svu. Jer sam dakle SAV TVOJ, dobra moja Majko, čuvaj me i brani kao svoga.*“ (J. Stadler, 25. travanj 1884.)

Kratka šutnja....

Pjesma:

*Divno si čudo stvorila,
krunicu kad si nam dala,
nebo i zemlja pjevaju:
bila ti čast i hvala.*

Svjedočanstvo pokojnih sestara Služavki Malog Isusa o štovanju Blažene Djevice Marije

S. M. Laurencija Chlari (+1921) rođena u Albaniji, došla je u Split gdje je upoznala naše sestre. Imala je dosta poteškoća zbog nerazumijevanja hrvatskog jezika. Prigodom svoga zlatnog jubileja 9. lipnja 1918. Utemeljitelj joj je za uspomenu poklonio fotografiju na kojoj su on i ljubljanski nadbiskup Antun B. Jeglič, a na poleđini je napisao: „Časnoj sestri Laurenciji na uspomenu. Nastoj jedino Gospodina Isusa ljubiti i njegovo Presveto Srce štovati i u njegovu Srcu srcem stanovati, pa ćeš si osigurati spasenje duše svoje“. Sestra je tu fotografiju čuvala kao svetinju i dragu uspomenu. U bolesti je bila jako strpljiva, sa svime zadovoljna. Kada se približio konac njenih patnja primila je svete sakramente umirućih. Na blagdan Gospe Karmelske rekla je oko deset sati da će umrijeti. Zamolila je s. Mehtildu da joj zapali svijeću, i držeći u rukama raspelo, reče pobožno: Isuse, Marijo, Josipe' i tiho usnu u Gospodinu.

S. M. Euzebija Vučemilo (+ 1926) je već kao mala djevojčica bila jedna od najrevnijih *kćeri Marijinih*. Rado je čitala duhovne knjige i imala samo jednu želju, da njezino srce samo i posve pripada Isusu. Stoga je već u svijetu položila zavjet sv. djevičanstva i nosila na ruci prsten s raspetim Isusom kao znak da je ona sva njegova. Bila je osobita štovateljica Gospe Sinjske i svetoga Josipa. Mnogo je molila za duše u čistilištu, i misao da si duše u čistilištu ne mogu više pomoći bodrila ju je da prikazuje za njih razne molitvice i žrtvice. Nekoliko dana prije smrti položila je vječne zavjete i 17. prosinca upravo kad je zvonio pozdrav Gospi, pošla je ususret svojoj nebeskoj Majčici i ljubljenom Zaručniku.

S. M. Lina Zelič (+ 1940) u svojoj bolesti koja ju je zadesila na početku redovničkog života puna djetinjeg pouzdanja više puta je kazala: „*Ja sam Gospino dijete! Majka Božja će doći po mene!*“. I zaista na blagdan Srca Marijina, Blažena Djevica Marija je došla po svoju kćer. Nakon primljenog sakramenta bolesničkog pomazanja molila je: „Gospodine, Bože moj, ja već sada primam iz tvoje ruke s najvećom odanošću svaku vrstu smrti, kako se tebi bude svidjelo, sa svom tjeskobom, sa svim bolovima i patnjama“. Zatim je primila u ruke veliko raspelo i stala ljubiti presvete rane. Pobožno se prekrižila svetom vodom i malo nakon toga mirno usnula.

Pjesma:

*Zrcima svete krunice,
cvatu nam bijele ruže,
nose ih k tvome prijestolju
anđeli što te kruže.*

Završna Molitva - Gospi Fatimskoj

Presveta Djevice Marijo, Kraljice najvjernija, Majko i odvjetnice naša, častimo te danas, pred tvojim blagoslovljenim likom da tvome prečistom Srcu povjerimo i predamo svoju Domovinu, svoj narod, svoju župu i naše mjesto, sve ljude u našim susretima i prostorima. Tvojim srcem molimo od milosrdnog srca našega Spasitelja Isusa Krista zaštitu, oprostjenje i dar mira da živimo u sigurnosti, pravednosti i slobodi, da se odrekemo bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu za blaženu nadu vječnog otkupljenja. U ljubav i zagovor tvoga Srca, Kraljice, polažemo svako dijete, mladića, djevojku, oca obitelji i majku! Tebi predajemo svaku redovnicu, redovnika i svećenika. Budi majka mudrosti svim odgovornima za našu sadašnjost i budućnost. Izmoli nam brojna i sveta duhovna zvanja! Kraljice mira, moli za nas grešnike sada i na času smrti naše da uđemo u vječni mir, u radost Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen.

s. M. Pia Pilić, novakinja

RAZMATRANJE ZA 25. LIPNJA 2017.

Tema:

„Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu“ (Lk 2,19)

*Djevica Marija uzor našeg služenja u molitvi,
u duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa*

Pjesma: *Kao Marija da te ljubim...*

*Kao Marija da te ljubim,
tvoju Riječ da čuvam ja,
kao Marija da je nosim
sred srca svojega.*

*Samo tebi da se klanjam,
samo tebi predam sve,
da te ljubim srcem cijelim,
kao Marija, Isuse.*

Uvodna misao:

Svaka Nova godina u našem životu započinje s Marijom Bogorodicom, kako je to divno. Započeti uvijek iznova sve s *Marijom koja u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu (Lk 2,19)*. Što je Mariji bilo dragocjeno, toliko vrijedno da pohranjuje i prebire u svome srcu? Zasižno to nije bila slava i veličanstvo događaja rođenja samog Boga, nego unutarnje iskustvo radosti susreta sa živim Bogom. Promatrajući Dijete Isusa i svih, koji su se okupljali oko Božanskog Djeteta, zasižno je budilo u njoj osjećaj zahvalnosti Bogu i još veće predanosti u volju Božju. I premda je bila iznenađena, zbunjena, nije se dala smesti, pokazala je spremnost poniznog predanja u vodstvo Božje i kako se osloniti na Boga živom vjerom. Zajedno sa Josipom promatrala je Isusa, kao veliki Božji dar, kojeg je Bog poslao, kao Spasitelja svijeta, te je tako i nama postala uzorom promatranja Božjeg spasiteljskog lica. Dobro je da na polovici svoga puta u ovoj godini i mi sebe preispitamo: gdje smo u razmatranju Božje Riječi i koliko nama danas Kristov lik, zajedno s Marijom govori o Božjoj svemoći, Božjoj ljubavi i brizi za čovječanstvo?

Pjesma:

*Kao Marija da te ljubim,
tvoj put da slijedim ja,
kao Marija da ti služim,
da ti predam život sav.*

Samo tebi da se klanjam ...

Razmatranje:

Pastiri pohite u Betlehem i pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. Pošto sve pogledaše, ispriповjediše što im bijaše rečeno o tom djetetu. A svi koji su to čuli divili se tome što su im pripovijedali pastiri. Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu. Pastiri se zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli kako im je bilo rečeno. Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo prije njegova začeca. (Lk 2, 16-21)

Dok prebirem ovaj redak iz Lukinog Evanđelja *Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu*, pred očima mi je slika rođenja Isusova noću u Betlehemu: slika anđela kako pjevaju, pastira kako hite k Isusu, kraljeva kako Mu se klanjaju, u prostoj štalici, a skromni Josip i Marija, kao vjerodostojni svjedoci tog najvećeg događaja u povijesti čovječanstva. Te je noći sam Bog sišao s neba u liku Djeteta, i On, Spasitelj svijeta objavio se malenima. Sav taj veličanstveni prizor odiše takvom jednom jednostavnošću i radošću, da su se svi koji su se tamo zatekli napunili posebnom milinom, mirom, nadasve od Boga prosvijetljeni. I što se događalo dalje sa onima, koji su Isusa, Novorođenog kralja tih dana pohodili ne znamo, ali o Mariji nam je ostalo zapisano: *Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu (Lk 2,19)*. Tri su riječi ovdje vrlo važne i snažne, koje govore o Marijinoj veličini i primjeru poniznog predanja u volju Božju.

Prva riječ je **pohraniti**. Marija je imala milost pohoda anđela Božjeg, milost da sačuva sve što je anđeo navijestio, sve što je Bog naumio, da ostvari preko nje, ponizne službenice Gospodnje. Svojim pristankom riječima: „Neka mi bude“ otvorila se daljnjem djelovanju milosti i Duha, te tako dopustila Bogu da djeluje preko nje. Kako je važno pohranjivati sve one milosne trenutke, kojima nas danas Bog pohađa u našem životu, poput Marijina primjera.

Druga riječ je **prebirati**. Možemo samo zamisliti koliko se Marija pitala, iznenadila, čudila, a na kraju ipak divila, što se to govorilo o Isusu. Marija

ponizna i šutljiva, kao Majka i zabrinuta, ali razborita, prebire i više puta sve te događaje i to u svome srcu, te hvali Boga zbog silnih djela Njegovih. Možda bismo i mi mogli u duhu prijeći (prebrati) svoj, naš put služenja poput Marije i otkriti, koliko je Bog bio vidljiv po meni/nama, koliko sam/smo ovome svijetu donijele Isusa, živu Riječ koja daruje novi život. Zasigurno ima takvih iskustava i događaja, zato sada i ovdje hvalimo Boga zbog silnih djela Njegovih.

A treća riječ najvažnija i najsnažnija **srce**. Sve pohranjeno, sačuvano, prebirano ili prijeđeno, kod Marije se odvijalo u srcu. Jednom je u srcu Bogu rekla DA, i sve ostalo srcem prihvaćala, činila, sve dotle, dok joj mač boli probode srce, pa čak i tada nije posumnjala, ostala je vjerna Bogu do kraja i to srcem.

Zar i nama danas treba nešto drugo, doli ovo? Samo srcem dobro se vidi, samo srcem ostaje se vjeran, samo srcem, odnosno iskrenom, nesebičnom, požrtvovnom ljubavlju isplati se služiti, Kralju svih kraljeva, a imamo primjer u Mariji. Što nam je dakle činiti? Prisjetimo se Svete godine milosrđa koju smo živjeli kroz prošlu godinu i prijeđimo u srcu i pitajmo se, koliko smo srcem činile duhovna i tjelesna milosrđa po uzoru na Mariju, po uzoru na Utemeljitelja:

1. Dvoumna savjetovale
2. Neuka poučile
3. Grješnika pokarale
4. Žalosne i nevoljne utješile
5. Uvredu oprostile
6. Nepravdu strpljivo podnosile
7. Za žive i mrtve Boga molile

8. Gladna nahranile
9. Žedna napojile
10. Siromaha odjenule
11. Putnika primile
12. Bolesna i utamničena pohodile
13. Zarobljenike i prognanike (izbjeglice) pomagale
14. Mrtve pokopale

I na kraju možemo zaključiti *Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu prije svega, jer se molila. U molitvi se događao taj susret sa živim Bogom.*

Naš nam je Utemeljitelj stavio molitvu na prvo mjesto, kao važan posao, najvažniji od svih poslova. Rekao nam je budemo li dobro molile, dobro

ćemo i služiti, neće nam biti teško činiti djela milosrđa. Neka nas ove skromne misli potaknu na zahvalu u srcu, zahvalu Bogu za sve što čini u nama i po nama, kako bismo i dalje nastavile proslavljati Boga svojim životima, po primjeru Marije i oca Utemeljitelja i po njihovu zagovoru da sretno prispijemo k vječnosti!

Kratka šutnja...

Pjesma: *Velik si...*

Dajemo ti slavu, čast i hvalu

Tebi podižemo ruke

Tvoje ime slavimo (2x)

Jer velik si, činiš djela velika

Nitko nije kao ti, Isuse

Nitko nije kao ti (2x)

Poticaji sluge Božjeg Josipa Stadlera na štovanje Blažene Djevice Marije

U svojim poslanicama (str. 789) Utemeljitelj nam je zapisao: „Dok je Gospodin Isus kao nježno djeteta bio u utrobi svoje majke, onda su njezin dah i udisaji bili Isusov život, jer su mu služili za disanje i micanje Srca njegova, jer u utrobi majčinskoj nije njezin Sin imao drugog gibanja i drugog disanja osim majčinskog.“ „Tri najveća i najvažnija otajstva naše svete vjere: rođenje Isusovo sa objavljenjem njegovim pred svijetom na Bogojavljenje, njegova dragocjena smrt i dolazak Duha Svetoga na crkvu, izvršila su se samo u prisutnosti Marijinoj, s njezinom pomoći i s njezinim sudjelovanjem. Nije li to za sve kršćane i te kako jasna nauka, da se štovanje Marijino ne smije odvajati od štovanja Isusova jer se Isus Krist, kada je svoja najveća i najvažnija otajstva izvršavao, nije nikad odvojio od svoje Majke? Ujedno se vidi, da se Majki Mariji iza Isusa mora iskazivati najveće štovanje i zahvalnost, da ju svi iza Isusa nadasve imaju ljubiti i kao Majku i posrednicu kod Isusa zazivati.“

Svjedočanstva pokojnih sestara o štovanju Blažene Djevice Marije

S. M. Bonaventura (Kata) Trboglav-Breko, (+ 1945.) svjedočila je da je na zagovor Majke Božje dobila milost redovničkog zvanja. Bila je jako bolesna na oči, slabo je vidjela, stoga nisu svi bili zato da postane sestra. Kad je

to čuo naš velikodušni Utemeljitelj nadbiskup Josip Stadler rekao je: „Brate moj, kad ju je Bog pozvao, kako vidi, vidi. Neka služi Bogu.“ Kroz svoj redovnički život bila je pobožna, radišna i svima je davala dobar primjer. Svoj redovnički život provela je na Dolorozi u Čardaku. Posebno je štovala Žalosnu Gospu. Za vrijeme drugog svjetskog rata dok su se velike borbe vodile oko samostana, sestra Bonaventura je molila da Isus uzme nju kao žrtvu, a poštedi Crkvu Gospe Žalosne i samostan Dolorozu. I bilo je tako. Dok su za vrijeme jednog bombardiranja sestre provele noć u crkvi, s. Bonaventura je bila preslaba pa ju je predstojnica poslala u krevet. Ujutro 15. ožujka 1945. našle su ju mrtvu jer ju je geler pogodio u glavu. Tko je god znao kave su se borbe vodile te noći, čudio se kako su Crkva i samostan ostali sačuvani. Ovo čudo, sestre su prepisale žrtvi života pokojne sestre Bonaventure i zaštititi Gospe Žalosne koju je ona kroz 40 godina svoga redovničkog života posebno štovala na Dolorozi.

S. M. Karitas (Vranjka) Kovač (+ 1945.) bila je puna milosrđa i ljubavi, ne samo za sestre nego i za sve koji su se njoj obraćali. Zadnje godine života provela je na Dolorozi u Čardaku gdje je posebno štovala Gospu Žalosnu. Sestra Karitas je imala vremena za svakoga i nitko joj nije došao u nezgodan čas. Išla je po kućama posjećivati bolesnike, često i takve koje su liječnici napustili kao neizlječive. Nakon što bi bolesniku dala lijek, uputila bi ga da se moli Gospi Žalosnoj, i bilo je puno milosnih uslišanja. Dolazili su joj i inovjerci pa je i njih slala pred Gospin oltar. Za sve svoje bolesnike tražila je svaki dan pomoć od Gospe Žalosne i njoj Majci Žalosnoj preporučivala sve njihove potrebe. Za vrijeme rata liječila je ranjenike. Kad je zavladao tifus, išla je i tim bolesnicima, zarazila se i umrla kao žrtva ljubavi prema bližnjemu.

S. M. Anastazija (Franjka) Jerić (+1945.) primljena je u Družbu u 40-oj godini života. Utemeljitelj je za nju molio Dispensu od Svete Stolice da može biti primljena. O njoj svjedoči s. Arkadija „Sjećam se još od najranijeg djetinjstva kako sam prolazeći u samostan na Dolorozi u Čardaku, vidjela jednu sestru kako u Adi, na sestarskom polju, čuva svinje i ovce. U jednoj je ruci držala šibu, a u drugoj krunicu. Kad sam pošla u školu redovito sam navraćala u Adu i ostajala kod s. Anastazije. Ona mi je govorila jednostavno i priprosto o sreći redovničkog života, o našem utemeljitelju, o sestrama u Sarajevu. Učila me je molitve koje i danas molim. Bila je sva uronjena u Boga, ta sveta duša koja nije znala ni zašto drugo na svijetu nego za svoj jednostavan posao, molitvu, radost i da tako služi Bogu. Bila je sretna kad sam joj rekla da ću stupiti u Družbu. Molila je za mene. Učila me kako mogu svaki dan od škole do kuće polako izmoliti krunicu, ali da dobro mislim što molim.“ Kako je s. Anastazija druge učila moliti krunicu, tako je i sama svaki

dan u svojim rukama prebiralala zrnca krunice, srcem ju molila i s krunicom u ruci preselila se u vječnost.

Pjesma:

*Kao Marija da te ljubim,
tvoju bol da dijelim ja,
kao Marija da te pratim
sve do križa tvojega.*

Samo tebi da se klanjam ...

Završna molitva:

Presveta Djevice, Ti si srcem, dušom i tijelom uronila u razmatranje svetih Otajstava, prebiralala ih i pohranjivala u srcu, te se tako jačala u vjeri i pouzdanju u Boga. Posve tiho i gotovo bez imalo riječi, dopuštala si Isusu da se očituje, da se po vašim životima Bog proslavlja. Ti si bila puna ljubavi, dobrote i milosrđa, velikodušna u praštanju i vjerna u svom poslanju darivanja i služenja. Tako si nam postala učiteljica, Majka i Djevica, uzor našeg služenja u molitvi, u duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa. O tome nam svjedoči naš otac Utemeljitelj i naše pokojne sestre. Preporučamo se danas i sada ovdje u tvoj moćni majčinski zagovor. Izmolji nam kod svoga Sina srce koje ljubi, koje prebire Otajstva što vode u život vječni i srce koje čuva uspomenu na sveti i milosrdni lik Spasitelja, Isusa Krista. Amen.

S. M. Manda Pršlja

STADLEROVE STRANICE

Sarajevo

Stadlerovi dani

Stadlerovo u siječnju 2017.

Sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa proslavili su 8. siječnja 2017. u sarajevskoj prvostolnici dan sluge Božjega Josipa Stadlera. Taj su važan nadnevak obilježili molitvom i meditacijom o tjelesnom djelu milosrđa na temu *Za žive i mrtve Boga moliti* (na temelju poslanica sluge Božjega J. Stadlera) te sudjelovanjem u svečanom večernjem euharistijskom slavlju. Sv misu predslavio je nadbiskup i metropolit Seoula (Južna Koreja) i apostolski upravitelj opustošene biskupije Pyong-yang (Sjeverna Koreja) Andrew kard. Yeom Soo-jung. Koncelebrirali su banjolučki biskup mons. Franjo Komarica i još desetorica svećenika. Uz bogoslovnu i župnu zajednicu, kao i redovnice drugih redovničkih zajednica, misnom slavlju nazočila je i pratnja nadbiskupa Soo-junga iz Južne Koreje, koju je rektor katedrale

mons. Meštrović posebno pozdravio. Istaknuo je da su hodočasnici iz Južne Koreje uvijek zapaženi u katedrali Srca Isusova po svojoj pobožnosti i osobitom poštovanju prostora u kojem se nalaze.

U prigodnoj propovijedi nadbiskup Soo-jung osvrnuo se najprije na liturgijsko vrijeme koje je iza nas. Istaknuo je, između ostalog, da je sveti Božić trenutak objave slave Božje u svijetu, trenutak u kojemu se svaka moć i sila svijeta poklanjaju Božjoj slavi. „Ali svijet još uvijek ne uspijeva prihvatiti ovaj istinski mir zato što nisu shvatili Božju ljubav. Ljubav dolazi od Boga. Voljeti braću bez da se razumije što znači Božja ljubav izaziva požudu, posesivnost i navezanost. Sebična ljubav obostrano ranjava i ne uspijeva ostvariti iskrenu ljubav. Zbog toga moramo voljeti bližnje onom ljubavlju kojom nas je Bog volio. Bog je mnogo ljubio svijet i ova ljubav je potpuno ob-

javljenja otajstvom svetoga Božića i otajstvom Križa“, istaknuo je korejski nadbiskup. Potom je progovorio o teškoj povijesti Korejske Crkve koja je zemlja mučenika, ali je primila toliko ljubavi od Gospodina. Teškoća iza teškoće, kušnja iza kušnje nije učinila da se vjera u tom narodu Božjem ugasi. Tome su zasigurno doprinijeli brojni mučenici, posebno Sjeverne Koreje, koji su svjedočili vjeru u Gospodina. „Naši preci su zbog vjere trpjeli zato što su prihvatili kršćansku vjeru, ali nisu doživjeli da se njihova imena izbrišu iz Knjige nebeskog života.

Nadbiskup i metropolit Seoula (Južna Koreja) i apostolski upravitelj opustošene biskupije Pyong-yang (Sjeverna Koreja) Andrew kard. Yeom Soo-jung s banjolučkim biskupom mons. Franjom Komaricom u molitvi na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera.

I prihvatili su biti potpuno istrošeni zbog obraćenja na kršćanstvo, ali nisu prihvatili izgubiti blago vječnoga života. Prihvaćali su da budu napušteni i marginalizirani od obitelji, rodbine i prijatelja, ali stekli su ljubav Božju“, kazao je korejski duhovni pastir. „Crkva u Južnoj Koreji sada uživa u potpunosti slobodu i mir slaveći svetu misu zahvaljujući žrtvi svojih predaka koji su je prihvaćali više od 100 godina. Danas u Sjevernoj Koreji još uvijek postoje progoni protiv kršćana. No, ne možemo biti obeshrabreni stanjem u Crkvi u Sjevernoj Koreji. Sigurni smo da će tamo i dalje biti potomaka korejskih mučenika koji mole svim srcem za očuvanje kršćanske vjere. (...) Povijest Balkanskog poluotoka je bliska povijesti Korejskog poluotoka. Dvije crkve, ovdje na Balkanu i korejske, morale su trpjeti invaziju toliko stranih sila i komunističkog progona. Molit ću da Vrhbosanska nadbiskupija bude u mogućnosti uživati istinski mir u Božjoj ljubavi i milosti, onako kako je to mogla i nadbiskupija Seoul ne posustajući za vrijeme progona. Braća smo u Gospodinu“, naglasio je nadbiskup Soo-jung istaknuvši da potraga za mirom mora početi sa željom za Božjom ljubavi. „Ljubav i oprost – dvostupci za mir i strpljenje. To učvršćuje našu vjeru. Svjedočimo vjeru u ljubavi Križa životom molitve, praštanja i pomirenja. Prava promjena događa se u uzajamnoj ljubavi. Nadvladat ćemo zlo ljubavlju u vjeri, na slavu Gospodinu. Sve vas povjeravam zaštiti svete Majke Božje“, zaključio je nadbiskup Soo-jung.

Po završetku misnog slavlja, nakon zahvale nadbiskupu Soo-jungu, mons. Komarica je pozvao sve okupljene da pođu na grob sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, prvog pastira Vrhbosanske Crkve, gdje se molilo za njegovo proglašenje blaženim te podijeljen blagoslov. Zagovorom svih svetih mučenika i svetih pastira Crkve nadamo se da će nam Gospodin uskoro podariti radost uzdignuća našeg nadbiskupa na čast oltara, kako bi i njegov primjer života bio snažan poticaj, njegov nauk pouzdan oslonac, a njegov zagovor čvrsta zaštita i sigurna okrpjeka. Molimo zajedno i zahvaljujmo za sve milosti primljene od Gospodina po zagovoru sluge Božjega Josipa Stadlera.

s. M. Jelena Jovanović

Stadlerovo u veljači 2017.

Dan spomena na slugu Božjega dr. Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa, i molitve za njegovo proglašenje blaženim, obilježen je 8. veljače 2017. u sarajevskoj katedrali. Molitvenu pripravu za večernje euharistijsko slavlje animirale su sestre *Služavke Maloga Isusa* uz nazočnost djece iz

Stadlerova dječjeg doma „Egipat“, bogoslovne zajednice Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, *Prijatelja Maloga Isusa* i drugih sarajevskih vjernika.

Euharistijsko slavlje predslavio je katedralni župnik preč. Marko Majstorović uz suslavlje rektora Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa vlč. Josipa Kneževića, pastoralnog suradnika katedralne župe vlč. Antonija Čuture i vlč. Jakova Kajinića, duhovnika u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, koji je uputio i prigodnu propovijed. Oslanjajući se na evanđeoski odlomak kojeg nam je liturgija ponudila na razmišljanje, vlč. Kajinić je govorio o dvanaest zala koja izlaze iz srca čovječjeg i koja Isus nabraja u Evanđelju. Svatko od nazočnih mogao je preispitati svoju savjest i srce te uvidjeti čega je njegovo srce izvor: zla ili kreposti. Povezujući s time život sluga Božjeg Josipa Stadlera, vlč. Kajinić je rekao kako mu je često u mislima Stadlerova izreka: „Imaj srce dječje prema Bogu, majčinsko prema bližnjemu i sudačko prema sebi!“

*Katedralni župnik preč. Marko Majstorović moli
na grobu sluga Božjega Josipa Stadlera*

Ta je misao bila program Stadlerova života i djelovanja, a nama danas, s obzirom na evanđeosku poruku, pomaže vidjeti u kojem smjeru trebamo upravljati svoje srce.

Nakon popričesne molitve na grobu sl. Božjega izmoljena je molitva za njegovu beatifikaciju, te su upućene mnoge molitve za zagovor i pomoć ovog velikog štovatelja Srca Isusova koje je bilo njegov uzor, zaštita, oslonac i ljubav.

Liturgijsko pjevanje za vrijeme sv. mise animirali su, kao i svakog osmog u mjesecu, bogoslovi Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa.

s. M. Jelena Jovanović

Stadlerovo u ožujku 2017.

U srijedu, 8. ožujka 2017. obilježen je dan spomena prvog vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera u sarajevskoj prvostolnici. Bili su nazočni sestre Služavke Maloga Isusa, djeca Stadlerova dječjeg doma „Egipat“, Prijatelji Maloga Isusa, bogoslovna zajednica na čelu s vicerektorom vlč. Markom Mikićem.

Mons. Pavo Jurišić postulator kauze za proglašenje blaženim nadbiskupa Stadlera moli na grobu sluge Božjega

Spomenu na slugu Božjeg pridružili su se i sarajevski vjernici te hodočasnici iz župe *Gospe od Zdravlja* iz Neuma, predvođeni s. M. Anđelinom Perić, Služavkom Maloga Isusa koja djeluje u župi.

Molitvenu pripravu u 17.30 sati animirale su sestre Služavke Maloga Isusa i hodočasnici iz Neuma, a euharistijsko slavlje predslavio je mons. Pavo Jurišić, postulador kauze za proglašenje blaženim nadbiskupa Stadlera, uz koncelebraciju preč. Marka Majstorovića, katedralnog župnika i vicerektora bogoslovnog sjemeništa.

U prigodnoj propovijedi mons. Jurišić osvrnuo se na poruku liturgijskih čitanja koja nam Crkva stavlja na razmišljanje i razmatranje. Podsjetio je na razmišljanja i poticaje nadbiskupa Stadlera o postu, molitvi i pokori, koje je uputio vjernicima u jednoj od korizmenih poslanica. Time je sve okupljene još jednom potaknuo na povjerenje u Božje milosrđe koje ljubi i naše prazne ruke s kojima dolazimo k Njemu, ali nas i poziva da krenemo na put vlastitog obraćenja, čemu je upravo korizmeno vrijeme idealna prigoda i poziv.

Po završetku popričesne molitve, okupljeni oko groba sluge Božjega Stadlera nazočni su izmolili prigodne molitve na svoje osobne nakane, kao i na nakanu proglašenja blaženim nadbiskupa Stadlera.

s. M. Jelena Jovanović

Sarajevo

Hodočašće sestara Služavki Maloga Isusa i djece Stadlerova dječjeg Egipta u crkvu sv. Ante na Bistriku

*u povodu 135. obljetnice intronizacije
prvog vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera*

Na poziv provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić sestre Služavke Maloga Isusa i djeca Stadlerova dječjeg Egipta hodočastili su u crkvu sv. Ante Padoanskog na Bistriku u Sarajevu. Sudjelovali su na misnom slavlju 15. siječnja 2017., kako bi obilježili i Bogu zahvalili za 135. obljetnicu intronizacije prvog vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera.

Svetu misu predslavio je fra Slavko Topić, gvardijan Franjevačkog samostana svetog Ante na Bistriku, koji je na početku pozdravio sve okupljene vjernike, posebno sestre Služavke Maloga Isusa i djecu Stadlerova dječjeg doma „Egipat“, istaknuvši razlog njihove nazočnosti na tom misnom slavlju. U

prigodnoj propovijedi fra Slavko je podsjetio na ovaj povijesni jubilej službenog liturgijskog i crkvenog slavlja, uvođenja prvog vrhbosanskog nadbiskupa Stadlera u pastirsku službu u maloj (18 X 9 metara), loše sagrađenoj drvenoj crkvi koja je nadbiskupu sedam godina služila kao katedrala, budući je tada bila jedina katolička crkva u Sarajevu. „Kasnije je izgrađena današnja katedrala, majka svih crkava Vrhbosanske nadbiskupije, ali i današnji Franjevački samostan svetog Ante na Bistriku čije je temelje 1894. godine blagoslovio sam nadbiskup Stadler, na čemu su braća franjevci posebno zahvalni“, istaknuo je fra Slavko.

„Danas na ovu lijepu obljetnicu zahvalni smo Bogu i molimo da mi, današnja Crkva vrhbosanska, budemo jaki u svjedočenju u vremenu koje je pred nama te da kao Ivan Krstitelj za Krista kažemo: 'Evo Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta'“, zaključio je fra Slavko pozvavši okupljene da ispovjedu svoju vjeru.

Provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić sa sestrama i djecom iz Stadlerovog Egipta i duhovnikom fra Slavkom Topićem u crkvi sv. Ante

„Prije 135. godina, u maloj drvenoj crkvi, isto u nedjelju, naroda je bilo veoma velik broj“, pisao je tadašnji župnik, fra Andrija Buzuk o 50. obljetnici Vrhbosanske nadbiskupije i ovog svečanog događaja.

„I mnogi pravoslavni su došli. Vidjelo se dosta i turskih fesova. Prisustvovala su i građanske vlasti... Sve je to meni u živoj uspomeni. Sve sam to ja doživio i svojim očima vidio. Hvala Bogu!“, stoji u starom fratarskom zapisu.

Dao nam Gospodin milost da i mi budemo radosni i ponosni na svoju povijest u kojoj nam je Bog iskazao veliku ljubav, zbog koje možemo i trebamo radosno i zahvalno živjeti sadašnjost, i za koju smo dužni svjedočiti budućim naraštajima.

*s. M. Manda Pršlja i
s. M. Jelena Jovanović*

Slavonski Brod

Obljetnica rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera

Bila nam je uistinu velika radost i milost uputiti se iz Sarajeva 24. siječnja 2017. u Slavonski Brod, rodni grad sluge Božjeg i našeg Utemeljitelja Josipa Stadlera, na proslavu Njegove 174. obljetnice rođenja i krštenja.

Odmah po dolasku krenule smo prema Stadlerovu spomen obilježju blizu njegove rodne kuće, gdje su se okupile naše sestre iz Zagreba i Sarajeva predvođene sestrama Provincijalkama, a pridružili su im se i vjernici te kape lan iz Male Crkve.

*Sestre SMI i kandiadatica Ivka Martinović
zapalile su svjetiljku pred Stadlerovim spomen obilježjem*

Tu smo zapjevali pjesme, položili cvijeće, upalili lampione te se kratko pomolili. Odatle smo se uputile prema Maloj Crkvi gdje su nas dočekali župnik i dekan Ivan Lenić te vlč. Josip Vrančić koji je uz prigodni nagovor protumačio važnost sakramenta krštenja. Nakon toga smo obnovili krsna obećanja u župnoj crkvi Gospe Brze Pomoći. Izmolili smo još i molitvu krunice koju

smo predmolile mi sestre, a zatim je uslijedila sveta misa koju je predvodio mons. dr. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, u zajedništvu s domaćim župnikom i dekanom Ivanom Lenićem, kao i domaćim svećenicima mons. Stjepanom Belobrajdićem i gvardijanom fra Franjom Jurincem. Na svetoj misi okupio se veliki broj vjernika. Bilo je posebno lijepo vidjeti brojne svečano obučene ministrante predvođene njihovim duhovnikom vlč. Krešimirom Čuturom, koji su toga dana slavili svoj ministrantski dan, zatim naše sestre predvođene svojim poglavaricama s. M. Admiratom Lučić (Sarajevska provincija) i s. M. Petrom Marjanović (Zagrebačka provincija), kao i zamjenice časne Majke s. M. Vesne Mateljan, te domaće redovnice uršulinke koje su animirale pjevanje pod svetom misom i čitale molitvu vjernika, predvođene provincijalnom poglavaricom s. Jasnou Lučić.

Mons. dr. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, u zajedništvu sa župnikom i dekanom preč. Ivanom Lenićem, svećenicima mons. Stjepanom Belobrajdićem, gvardijanom fra Franjom Jurincem i đakonom Robertom Čabrajom u slavlju sv. Mise

Mons. Jurišić u svojoj je propovijedi promišljao o Stadlerovim poticajima koje je davao supružnicima i obiteljima. Poručio je kako se na ljubavi Stedlerove obitelji mogu nadahnjivati i današnje obitelji. „Stadler je savjesno raspoređivao brigu za svoje duhovne sinove i kćeri, svećenstvo i redovništvo. Brak je visoko cijenio, a čudoredni život čuvao u granicama vjere i mo-

rala. Tako se navodi da je u Vrhbosanskoj nadbiskupiji 1885. rođeno djece bilo 7.201. Iste godine umrle su 3.994 osobe. Bio je to velik porast koji je opravdavao velike nade u ovoj mjesnoj Crkvi“, naglasio je mons. Jurišić usvrdivši kako je Stadler, svjestan da je čovjek najljepši hram Duha Svetoga, bio uvijek temeljit na gradnji Božjega hrama i u radu na duhovnoj izgradnji puka, kako bi se mogao oduprijeti neprijateljskim navalama. Stadler je dobro poznao životne situacije povjerenog mu puka u Bosni, puka koji je za svoju vjeru dosta trpio, dosta muke podnio, toliko puta krštavan patnjom, krvlju i mučeništvom. Uvidio je da je, iako pomalo tvrd i opor, taj narod bio čudoredan i dobar. „Stadler je želio da njegovi vjernici budu što prije i temeljitije poučeni u vjeri, uočavao je i nastojao zlu doskočiti, te je u svojim poslanicama i propovijedima zorno puku i svećenstvu iznosio kršćanski nauk i zdrave katoličke čudoredne smjernice“, istaknuo je mons Jurišić.

Aktualizirajući Stadlerove inicijative za današnje vrijeme, zaključio je da živimo u vremenu u kojem su veća svijest o slobodi i kvalitetniji međuljudski odnosi.

Prema njegovim riječima, u ovom se vremenu promiču dostojanstvo žene i odgovorno roditeljstvo te se pridaje veća pozornost odgoju djece, a u pastoralnim i društvenim promišljanjima ukazuje se na potrebu međusobnog pomaganja obitelji u duhovnim i materijalnim potrebama, te se otkriva odgovornost za pravednije društvo. Nasuprot tomu ukazao je i na tamne strane koje prijete suvremenim obiteljima u kojima se polako urušavaju temeljne vrijednosti, kao i stabilnost obitelji i obiteljskog života. Pozvao je vjernike da svoje pouzdanje polažu u Boga i zahvaljuju za njegove darove koje često i ne primjećujemo. „Ako nam je duša prazna, sve će biti prazno: kuća, zemlja, država i crkva. Neka nam Blažena Djevica Marija izmoli radost, sreću, mir i blaženstvo u Bogu“, zaključio je u svojoj propovijedi mons. Jurišić.

Na kraju mise, nakon otpjevanje pjesme posvećenu Josipu Stadleru, zajedno smo molili za njegovo što skorije proglašenje blaženim.

Obogaćene još jednim lijepim susretom i duhovnim blagodatima, prepune lijepih dojmova, radosne smo se vratile u Sarajevo gdje ćemo s još većim žarom nastaviti služiti Malom Isusu, nadahnute životom i djelovanjem našeg svetog oca Utemeljitelja.

*s. M. Manda Pršlja
i Ivka Martinović, kandidatice*

Proslava Utemeljiteljeva rođendana u njegovu rodnom gradu, Brodu na Savi

U povodu 174. obljetnice rođenja oca Utemeljitelja, Sluge Božjega Josipa Stadlera, u Slavonskom Brodu u poslijepodnevnim satima s. Margaret Ružman i s. Monika Maslač održale su prvopričesnicima župe Gospe Brze Pomoći prigodnu katehezu na temu „Zlatni dječak“. Kroz čitanje slikovnice o Josipu Stadleru i igru građenja srca, zapravo uočavanja kreposti koje su krasile broskog Velikana, brzo je prošlo vrijeme provedeno sa djecom. Djeca su oduševljena i ispunjena srca otišla svojim kućama.

Nakon poslijepodnevne kateheze, sve sestre uputile su se na mjesto rodne kuće oca Utemeljitelja gdje je prof. dr. sc. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim dr. Josipa Stadlera, predvodio molitvu.

Sestre SMI s prvopričesnicima u župi

Po završetku molitve svi nazočni uputili su se u župnu crkvu gdje je vlč. Ivan Lenić predvodio duhovni program i obnovu krsnih obećanja. Vlč. Josip Vraneković kroz simbol vode sestrama je posvjedočio važnost tog medija u njihovom životu.

Zatim je u pastoralnom centru započela krunicu koju su predmolile sestre, te na kraju izmolile litanije Sluzi Božjem Josipu Stadleru. Euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Pavo Jurišić zajedno sa braćom svećenicima. Nakon svete mise uslijedila je agape za sve prisutne. (SMI)

Sarajevo

Spomen na 174. rođendan sluge Božjega dr. Josipa Stadlera u katedrali Srca Isusova

Spomen na 174. rođendan sluge Božjega nadbiskupa dr. Josipa Stadlera obilježen je 24. siječnja 2017. molitvenom pripremom za večernje euharistijsko slavlje sati u sarajevskoj prvostolnici, gdje počiva tijelo ovog kandidata za oltar. Uz sestre Služavke Maloga Isusa koje djeluju u Sarajevu i djecu Stadlerova dječjeg doma „Egipat“, ovaj spomen na poseban su način obilježili Prijatelji Maloga Isusa i vjernici župe Imena Marijina s Gromiljaka, koji su zajedno sa sestrama Služavkama Maloga Isusa iz istoimene župe hodočastili na grob sluge Božjega. Molitvenu pripravu u 17.30 sati animirale su sestre Služavke Maloga Isusa iz zajednice u Nadbiskupskom ordinarijatu zajedno s Prijateljima Maloga Isusa župe Gromiljak.

*Sestre i Prijatelji Maloga Isusa iz župe Gromiljak u molitvi
na grobu sluge Božjega*

Nakon nekoliko uvodnih riječi o pozivu koji nam je Gospodin uputio u evanđelju dana, da po vršenju volje Božje bivamo Isusu i braća i sestre i majka, na tu i druge nakane izrečene naglas moljena je zajednička krunica. Euharistijsko slavlje u 18.00 sati slavio je vlč. Antonio Čutura, pastoralni suradnik katedralne župe, a liturgijsko pjevanje animirao je vlč. Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, zajedno sa sestrama i vjernicima. Pozdravivši okupljene sestre, Prijatelje Maloga Isusa i vjerni narod, vlč. Čutura je u prigodnoj propovijedi podsjetio na poseban razlog slavlja, tj. spomen na rođendan našeg prvog vrhbosanskog nadbiskupa sluge Božjega Josipa Stadlera. Istaknuo je kako je Stadler u svom životu želio izvršiti i vršio volju Božju. Došavši u siromašnu i opustošenu nadbiskupiju, počeo je graditi. Gradio je kamenom: podigao mnoge crkve, samostane, zavode za siromašne, ali podizao je i ljude. „Po nadahnuću Duha Svetoga i Božjom milošću osnovao je Družbu sestara Služavki Maloga Isusa, koje su ustvari njegova produžena ruka i koje će nastaviti ono što je on započeo“, podsjetio je vlč. Čutura obrativši se potom sestrama. „Stadler upravo živi u vama, drage naše sestre Služavke Maloga Isusa. Njegovo djelo, njegova ideja, vršenje Božje volje, živi u vama sestrama i danas. Vi nastavljate veliko djelo velikoga nadbiskupa“, zaključio je vlč. Čutura. Podsjetivši na spomendan sv. Franje Saleškog, kojeg se po liturgijskom kalendaru Crkva istog dana spominje, vlč. Čutura je istaknuo važnost njegova lika i uloge u Crkvi toga vremena. U borbi protiv kalvinizma uspio je vratiti mnoštvo onih koji su se udaljili od katoličke vjere, a postao je i biskup. „Nazivaju ga svetcem džentlmenom jer je bio gospodin čovjek, visoke naobrazbe. Uspio je spojiti tu visoku naobrazbu s konkretnom Božjom ljubavlju i djelovanjem Božje ljubavi u svakom čovjeku. Uspješno je povezao tadašnju kulturu s kršćanstvom. Nešto slično su u 16. st. učinili sv. Ignacije Loyola i sv. Terezija, a upravo to isto napravio je naš nadbiskup, veliki Stadler. Također je spojio kulturu i kršćanstvo pa ga, poput sv. Franje Saleškog, možemo nazvati 'svetac džentlmen', gospodin čovjek; čovjek visoke naobrazbe, velike pronicavosti. Dolazi u Sarajevo gdje nema ništa. Ledina. I sada ti radi i gradi! Ali, snalazi se naš Stadler. I radi, i gradi, i moli. I, evo, napravio je uistinu divno, velebno djelo. Ponavljam, ne samo tolike građevine, nego je ono najbitnije ugradio u ljude i svoje sestre Služavke Maloga Isusa. Danas smo se okupili ovdje s mnogim zajednicama u kojima djeluju naše sestre kako bismo razmišljali o Božjoj riječi, proslavili rođendan velikoga Nadbiskupa, pomolili se na njegovu grobu i nadahnuli se njegovim djelom, životom i krepostima, ne bi li i mi dobili one milosti koje je veliki Stadler primio od Gospodina. A vjerujem da ih možemo dobiti ako živimo po Božjoj volji i nasljedujemo našeg velikog nadbiskupa Josipa Stadlera. Ako se jednostavno spustimo na zemlju, hodamo po zemlji, po nizini, bivamo ponizni. To je up-

ravo i najveća krepost nadbiskupa Stadlera“, naglasio je vlč. Čutura potaknuvši sve okupljene da mole za dar poniznosti jer Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost. „I mi po Stadlerovu zagovoru prosimo i molimo tu krepost. Prikazujemo i sva njegova djela, posebno sestre Služavke Maloga Isusa i sva njihova djela (sirotišta, domove, ustanove, sav trud koji poduzimaju), da upravo po nadbiskupu Stadleru zadobijemo milosti koje su nam potrebne. Danas zahvaljujemo Gospodinu za sva (Stadlerova) djela i za njegovu prohodnost Božje ljubavi i providnosti“, zaključio je vlč. Čutura nastavivši s euharistijskim slavljem na nakanu sestara Služavki Maloga Isusa. Nakon popričesne molitve sestre, djeca i hodočasnici okupili su se oko groba sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim te otpjevali pjesmu u čast Djeteta Isusa. Njegovo Presveto Srce molimo da se udostoji razveseliti nas darom da našeg prvog nadbiskupa, oca siromaha, častimo kao blaženika.

s. M. Jelena Jovanović

Zagreb

Proslavljen rođendan Sluge Božjeg Josipa Stadlera u župi sv. Ivana Krstitelja

Mi, Prijatelji Malog Isusa župe sv. Ivana Krstitelja, s nestrpljenjem smo čekali današnji susret i rođendan Sluge Božjeg Josipa Stadlera!

Susret i slavlje započeli smo večernjom svetom

misom, nakon koje smo se molitvom i promišljanjem o životu Sluge Božjega još više približili tom doista lijepom događaju – njegovu rođendanu prolazeći kroz kratke crtice iz njegova djetinjstva, obitelji, gubitku roditelja i sestre, školovanju, pa sve do njegovog nesebičnog i požrtvovnog rada za

vrhbosansku nadbiskupiju. Josip Stadler je bio izrazito dobroćudan, svakog je prihvaćao i u svakome je vidio ono najljepše. Svojim nesebičnim životom i pomaganjem postao je sve bliži svima nama, ali da bi mogli i mi osjetiti tu njegovu blizinu, trebamo se osvrnuti oko sebe, osmjehnuti se ljudima oko nas, sa smiješkom pružiti nekome ruku, ustupiti mjesto u tramvaju, uz radost u srcu darivati nekoga i iznenadit nekoga na koga su svi zaboravili. Godina je tek počela, ne treba čekati vrijeme odricanja – treba se darivati sada, danas, sutra, svaki dan! U svakom treba vidjeti Malog Isusa, svakom se treba dati barem dio sebe.

Nakon mise i duhovne okrijepe, druženje smo nastavili u župnoj dvorani gdje smo uz malu zakusku i kolače koje su pripremile Prijateljice Malog Isusa i u zajedništvu proslavili Stadlerov rođendan. Iznenadenje je bila prava rođendanska torta, rad jedne drage članice PMI-a, kao iznenadenje za sve nas i njena osobna zahvala Josipu Stadleru.

Zapalili smo svijeće, i od srca se svi radovali što možemo proslaviti 174. rođendan, tako plemenitog čovjeka kao što je bio Josip Stadler!

Sandra Šulj, PMI-a župa sv. Ivan Krstitelj

Cista Velika

Duhovno proslavljena 174. godišnjica Utemeljiteljeva rođenja

Zajednica članova Društva PMI-a iz Ciste Velike obilježe sve blagdane vezane za Družbu sestara Služavki Malog Isusa i Utemeljitelja slugu Božjeg Josipa Stadlera. Zahvalni smo Malome Isusu jer imamo sestre trajno u našoj župi koje marno rade na slavu Božju. Naša s. Vlasta posebno potiče nas članove PMI-a živjeti Stadlerovu karizmu pa se tako naše zajedništvo upotpu- njuje a sve za dobro bližnjih.

Na rođendan slugu Božjeg Josipa Stadlera 24. siječnja okupili smo se u našoj crkvi pa smo tako imali i naš zajednički mjesečni duhovni susret. Molili smo Gospinu kronicu te Litanije Gospe Žalosne koju je posebno štovao Utemeljitelj. Žarko smo izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim te zahvalna srca Bogu zahvalili što nam ga je darovao. Slijedila je sveta Misa, koju je predslavio župnik don Danijel Guć. Euharistija je bila vrhunac hvale i zahvale Bogu za sve.

Jure Maglić, PMI-a

Stadlerovo u Podravini

U predvečerje dana, 24. siječnja, u župi sv. Vida u Pitomači, okupili su se na Prijatelji Maloga Isusa iz triju podravskih župa: Svih Svetih iz Podravskih Sesveta, Sv. Benedikta i Gospe Žalosne iz Kloštra Podravskog i domaćini, kako bi počastili Božje djelo u sluzi Božjemu Josipu Stadleru spominjući se njegovog 174. rođendana. Naše zajedništvo imalo je tri dijela.

U prvom dijelu, u 17:00 molitvom smo se sjedinili sa svima onima koji su se okupili u rodnome Brodu na Savi. Meditacijama, pjesmom, tišinom, uranjali smo u svetost Stadlerovog djetinjstva. Po njegovu zagovoru molili smo i za svetost naših obitelji, da budu prave kolijevke života, postojane i hrabre u teškoćama, da ih vremenite brige ne odvoje od ljubavi i vjernosti Kristu kako bi iz njih stasali novi sveti naraštaji na ponos Crkvi i Domovini.

Sestre i Prijatelji Maloga Isusa iz župa Svih Svetih iz Podravskih Sesveta, Sv. Benedikta i Gospe Žalosne iz Kloštra Podravskog i Sv. Vida u Pitomači

Drugi i središnji dio bilo je Euharistijsko slavlje u 18:00 koje je predslavio je vlč. Siniša Blatarić, župni vikar župe sv. Vida, a pjesmom su svečanosti slavija doprinijeli članovi dječjeg župnog zbora. U prigodnoj propovijedi, potaknuo je nas članove Društva, na ustrajnost u traženju, prepoznavanju i

služenju potrebnima u našoj sredini, kako je to u svoje vrijeme činio i Josip Stadler. Vlč. Blatarić je naglasio kako i naše vrijeme nije ništa drugačije. I danas, svakodnevno na naša vrata zvone siromasi. Kako ih primamo? Prepoznamo li u njima skriveni Kristov lik kojeg treba poslužiti toplim pogledom, milosrdnom riječju, pažljivim uhom, kruhom, ruhom? Poslije pričesti smo svi zajedno obnovili svoja obećanja. Samo euharistijsko slavlje završila su djeca prigodnom pjesmom *Bio je dječak...*

Treći dio bio je druženje, lijepo su nam pripremili domaćini u župnoj dvorani. Uz topli čaj i koju drugu kapljicu, fine kiflice i slastice, pjesmom uz pratnju gitara naših članova Tomislava i Stjepana, slavili smo Stadlerov rođendan. Ozarenih lica, razdraganih srdaca, osnaženi zajedništvom razišli smo se svaki u svoju župu. Neka slavlje slavljeno danas, ima odjeka u našim svagdanima. (PMI)

Dugopolje

Način svjedočenja i zahvalnosti

Članovi Društva Prijatelja Malog Isusa suradnici su sestara Služavki Malog Isusa. Bogu smo zahvali jer ih imamo u našoj župi Dugopolje više od 50 godina. Svojim radom svjedoče nam ljubav Božju. Zahvalni smo Malom Isusu jer je providnost Božja darovala Crkvi slugu Božjeg Josipa Stadlera kroz posebnu karizmu, koju je ostavio u zalag svojim sestrama a one su prenijele i na nas svoje suradnike PMI-a.

U svakodnevnom životu nastojimo svjedočiti poruku Radosne vijesti po onoj Isusovoj: „Štogađ ste učinili jednom od moje najmanje braće, meni ste učinili...“ Također naše svjedočanstvo želimo uvijek potvrditi redovitim sudjelovanjem na Misi, nedjeljom blagdanima, pobožnostima i karitativnim djelima. Bez toga nemoguće je živjeti kao kršćanin jer to je snaga i uporište sveg našeg hoda za Isusom i pripadnost Društvu PMI-a. Naš zajednički mješani duhovni susret i proslavu Stadlerova rođendana obilježili smo 24. i 25. siječnja, molitvom i Euharistijskim slavljem koje je predvodio naš župnik don Ivan Čubelić.

Molili smo za duhovna zvanja posebno da Bog pozove nekoga iz naše župe i za proglašenje blaženim slugu Božjeg Josipa Stadlera, i za kršćansko svjedočenje očeva u obiteljima. Upravo je 25. siječnja bila i srijeda dan sv. Josipa što je i drugi dan devetnice (9 srijeda) za blagdan sv. Josipa. Gospodine, umnoži nam vjeru, nadu i ljubav!

Ljubica Caktaš, animatorica PMI-a

Blago siromasima duhom, njihovo je Kraljevstvo nebesko

U dogovoru sa župnikom vlč. Franjom Ivandićem u župi Lug Brankovići u nedjelju, 29. siječnja proslavljen je rođendan sluge Božjeg Josipa Stadlera, koji je rođen 24. siječnja 1843. Cilj je bio veći broj vjernika na nedjeljnim svetim misama upoznati s budućim blaženikom.

Sveto misno slavlje u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja slavio je župnik vlč. Franjo. Pod misom je propovijedao đakon vlč. Anto Vrhovac.

U svojoj nadahnutoj propovijedi vlč. Anto naglasio je Isusovo blaženstvo „Blago siromasima duhom, njihovo je Kraljevstvo nebesko“ koje se može usporediti s likom sluge Božjega Stadlera. Siromašni su duhom oni koji su svjesni kako su njihovi životi prazni bez Boga. Siromašan duhom znači biti svjestan svoje bijede pred Bogom, te poput prosjaka pasti na koljena pred tim Bogom, znati da je On moj Bog iz čije ruke sve primam. Kao primjer za ovo propovjednik je spomenuo našeg velikog prosjaka koji je u svojem životu ostvario duhovno siromaštvo sluge Božjega. Svjestan vlastitog siromaštva pred Ocem nebeskim, sam je htio pružiti utjehu siromasima ljubeći ih i duhom i tijelom majčinskom ljubavlju.

Liturgijsko slavlje bilo je još svečanije zbog pjevanja i sviranja članova dječjeg i velikog župnog zbora.

Na kraju svete mise izmoljena je molitva za skoro proglašenje blaženim Josipa Stadlera. Okupljeni vjernici pri izlazu iz crkve mogli su uzeti knjigu njegova životopisa i druge brošure, vjesnike i molitve posvećene sluzi Božjem. Odlučili su moliti u nadi da će Gospodin na dar cijeloj Crkvi tog slugu Božjeg uskoro uzdići na čast oltara.

Ovo je bila lijepa prigoda da zahvalimo Bogu za sve što nam je darovao i ostavio.

s. M. Marinela Zeko

Šestanovac, Katuni-Kreševo

Sluga Božji Josip Stadler u srcu

Današnji susret 8. veljače Prijatelja Maloga Isusa u Šestanovcu bio je u znaku sluge Božjega Josipa Stadlera i Blažene Djevice Marije. Molili smo za posebne potrebe; za zdravlje teško bolesne osobe i za jednu obitelj.

Razmišljali smo slavna otajstva krunice, pomolili se Malomu Isusu i zahvalili mu stihovima pjesme Prijatelja: *Hvala ti za danas, hvala ti za sutra, blagoslovi uvijek naša nova jutra.*

U planiranju i razgovoru o sljedećim aktivnostima rodile su se brojne ideje za naše duhovno napredovanje, a i one vezane za pomoć potrebnima. Potaknuti i projektom ovog tromjesečja, Stadlerove citate

u malim smotuljcima pojedinačno smo vadili iz košarice i čitali dobivenu misao. Svaki član s oduševljenjem je prigrlio svoj papirić koji je pažljivo spremio u džep, a njegov sadržaj pohranio u svoje srce. Molit ćemo da svatko od nas živi riječ koja je po Božjem nadahnuću izišla iz Stadlerovog srca, ne samo u ova sljedeća tri mjeseca, nego uvijek. Hvala i slava Isusu!

Marina Rubić i Anđelka Čizmić, PMI-a

Prva korizmena nedjelja u duhu sluge Božjega Josipa Stadlera

U našoj župnoj zajednici običaj je da se na prvu korizmenu nedjelju obavi obred pepeljanja vjernika. Uz pepeljanje srednjoškolci i Prijatelji Malog Isusa za svakog vjernika su pripremili izreke sluge Božjega Josipa Stadlera kao dodatnu motivaciju i razmišljanje u svetom vremenu u koje smo ušli.

Neke od tih izreka su: „Vjera je dragocjeno dobro, dragocjenija od svih dobara na zemlji“. „Isus nam je sve. On nam je naše najveće i jedino dobro“. „U molitvi dobiva se upravo jakost i uspjeh za našu raznovrsnu službu“ i mnoge druge ...

Crkva je bila ispunjena vjernicima koji su bili oduševljeni poticajnim mislima sluge Božjeg Stadlera, tim više što su njegove sestre Služavke Malog Isusa u našoj župi. Uzimajući svoj papir s tekstem iz košare, vidjelo se da su ga čuvali kao dragocjeni biser i ponijeli ga sa sobom, za sebe i svoju obitelj.

Naša s. Vlasta želi da se veličina dobrote sluge Božjeg Stadlera što više uprisutnjuje u srca vjernika i njihove živote. Također vrlo marljivo priprema s mladima i Kviz o Stadleru koji je pripremila pročelnica s. Dolores za sve članove PMI-a u Družbi. Sreća je da naša župa ima župnika don Danijela, koji jako cijeni sestre i njihova

Utemeljitelja i uzora nama PMI-a. Tako su sestre i PMI-a zajedno sa župnikom na Stadlerov dan 8. ožujka, lijepo duhovno obilježili u sestarskoj kapei. Na koncu nastavili smo u prijateljskom druženju i korisnim promišljanjima. Razgovarali smo da su upravo sestre i članovi PMI-a dužni što više promicati među vjernicima život i duhovnost sluge Božjeg Stadlera. Članovima Društva PMI-a, posebno animatorima, naglasila je više puta pročelnica na susretima. Nastojati ćemo promicati da vjernici što više mole milosti od Malog Isusa po zagovoru Stadlera.

Hrvoje Vuica, animator PMI-a

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Sarajevo

Susret i duhovne vježbe pripravnica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Susret i duhovne vježbe za pripravnice iz sve tri Provincije u Družbi sestara Služavki Maloga Isusa održani su od 2. do 5. siječnja 2017. u Samostanu Egipat u Sarajevu u duhu Božićnog otajstva, koje je bilo izvor i nadahnuće našeg Utemeljitelja – nadbiskupa Josipa Stadlera da osnuje našu Družbu. Iz Zagrebačke provincije sudjelovale su pripravnice Katarina Kovačev, Snježana Bjelobrk i Zrinka Šutalo s prefektom s. Jasminom Kokotić. Iz Splitske provincije bile su nazočne Tajana Anderle i Petra Samardžić s prefektom s. Marcelom Žolo. Iz Sarajevske provincije sudjelovale su pripravnica Ivka Martinović s prefektom s. Mandom Pršlja. Bila je nazočna i pročelnica za odgoj u Družbi iz Vrhovne uprave s. Marija Banić.

Mons. Ivo Tomašević sa sestrama, pripravnicama i djecom u kapelici

Susret je započeo u ponedjeljak, 2. siječnja okupljanjem i upoznavanjem s djelovanjem sestara u Samostanu „Egipat“. Sudionice susreta zatim su se uputile u katedralu pomoliti se na grobu Oca Utemeljitelja nadbiskupa Stadlera i sudjelovati u svetoj misi koju je predslavio vlč. Antonio Čturić, katedralni pastoralni suradnik. On je u prigodnoj propovijedi pozdravio i potaknuo sve pripravnice i njihove odgajateljice da ustraju na započetom putu nasljedovanja Isusa. Poručio im je da i same budu put, poput Ivana Krstitelja, koji pokazuje Krista. Nakon svete mise pripravnice su se međusobno upoznavale i podijelile iskustvo zajedništva sa sestrama u „Egipatu“.

Sutradan, 3. siječnja, u Sarajevu u Samostanu „Egipat“ započele su duhovne vježbe za pripravnice, koje je predvodio generalni tajnik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine mons. Ivo Tomašević.

Kroz predavanja i razmatranja o Božjoj Riječi, pozivu, vršenju volje Božje, Evanđelju kao zajedničkom vrhovnom mjerilu svih karizmi i Družbi, siromaštvu i ljubavi prema siromasima, pripravnice su sa svojim odgajateljicama imale mogućnost dublje proniknuti u dubine duhovnosti i otkriti ono najvažnije – temelje na kojima valja graditi budućnost.

Pripravnice u zajedničkom druženju

„Prije svega svi su pozvani voljeti i biti otvoreni za Božju ljubav jer to znači biti na Kristovu putu, u mjestu gdje god koga Bog pošalje, kako bi s Njime bili suradnici u spašavanju duša i čovječanstva. Kao Služavke pozvane su na služenje, onako kako Bog služi, čuvajući se što više, kloneći se napasti koje uvijek vrebaju da odvrte od puta Kristova.

Zatim su svi pozvani i poslani otkrivati i vršiti volju Božju te pritom ne gubiti, nego ostvariti slobodu, unoseći u ovaj svijet Božju, a ne svoju ili logiku ovog svijeta i tako biti suradnici Božji u djelu spasenja.“, istaknuo je mons. Tomašević. Pritom je ukazao na zajedništvo kojim pomažemo jedni drugima u traženju, otkrivanju i ispunjenju Božjih planova boreći se protiv napasti vršenja svoje volje i svojih planova jer je i sam Utemeljitelj Stadler pisao sestrama, kako ih je Bog sabrao iz raznih krajeva da mu kao prave Služavke služe, kako On sam hoće i želi. Tu je još i Evanđelje kao temeljno mjerilo razlučivanja dobra i zla, ljubavi prema Bogu i bližnjemu, kao zajedničko vrhovno mjerilo svih karizmi i Družbi. Uistinu, svi su pozvani misliti, govoriti i djelovati kao Krist jer je jedini pravi put Kristov put. Mons. Tomašević je također poticao da kao Služavke Malog Isusa gaje siromaštvo i ljubav prema siromasima, svjesne da sve što imaju je Božji dar. Poručio je da u zahvalnosti na koljenima za sve darovano mole Boga, da Bog bude prvo bogatstvo ljudskog srca. U tome je najvjernija pomoćnica i pravi primjer siromaštva Blažena Djevica Marija. I sam je Stadler naglasio da je između svih pobožnosti za spasenje svakog čovjeka nužna pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji. Da bismo sve ovo živjeli, potrebno je sebe mijenjati, praštati, uspoređivati sa samim Bogom. Također, mi koji smo Krista našli trebamo uz njega stalno ostati i biti suradnici u spasenju gdje Providnost, odnosno sam Bog pošalje.

U sklopu duhovnih vježbi 3. siječnja pripravnice su se upoznale sa stopama i prvim koracima Utemeljitelja u Bosni te se i same uputile s voditeljem duhovnih vježbi na put od „Egipata“ do „Betlehema“ te ulice Mjedenice, Bistrička, katedrale, kao i prostorija Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu, gdje je pripravnice s odgajateljicama primio na razgovor nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić.

U kratkom razgovoru pripravnice su se predstavile svaka ponaosob. Kardinal Puljić je u kratkim crtama predstavio pokojne biskupe nasljednike našeg Utemeljitelja Stadlera. Nadbiskup je kandidaticama još ispričao nekoliko zgoda iz svojeg života, te se zajedno s njima uputio u kapelicu gdje su zajedno izmolili posvetnu molitvu Presvetom Srcu Isusovu, čiji je veliki štovatelj bio Sluga Božji Stadler. Potom su zapjevale najmiliju pjesmu oca Utemeljitelja „O Isuse poljubljeni“.

Velika milost i djelovanje Duha na duhovnim vježbama bili su euharistijsko klanjanje, molitva iz časoslova, sakrament pomirenja te euharistijska slavlja, u koja su se pripravnice sa svojim odgajateljicama uključile svim srcem animirajući čitanja i pjevanje te tako slaveći Presveto Ime Njegovo.

Ovako neiscrpnom i bogatom duhovnom sadržaju svakako je doprinio mons. Ivo Tomašević, kojem i ovom prigodom svim srcem zahvaljujemo za uloženi trud, iskustvo vlastitog života, koje je dijelio sa pripravnicama i sestrama, također molio i tako pokazao primjer sveta življenja.

Hvala i zajednici sestara u Samostanu „Egipat“ na čelu sa s. provincijalkom Admiratom Lučić i kućnom predstojnicom s. Anđom Vranješ, te svim sestrama koje su nas svega oslobodile, kako bismo imale više vremena posvetiti se sebi i molitvi pa i samoj igri „Na putu s Marijom Isusovom Majkom, kao i u snježnoj idili u Sarajevu“. Duhovne vježbe završile su u srijedu, 4. siječnja euharistijskim slavljem i zahvalnicom „Tebe Boga hvalimo“, na kojem su sudjelovale sve sestre iz Samostana „Egipat“ i djeca iz Stadlerova dječjeg doma „Egipat“. Susret se nastavio na zajedničkom blagovanju u radosnom ozračju te prenošenju iskustava i doživljaja s duhovnih vježbi.

Pripravnice sa sestrama odgojiteljicama u Stadlerovom muzeju

Neka zagovor sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera, ljubav Djeteta Isusa i Presvete Djevice prati sve nas na putu spasenja za vječnost, kao i sve one kojima smo pozvani i poslani biti suradnici u djelu spasenja duše.

s. M. Manda Pršlja

Susret sestara juniorki

„Što god vam rekne, učinite!“

Sviježe su subotnje jutro, 7. siječnja u samostanu sv. Ivana Krstitelja u Samoboru, sestre juniorke, s. M. Marta Vunak, s. M. Kristina Maslač, s. M. Margaret Ružman i s. M. Monika Maslač započele promišljajući o čudu u Kani Galilejskoj, pod vodstvom svoje magistre, s. M. Viktorije Predragović.

Neobični događaj Kane mogao se odviti isključivo kroz prihvaćanje Marijinih riječi „što god vam rekne, učinite!“ Iste te riječi svoj odjek nalaze i u našoj svakodnevici – upravo je to bila nit koja se provlačila kroz tri bitne teme ovog juniorskog susreta: rad na sebi, duhovni život i zajedništvo. s.

Viktorija je kroz predavanje i spontani razgovor sa sestrama juniorkama naglasila koliko je važno postati svjestan sebe, svojih vrlina i mana, te prihvatiti svoju osobnost. No, sve se to ostvaruje jedino kroz istinski odnos s Bogom, koji uključuje nasljedovanje Krista u slavi jednako kao i u križu. To je ujedno i temeljni uvjet da se zajedništvo promatra i živi na poseban način, na način koji je svojstven i čudu u Kani Galilejskoj – gdje svatko daje svoj udio kako bi omogućio da Gospodin djeluje.

s. M. Viktorija Predragović sa sestrama juniorkama

Susret je okrunjen živim primjerom zajedništva kroz posjet zajednici sestara u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu. (SMI)

Kanonski pohod Vrhovne glavarice Družbe sestrama Sarajevske provincije

Vrhovna glavarica Družbe sestara *Služavki Maloga Isusa* s. M. Radoslava Radek pohodila je sestre u skladu s pravilima redovničkoga života i obavila kanonsku vizitaciju u zajednicama sestara provincije Bezgrješnog začeca BDM-a u: Voćinu, Brodskom Vinogorju, Zagrebu, Sarajevu, Gromiljaku, Vitezu, Čardaku, Doboju, Maglaju i Eisenstadtu. Do kraja mjeseca ožujka 2017. pohodit će zajednice sestara u Neumu, Mostaru i Prozoru, te zajednice sestara u Gretsriedu u Njemačkoj i misijskoj postaji Haiti.

U razdoblju od 17. studenoga 2016. do 25. ožujka 2017. godine časna majka Radoslava nastojala je steći uvid u život i rad sestara. Razgovarala je ponajviše sa svakom sestrom o Bogu, posvećenom životu i apostolskom djelovanju, te se susrela sa suradnicima sestara.

U razdoblju od 17. do 20. siječnja 2017. godine časna majka Radoslava susrela se sa sestrama u zajednicama Apostolske nuncijature, Vrhbosanske nadbiskupije i samostanu „Egipat“ u Sarajevu.

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek s provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić, sestrama koje djeluju u Samostanu Egipat i djecom iz Stadlerovog dječjeg Egipta

U Vrhbosanskoj nadbiskupiji časna majka Radoslava susrela se 18. siječnja 2017. s uзорitim Vinkom kardinalom Puljićem. U razgovoru su izmijenili viđenja izazova s kojima se susreće Crkva u Vrhbosanskoj nadbiskupiji s posebnim naglaskom na djelovanje sestara Služavki Maloga Isusa. Posebno dirljiv bio je susret s djecom Stadlerova dječjeg doma „Egipat“ u večernjim satima 19. siječnja 2017. u Sarajevu. Bilo je dirljivo svjedočiti susretu u kojem su se izmjenjivali izrazi srdačne dobrodošlice majci Radoslavi i zahvalnog uzvratanja djeci kojoj su sestre i otac i majka. U znak dobrodošlice majci Radoslavi djeca su uz pomoć sestara odgojiteljica izvela dramsko-scenski prikaz „Dobri čovjek Stadler“.

U susretu sa sestrama, majka Radoslava je ohrabrila sestre i potaknula na ustrajnost u dobru i služenju Isusu preko najmanjih i najslabijih u društvu, kako sestre već čine na ovom sarajevskom tlu i drugim mjestima od nastanka Družbe 1890. pa do danas.

s. M. Kristina Adžamić

Sarajevo

Seminar za sestre juniorke Služavke Maloga Isusa

Susret sestara juniorki provincije Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije održan je 21. i 22. siječnja 2017. u prostorijama Apostolske nuncijature u Sarajevu, pod vodstvom učiteljice juniorki s. M. Kate Zadro te teologinje i psihologinje dr. sc. Sande D. Smoljo. Kroz predavanja i razmišljanja o temeljnim stvarima funkcioniranja osobne nutrine, svijesti o samome sebi te bitnim odrednicama relacijske zrelosti, koje je izložila dr. Smoljo, sestre su mogle pronaći odgovore na mnoga pitanja vezana za veliko blago našeg života, a to je prijateljstvo.

Govoriti o prijateljstvu moguće je samo u realnosti svoje nutrine, u poznavanju načina kako mi funkcioniramo. Pravo prijateljstvo zahtjeva vrijeme i rast; ono nastaje sporo i polako, jer, kako je rečeno, „sve što je brzo nije prirodno, sve što nije prirodno nije ni Božje“. Graditi i njegovati prijateljstvo podrazumijeva: ljubav, trpljenje, požrtvovnost, nesebičnost, davanje, strpljivost, a prije svega toga traži se osobna afektivna zrelost. U suprotnom „prijateljstvo“ može postati način zadovoljavanja vlastitih neostvarenih potreba, želja i vrlo lako može prerasti u odnos koji nas ne vodi ostvarenju vlastitog poziva i odnosa s Bogom.

Da je pravo prijateljstvo u sebi velika vrijednost te da je moguće ostvariti ga, posebno među osobama suprotnog spola, svjedoče nam brojni primjeri

„svetih prijatelja“: sv. Franjo i sv. Klara, sv. Terezija Avilska i o. Gracian, sv. Franjo Saleški i sv. Ivana Franciska de Chantal. Oni su u središtu svojega prijateljstva i odnosa imali jedan cilj i jednu Osobu – Isusa Krista.

*s. M. Kata Zadro, dr. sc. Sanda D. Smoljo, tajnik Apostolske nuncijature
i sestre juniorke*

Potaknuti njihovim primjerom, te mislima svetaca o prijateljstvu, molimo Gospodina za dar tog velikog blaga (Sir 6, 5-17), s kojim ćemo rasti u kreposti i svetosti, na što smo svi pozvani.

s. M. Jelena Jovanović

Sarajevo

Proslavljen Dan posvećenog života

Dan posvećenog života na razini Vrhbosanske nadbiskupije proslavljen je svečanim misnim slavljem 2. veljače 2017. u katedrali Srca Isusova u Sarajevu.

Svečanu euharistiju na blagdan Svijećnice – Prikazanja Gospodinova u hramu predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić uz koncelebraciju provincijala Franjevačke provincije Bosna Srebrena

fra Joze Marinčića i još dvadesetorice svećenika, dijecezanskih i franjevac, kojima su se pridružili isusovci i salezijanci. Na misi su sudjelovale brojne časne sestre različitih družbi i bogoslovi Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, Franjevačke teologije i Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater“. Liturgijsko pjevanje animirao je franjevački bogoslovni zbor „Fra Nenad Dujić“ pod ravnanjem fra Emanuela Josića.

Na početku svete mise kardinal Puljić blagoslovio je svijeće. Uslijedila je svečana procesija s upaljenim svijećama oko katedrale, ispred koje se nalazi spomenik svetom papi Ivanu Pavlu II. Misna čitanja i molitvu vjernika čitale su redovnice i pripravnice raznih družbi, koje su prinijele i prigodne darove.

Na početku mise kardinal Puljić pozdravio je svećenike, redovnike i redovnice, poglavare i poglavarice redovničkih zajednica, bogoslove i kandidatice. Čestitao im je Dan posvećenog života. Ujedno im je zahvalio što su se odazvali zajedničkoj molitvi i tako prepoznali identitet redovnika i redovnica u duhu današnje proslave dana, kao i na svjedočanstvu života koji ugrađuju u ovu mjesnu Crkvu. Pozdravio je i nazočne vjernike, kao i one koji su misu pratili preko radio valova „Radio Marije BiH“ te istaknuo da svijeće nošene u procesiji predstavljaju sliku našeg životnog hoda i svjetla kojeg trebamo slijediti. „To je svjetlo upaljeno na krsnom zdencu. Bog vas je pozvao u svoju blizinu, kako obično kažemo, da slijedite Isusa izbliza. Tajna je to koju svjetskim ili zemaljskim očima teško možemo predočiti“, kazao je kardinal Puljić.

U prigodnoj propovijedi kardinal je napomenuo da svjetovna logika nameće potrošački mentalitet koji urušava duh svetog siromaštva te ostavlja egzistencijalnu prazninu. Ukazao je na potrebu duhovne obnove kao duhovne svježine, otkrivanja radosti življenja i izvora svjedočenja nade. „Umjesto da evanđelje bude mjerilo, postaje to ono što se govori preko TV-a, Interneta i drugih sredstva javnog komuniciranja. Izgubili smo komunikaciju iz koje izvire život. Zato je potrebna obnova“, kazao je kardinal Puljić te pozvao na stvaranje ozračja u kojem će vladati bratstvo i sestrinstvo. „To zajedništvo izvire iz svagdanje molitve, posebno molitve 'Oče naš'. Ako kažemo 'Oče naš', to je izvor našeg bratstva i sestrinstva – to nije po zaslugama nego po milosti, krsnoj milosti jer smo postali djeca Božja“, podsjetio je kardinal Puljić naglasivši da molitva koja ne izgrađuje zajedništvo nije prava molitva. Ističući da je euharistija izvor i uvir zajedništva i da je Božja Riječ izvor života, rekao je da je potrebno meditirati i usvajati tu riječ Božju kako bi ljudi počeli misliti kao Isus.

Napomenuvši da je zvanje dar, kardinal Puljić je kazao da zvanje zrije ili gnjije. „U posvećenom životu nema stagniranja. Bolno doživljavamo svako urušeno zvanje. Sve je manje duhovnog vodstva, pa se zato događaju teške nevjernosti i urušavanja“, riječi su kardinala Puljića. Dodao je da je istodobno sve manje onih koji su spremni biti duhovne vođe koji istinski pronađu u duhovni život kako bi mogli poslužiti Božjem djelu. Potaknuo je redovnike, redovnice i druge nazočne da zapale svijeću vjernosti i ustrajnosti, kako bi se u tom danu posvećenog života prepoznali, otkrili svoj identitet i iz njega živjeli.

Na kraju misnog slavlja svi redovnici i redovnice izmolili su molitvu kojom su obnovili svoja redovnička obećanja: „Bože, Oče ti si me posvetio sebi na dan krštenja. Odgovarajući na ljubav Gospodina Isusa, Tvoga Sina, koji me poziva da ga izbliza slijedim, te vođen/a Duhom Svetim, koji je svjetlo i snaga, obnavljam svoje slobodno i potpuno predanje Tebi, obvezujući se živjeti u poslušnosti, siromaštvu i čistoći prema Pravilu i Konstitucijama svoje zajednice, te na takav način sudjelovati u životu i poslanju Tvoje Crkve. Tvoja milost, Oče, zagovor Presvete Djevice, našeg Utemeljitelja/ice i svih svetih neka bude svaki dan sa mnom i neka mi pomognu da ostanem vjeran/na. Amen“.

Nakon mise upriličen je domjenak u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. (kta)

Zagreb

Ulazak dviju pripravnica u postulaturu

U petak, 3. veljače 2017. u samostanu "Antunovac", naše pripravnice Snježana Bjelobrki i Zrinka Šutalo ušle su u postulaturu. Na svečanosti je prisustvovala vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek sa s. Anom Marijom Kesten, tajnicom vrhovne uprave, sestre iz samostana "Betlehem", vojnog ordinarijata, i iz Samobora, te štićenice Doma u Novoj Vesi.

Obred je započeo procesijom Snježane i Zrinke koje s upaljenim svjetiljkama u rukama pristupile oltaru i položile ih na nj kao svoj prikazni dar Isusu. Uslijedilo je čitanje iz Prve knjige o Samuelu koji je prepoznao Božji glas odazvao se i opredijelio za Boga.

Nakon čitanja provincijalna glavarica, s. M. Petra Marjanović je prisutnima uputila nekoliko riječi o redovničkoj postulaturi, a pripravnice pozvala pitajući ih žele li svjesno i slobodno započeti postulaturu, kao bližu pripravu za redovnički život, na što su one potvrdno odgovorile. Objasnila im je znače-

nje nošenja odijela i uručila im Božanski časoslov sa željom da se pridruže zajedničkoj liturgijskoj molitvi. Na kraju je uslijedila završna molitva.

Redovnička postulatura je vrijeme u kojem kandidatice upoznaju i produbljuju znanja o svetim istinama vjere i usvajaju redovnički duh i način života te da se tako pripreme za novicijat. Život postulantice sastoji se od molitve, rada, učenja, slušanja predavanja ... Postulatura se odvija u samostanu "Antunovac".

Provincijalna glavarica je uputila postulanticama riječi ohrabrenja: "Služiti Isusu nije ni lako ni jednostavno, ali je zato dragocjeno. Zajednica vas povjerava Isusu i prima kao dar. U svakodnevnom služenju Isus će vas prihvaćati i od vas činiti prikladne svjedoke za svoju stvar i poslenike za svoje djelo. Koliko ćete se više držati Isusa, toliko ćete biti prikladnije za njegovo djelo".

*Provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović i postulantice
Snježana Bjelobrk i Zrinka Šutalo*

Zatim je u ime zajednice čestitala riječima: "Zajednica vas preporuča u svojim molitvama Bogu, da ustrajete u započetom i budete sretne u Isusu kao Njegove služavke. Čestitamo vam na odlučnosti u opredjeljenju i hrabrosti u izboru". Svečanost je završila molitvom Večernje Božanskog časoslova, a slavlje i zajedništvo se nastavilo sestrijskim druženjem u samostanskoj blagovaonici. (SMI)

Održan I. skup redovničkih ekonomi i ekonomata

U Zagrebu je u franjevačkom samostanu u Dubravi, 9. veljače 2017., održan I. skup redovničkih ekonomi i ekonomata. Organizator skupa je Hrvatska konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica a odluku o održavanju ovakvog skupa donijeli su redovnički poglavari na Plenarnoj skupštini Konferencije u listopadu 2016. Na skupu su se okupili redovnički poglavari i poglavarice, provincijski i kućni ekonomi i ekonomice – njih oko stotinu. Skup je molitvom otvorio predsjednik Konferencije fra Jure Šarčević, OFM Cap, a moderirao fr. Slavko Slišković, dominikanski provincijal i član Vijeća Konferencije.

Održana su tri predavanja. Prvo predavanje je održao predsjednik Konferencije fra Jure Šarčević koji je govorio o bratskoj i evanđeoskoj ekonomiji u zajednicama temeljeći svoje izlaganje u glavnini na Smjernicama za upravljanje dobrima u ustanovama posvećenog života i družbama apostolskog života koje je dala Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života 2014. godine.

Fra Jure je kratko izvijestio i o nedavno održanom susretu u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji na kojoj su porezni stručnjaci govorili o paušalnom oporezivanju gospodarskih aktivnosti vjerskih zajednica.

Drugo predavanje naslovljeno "Javne pravne osobe Katoličke crkve u hrvatskom zakonodavstvu: pravni i financijski aspekti" održao je dr. sc. Vjekoslav Bratić sa Instituta za javne financije.

Dr. Vjekoslav se posebno osvrnuo na pravni položaj vjerskih zajednica i čestu pogrešku da ih se svrstava u neprofitne organizacije u poreznom smislu. Vjerske zajednice načelno jesu neprofitne organizacije ali kao organizacije se svrstavaju u vjerske zajednice i za njih vrijedi Zakon o pravnom položaju vjerskih zajednica i dr. Potom je govorio o potrebi transparentnosti i javnosti upravljanja financijskim poslovanjem, međunarodnim ugovorima i praksi poreznih uprava.

Drugo predavanje održao je mr. sc. Ilija Braovac na temu "Porezni tretman vjerskih zajednica u RH". Govorio je o vrsti poreza koje su vjerske zajednice dužne platiti i porezima kojih su oslobođene. Posebno je pojasnio obvezu paušalnog oporezivanja gospodarskih aktivnosti vjerskih zajednica pojasnivši je na više različitih primjera.

U drugom dijelu skupa, koji je trajao sat vremena, redovnički ekonomi i ekonomice postavljali su izlagačima konkretna pitanja, iznosili dvojbe i iskustva s poreznom upravom.

Preuzeto: <http://www.redovnistvo.hr>

Split

Susret sestara juniorki

U samostanu sv. Ane u Splitu 23. i 24. veljače 2017. održan je susret sestara juniorki Provincije sv. Josipa, pod vodstvom magistre s. M. Marine Mužinić.

Za ovaj susret, s. M. Milana Žegarac i ja s. M. Antonia, pripremile smo svoja razmišljanja na zadane teme koja smo izložile na samom početku prvog dana i o kojima smo zajednički ragovarale i prokomentirale ih.

Prvo razmatranje izlagala je s. M. Milana Žegarac s temom "Služavka traži, prihvaća i vrši volju Božju". Istaknula je kako život svake služavke treba biti kao život Isusa Krista, da se u svoj svojoj težini i gorčini ostvari kroz služenje u ljubavi Bogu i bližnjemu umirući sebi. Dalje, traženje volje Božje je čekanje u predanju i izbjegavanje naše kontrole. Slamajući svoje srce uspijevamo prihvatiti volju Božju i slijedom toga uspijevamo na vedriji način promatrati križ, što u nama budi radost poniznog služenja Bogu i bližnjima. Svoje razmatranje zaključila je citatom Johna Donnea:

„Skrši mi srce troosobni Bože
K sebi me uzmi, zatoči me, jer ja,
Ako ne zarobiš me nikada slobodan neću biti
Nikada krepostan, ako ne ugrabiš me“.

"Autentična redovnica, Služavka Malog Isusa" bila je tema mog razmatranja. Autentičnost sam poistovjetila s Istinom koja od nas traži sve. Krist ne traži od nas stav pasivnog promatrača, već želi da ga nasljedujemo, autentično, da budemo aktivni igrači što traži veliku žrtvu. Dalje sam istaknula važnost u odabiru životnih glagola "imati" i "biti". Opasnost prijanjanja i življenja glagola "imati"- imati i nagomilavati, te zapostavljanje i teškoću življenja glagola "biti" – biti čovjek, biti kršćanin katolik, biti redovnica. Ne dopustiti da se ispred biti gura imati; ispred davati – uzimati; ispred poniznosti – oholost i ljubomora. Prigriliti biti malen u Kristu iz ljubavi za drugog darovat se i živjeti. Ako to jesam, ako sam prihvatila Božji poziv-Njegov dar, znači da sam na putu "biti Kristova".

Nakon razgovora i komentara na zadane teme s. M. Marina Mužinić je nastavila i proširila temu "Autentična Služavka Maloga Isusa" na cijeli susret. U

svom izlaganju istaknula nam je da je autentičnost usko povezana s identitetom, biti ono što jesmo, bez maski, što je ključno da bi bile sretne, radosne i ostvarene. Autentičnost služavke je u poniznom življenju u istini, opasana je istinom koja je Isus Krist. Biti opasana istinom znači da redovnica, Služavka ima stav spremnosti za promjenu, pokret, duhovni hod i rast, za promjenu same sebe jer Istina nas uvijek nadilazi i zato je taj stalni put i rast potreban. Svoju autentičnost Služavke Maloga Isusa možemo preispitati postavimo li si pitanja: jesam li uistinu sluškinja, služavka, služim li kao Isus i služim li Maloga Isusa u drugima...? Za odgovor na ova pitanja potrebna je, uz svakodnevni ispit savjesti, povremena osama i sabranost u kojoj dolazim u sklad s putom i životom Isusa Krista.

U zajedništvu sa sestrama izmolile smo Srednji čas. Zatim je slijedio ručak poslije kojeg smo krenule u svetište sv. Leopolda Mandića u Zakučac gdje smo provele neko vrijeme u molitvi i pjesmi. Prije povratka odvojile smo vrijeme za razbibrižno druženje i šetnju, a odredište je bilo Omiš. Ostatak dana, kao i početak sljedećeg provele smo slijedeći dnevni red sa sestrama u zajednici.

Drugog dana susreta nastavile smo razmišljati o autentičnosti u našem pozivu osvrćući se na molitvu, služenje i ljubav, te na poseban način na zavjete siromaštva, čistoće i poslušnosti gdje smo bile vođene riječima utemeljitelja Josipa Stadlera. On nas poziva da nastojimo oko savršenstva u siromaštvu tako da iz srca otklonimo sklonost na posjedovanje te da ono ni uz što ne prione. U zavjetu čistoće nas poziva da više gledamo da omilimo dobrotom srca nego li odjećom, da sve bude prema svetosti našeg zvanja. Zavjet poslušnosti Utemeljitelj

smatra najuzvišenijim, tako hoće da služavka sluša voljom i razumom, brzo i bez prigovora, veselo i u priprostosti srca. Uz misli Utemeljitelja magistra nam je iznijela niz misli kojima možemo ispitati autentičnost življenja za svaki od naših zavjeta.

s. M. Marina Mužinić sa sestrama juniorkama

U nastavku, čitajući i razglabajući o nekim tekstovima sv. Majke Terezije na istu temu, završile smo prijepodnevi dio susreta. Po ručku s magistrom smo imale pojedinačni susret s čime je ovaj susret završen.

Svojim zajednicama i dužnostima vraćamo se oslušujući Utemeljiteljeve riječi koje nas u vjeri i nadi potiču za daljnji konstantni trud u autentičnoj dosljednosti Kristu.

s. M. Antonia Čobanov

Gromiljak

Susret sestara suradnica u pastoralnom radu i animatora Društva Prijatelji Malog Isusa

U subotu, 25. veljače 2017. u „Kući Navještenja“ u Gromiljaku održan je susret sestara suradnica u pastoralnom radu Družbe sestara Služavki Malog Isusa i animatora Društva Prijatelji Malog Isusa (Sarajevo, Vitez, Lug-Brankovići, Prozor, Neum, Voćin, Gromiljak). Tema susreta bila je „Uloga i zadaća laika u Crkvi i u svijetu. Što mi je činiti da baštinim život vječni? Mk 10, 17“.

Srdačnu dobrodošlicu i riječi pozdrava sestrama i članovima PMI-a uputile su pročelnica DPMI-a s. M. Marina Perić i provincijska glavarica provincije Bezgrešnog začeca BDM-a s. M. Admirata Lučić. Susret je započeo upozna-

vanjem sudionika kroz igru s konopcem, kojeg su sudionici nasumično bacali jedan ka drugome nakon što bi rekli nešto o sebi. Na taj su način načini- li mrežu. Ona simbolizira poziv koji Bog upućuje svakom čovjeku, pa tako i članovima PMI-a, da budu ribarima ljudi jer Bog sve nas zove da svojim primjerom i životom svjedočimo Isusa Krista. Nakon upoznavanja don Marko Šutalo održao je predavanje koje je započeo evanđeoskim tekstom o bogatašu i Kraljevstvu Nebeskom. U svojem predavanju don Marko je istaknuo važnost življenja kršćanskih vrijednosti u vlastitom životu, kako bi ljudi druge mogli vlastitim primjerom pozvati na nasljedovanje Krista. Naglasio je i važnost molitve kao odlike istinskog vjernika i marljivog rada po uzoru na slugu Božjeg Josipa Stadlera, kako bismo bili svjedoci evanđeoskih vrijednota na radnome mjestu.

Potom je uslijedio rad u grupama u kojima su sudionici razgovarali o ulozi vjernika laika u Crkvi te ulozi obitelji kao Crkve u malom. Po završetku rada u grupama svi okupljeni su se uputili prema samostanskoj kapeli i zajedno se pomolili Bogu.

U popodnevnim satima uslijedilo je predstavljanje radova u kojima je na poseban način naglašen osjećaj pripadnosti laika Crkvi, kao i njihova uloga i zadaća u istoj. Svjedočiti Krista u svijetu je trajni poziv i zadatak. To je ujedno i izbor kojeg svaki kršćanin treba biti svjestan.

Na kraju susreta prigodnu riječ svim okupljenima uputila je s. M. Admirata zahvalivši PMI-a na otvorenosti i suradnji u pastoralnom djelovanju sestara SMI-a, te pozvala animatore da mole za sestre, za to predivno Božje remek-djelo koje je Bog proizveo po velikom sluzi Stadleru. Također je pozvala mlade da se uključe u programe koje nudi Crkva i na taj način postanu Kristovi svjedoci u svijetu.

Na kraju susreta nazočni su se klanjali Isusu pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, te su PMI i ostali vjernici imali mogućnost pristupiti sakramentu sv. ispovijedi i sudjelovati na svetoj misi, koja je bila ujedno i misa zahvalnica za dobročinitelje.

Karolina Tolo, animatorica PMI-a

Split

Duhovna obnova za sestre u službi bolesnika

Početak korizme 3. ožujka 2017. upriličili smo duhovnu obnovu za sestre koje djeluju i rade u službi bolesnika. Susret se odvijao u provincijalnoj kući, prisutno je bilo 12 sestara. Radeći u službi bolesnima potrebno je pro-

naći vrijeme u kojem možemo iznijeti svoja iskustva i doživljaje kako bi kroz zajedničku podršku i promišljanje nastavile daljnji hod.

Voditelj duhovne obnove bio je don Ante Mateljan, profesor na KBF-u u Splitu.

Don Ante nam je održao jasno, sadržajno i poticajno predavanje na temu:

- VJERA I ZDRAVLJE
- DUHOVNA SKRB ZA TJELESNO ZDRAVLJE

Život, smrt, zdravlje i bolest su dio naše ovozemaljske stvarnosti. Smisao čovjekova zdravlja je da ostvari svoj život u spasenju i zajedništvu s Bogom. Današnja medicina je usmjerena više na tjelesno funkcioniranje sustava. Cjelovito zdravlje uključuje tjelesne i duševne sustave, cjelovitu osobu. Odnos s Bogom Ocem se trajno ostvaruje tijekom cijelog života, bilo u zdravlju, bolesti ili umiranju. Isus Krist je liječio bolesne, iskusio je smrt ali i Uskrsnuće. U Njemu imamo oslonac, smisao i snagu. Odnos s Ocem se stalno događa i izgrađuje. Vjera je povjerenje i predanje Bogu na način kako ima dijete s Ocem. Potrebno je svjedočiti svoju vjeru, „*da ljudi vide vaša dobra dijela i slave Oca nebeskoga.*“ Kršćanska vjera je osobni odnos s Bogom Ocem u Kristu. Krist je naš liječnik, On danas djeluje u Crkvi po sakramentima i Duhu Svetom kojeg nam je ostavio.

- “Radi nas i našega spasenja postao čovjekom”
- Koji je “prošao zemljom čineći dobro”
- “Ozdravljao sve kojima bijaše ovladao đavao”
- Koji je “liječio svaku bolest i nemoć”
- Koji je “dobro znao što je u čovjeku”
- Koji je “naše boli na se uzeo”
- Koji je “radi našega opravdanja uskrsnuo”.

Ljudi koji su istinski vjernici ne boje se boli, bolesti i smrti, jer su u zajedništvu s Kristom i u Njemu imaju snagu, dostojanstvo, smisao i utjehu. Sveti Ivan Pavao II. je naočigled cijelog svijeta hrabro živio s bolesti i preminuo u Gospodinu. Isus Krist djeluje po nama kada činimo male stvari s ljubavlju: zdravima, bolesnima ili umirućima. Izabрати činiti dobro, može samo slobodan čovjek koji je potreban i ovisan o Božjoj pomoći. Slobodan je samo onaj tko izabere činiti dobro, a mjera cjelovitog zdravlja je ljubav.

Dopusti nama, slugama svojim, molimo te, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slavnim zagovorom blažene Marije vazda Djevice, izbavimo od sadašnje žalosti i uživamo vječne radosti. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Nakon predavanja uslijedila je Sveta misa, potom križni put.

Zahvalne smo sestrama iz provincijalne kuće na srdačnom dočeku i okrepi. Hvala don Anti što je uspio odvojiti vrijeme za poticajno predavanje, molitvu i druženje.

s. Karmela i s. Karmen

Banja Luka

Vidjela sam Mariju Zvijezdu

U prigodi XV. skupštine Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavara u Franjevačkom samostanu u Petrićevcu posjetili smo trapiste i samostan „Marija Zvijezda“ u Delipašinu Selu kod Banja Luke. Bila je to prohladna subota, 11. ožujka, drugi dan devetnice u čast svetoga Josipa.

Dok nam je pater opat Tomislav Topić predstavljao bogatu povijest Božjeg djela što ga je 1869. godine sa svojom subračom započeo opat Franz Pranner, utemeljitelj i poglavar samostana „Marija Zvijezda“, sada sluga Božji, mislila sam na suradnju Utemeljitelja i trapista. Korijeni njihova imena sežu do čuvenog samostana „La Trappe“ u Francuskoj, gdje je započela obnova cistercitskog reda u nastojanju oživljavanja discipline sv. Bernarda.

Samostan Marija Zvijezda kod Banja Luke

Gledajući to velebno zdanje, misli mi prebiru pisma što ih je Utemeljitelj pisao sestrama, a vezana su za ovo mjesto. Upućuje sestre da odu kod trapista u „Mariju Zvijezdu“ i od njih nauče gospodarske poslove, a osobito kako proizvoditi hranu biljnog i životinjskoga podrijetla. Časna majka Krescencija zabilježila je kako je preporučivao da dječake koji su odrasli u zavodu „Egipat“ odvedu kod trapista u „Mariju Zvijezdu“ kako bi kod njih naučili zanate i tako postali korisni članovi društva.

Kad su trapisti došli u Bosnu, naš Utemeljitelj je tada imao 26 godina i završavao je studij u Rimu. A kada je ustoličen za vrhbosanskoga nadbiskupa 1882.godine, trapisti su započeli s proizvodnjom u svijetu poznatoga sira trapista. Dojmljivo je kako kroz stoljeća čuvaju tajnu pripravke svojega sira.

Vidjeli smo veliku crkvu. Pamti molitve, i one noćnoga bdijenja, jecaje, ratove i potrese. Na ulazu crkve bdije lik Majke svih naroda. Podsjetila me na našu „Egipatsku“ kapelicu i milosti koje smo zadobile štovanjem čudesna Majčina lika za sve narode.

A kad smo ušli u sakristiju, osjetila sam kako odiše stoljetnim monaškim poštivanjem SVETOGA: tu je u jedinstveno priređenim ormarima i pretincima sveta odjeće, liturgijsko posuđe, blagoslovljeni predmeti, sve u mirisima bilja i tamjana što daje mirisni ugođaj gdje ni jedan moljac nema mjesta, posvjedočio nam je brat Franjo.

s. M. Admirata Lučić

Vatikan

Susret u Isusovačkoj generalnoj kući u Vatikanu

Za vrijeme svog službenog posjeta Collegiu Germanicum u Rimu, delegat isusovačkog Generala p. Tomasz Kot SJ posjetio je i našu zajednicu sestara Služavki Maloga Isusa koje u njem djelujemo. Tom prilikom, uputio nam je poziv da posjetimo njihovu Generalnu kuću u Vatikanu što smo ostvarili ove srijede, 22. ožujka 2017.

U Generalnoj nas je kući srdačno dočekao p. Kot te nas poveo u razgledavanje. Tu se nalazi nekoliko kapela u kojima su smješteni predivni mozaici Marka Ivana Rupnika kao i velik kip Isusa Krista koji je smješten povrh predivnog vrta. Posjetili smo i predio gdje se nalazi isusovačka privatna bolnica u kojoj su smještena bolesna braća. Tu smo se susrele s isusovcem p. Ludwigom Pichlerom koji dolazi iz naših krajeva, a nalazi se u 102. godini života. S njime smo imale priliku popričati na našem hrvatskom jeziku kojeg se jako dobro sjeća.

Nakon razgledavanja, sudjelovale smo na njihovoj zajedničkoj molitvi Srednjeg časa. Na ručku te kavi u isusovačkoj rekreaciji, pridružio nam se i p. Siniša Štambuk, isusovac rodom s otoka Brača, koji sa trojicom suradnika uređuje program Radio Vatikana na hrvatskom jeziku. On nas je u popodnevним satima proveo po prostorijama Radio Vatikana te nas ukratko upoznao s njegovim radom.

s. M. Gabrijela Kolar i s. M. Martina Vugrinec u uredu Radio Vatikana

Bio je to bogat susret. Susret ispunjen radošću, jednostavnošću, oduševljenjem, zajedništvom. Susret braće i sestara u Kristu.

s. M. Martina Vugrinec

KARIZMATSKO POSLANJE

Sarajevo

Djeca Stadlerovog dječjeg Egipta u Zagrebu

Djeca i sestre Stadlerova dječjeg Egipta boravili su u hrvatskoj prijestolnici od 9. do 11. prosinca 2016. zahvaljujući mladima iz Udruge bosanskih Hrvata „Prsten“, kao i sestrama Služavkama Maloga Isusa iz Generalne uprave na čelu s časnom majkom s. M. Radoslavom Radek.

Druga je godina kako Forum mladih udruge „Prsten“ iz Zagreba daruje djecu Stadlerova dječjeg doma „Egipat“ vrijednim darovima za Božić ispunjavajući im želje kroz humanitarnu akciju „Mladi mladima“. Ove su godine djeca dobila i više od zaželenog: dva dana „Adventa u Zagrebu“, nova prijateljstva, mnoštvo darova, nova iskustva od kojih je najsnažnije ono da su voljena i da se Bog, po dobrim ljudima, brine za njih.

Djeca iz Stadlerovog dječjeg Egipta i sestre SMI s mladima Udruge Prsten

Nakon školskih obveza i zajedničkog objeda šesnaestero djece, četiri sestre i dvojica volontera krenuli su u petak, 9. prosinca prema Zagrebu. Tu su ih u večernjim satima u Generalnoj kući na Ksaveru dočekale sestre Služavke Maloga Isusa i mladi forumaši zaželjevši im dobrodošlicu uz prigodne darove. Za iznimno bogat subotnji program, koji je započeo već u jutarnjim satima, bile su potrebne dobro naspavane glavice s crvenim prepoznatljivim kapama, šalovi, rukavice, raspoložena srca za avanture dana i, naravno, novi mladi prijatelji. Prva odredišna točka bio je Tehnički muzej gdje su djeca i sestre posjetili odjel astronautike s planetarijem, kabinet Nikole Tesle, rudnik te odjel prometnih sredstava. Najzanimljiviji je bio pogled na zvjezdano nebo u planetariju, ali ni u kabinetu Nikole Tesle nije nedostajalo uzbuđenja i zabave – tu su oni hrabriji sudjelovali u pokusima sa strujom.

Nakon toga ekipa se uputila na Maksimir gdje su prije 100 godina sestre Služavke Maloga Isusa na mjestu sadašnjeg stadiona započele život i djelovanje u Zagrebu. Potom je uslijedio posjet Zoološkom vrtu gdje su djeca mogla vidjeti nekoliko vrsta divljih životinja te sudjelovati u kićenju božićnog drvca na Zebrinu trgu u ZOO-u. Kratka stanka i okrjepa nakon prijepodnevnih doživljaja napravljena je u „Ožujsko pubu Maksi“ na Borongaju gdje su za djecu, sestre, volontere i forumaše pripremljeni najbolji hamburgeri u Zagrebu, a osoblje puba osiguralo je za djecu i prigodne paketiće, na čemu im i ovom prigodom od srca zahvaljujemo.

s. M. Anđa Vranješ, s. M. Jelena Jovanović i mladi volonteri

Poslijepodnevni program nastavljen je na zagrebačkom trgu šetnjom, zatim vožnjom u božićnom tramvaju s Djedom Božićnjakom i njegovim vilenjakom, druženjem s prijateljima na Gornjem Gradu i uzbudljivim klizanjem u Klovićevim dvorima. Sve je to trajalo do večernjih sati, fotkanjem, pjesmom

i dobrim raspoloženjem. Nakon ukusnih toplih hotdogova za večeru i kuhinog vina koje su kušali stariji, ekipa se uputila prema Ksaveru gdje je avantura dana trebala završiti. Međutim, mladi prijatelji iz Udruge su u samostanskoj dvorani uz nazočnost sestara iz Generalne kuće, provincijske glavarice Zagrebačke provincije sestara Služavki Maloga Isusa s. M. Petre Marjanović, kandidatica, sestara novakinja s njihovom magistrom, te drugih sestara pripremili za djecu nezaboravno druženje s Djeda Božićnjakom. On im je donio darove koje su sami zaželjeli. U tim lijepim trenutcima zajedništva iščeznuo je svaki trag umora, a zamijenio ga je trag ljubavi koji će sigurno dugo ostati urezan u dječjim srcima.

Nakon zajedničkog doručka u nedjelju, 11. prosinca djeca, sestre i mladi prijatelji pozdravili su se sa sestrama iz Generalne uprave, koje su im otvorile vrata kuće i srca u ovim hladnim danima te se zaputili u zagrebačku prvostolnicu. Sudjelovali su na nedjeljnom misnom slavlju u 10.00 sati, a predvoditelj slavija ih je pozdravio i zaželio im dobrodošlicu u Zagreb u povodu 100. obljetnice dolaska sestara SMI-a u ovaj grad.

Djeca, sestre i mladi volonteri ispred Zagrebačke katedrale

Nakon mise djeca i sestre su s ostatkom puka dočekala Betlehemsko svjetlo, a potom išla na zajednički ručak u bosanski restoran „Sofra“, gdje su se svi počastili domaćim jelima i uživali u društvu prijatelja Ljube i Tvrtka

Barnjaka. Pošto ih je i u ovom restoranu iznenadilo osoblje s božićnim paketićima i darovima, sestre i djeca su se pozdravili s dragim prijateljima te pjesmom „Fala“ zahvalili za sve radosti koje su im omogućili u protekla dva dana, sa željom i nadom da će ostati povezani u molitvi, ljubavi i prijateljstvu.

U vremenu pripreve za svetkovinu Rođenja Djeteta Isusa intenzivnije nastojimo činiti dobra djela, odricati se u korist drugih te na taj način malo šire otvoriti vrata svog srca u kojem Dijete Isus želi naći tople „jaslice“ načinjene od slamice dobrih djela, ljubavi i milosrđa. Mladi forumaši Udruge bosanskih Hrvata „Prsten“ iz Zagreba ovog su se adventa dobro potrudili u pripremi svojih srca za proslavu dragog nam Božića i izmamili su osmjeh na dječjim licima i radost u srcima. Neka Dijete Isus blagoslovi sve naše dobročinitelje i sestre i daruje im radost svoje Prisutnosti! Živio Mali Isus uvijek u našim srcima!

s. M. Jelena Jovanović

Split

Humanitarni koncert „Ususret Božiću“

U svetištu Gospe od Pojišana u Splitu, na nedjelju Caritasa 11. Prosinca 2016., poslije večernje sv. Mise, u organizaciji Društva Prijatelja Malog Isusa - Split održan je Humanitarni koncert „Ususret Božiću“. Prilog od dobrovoljnih darovatelja namjenjen je potrebnoj i siromašnoj djeci iz nekoliko obitelji u župi.

U ime izvođača, nazočnim u prepunoj crkvi obratila se s. Dolores Brkić, pročelnica Prijatelja Malog Isusa te između ostalog kazala:

„Ovaj naš koncert nazvali smo „Božiću ususret“. Spremamo li se proslaviti Božić ? Pitajte je na mjestu, danas na Nedjelju Caritasa. Koračamo kroz Advent ali advent nije samo vrijeme u liturgiji, Advent je i osoba koja je u potrebi i čeka tvoju, moju, našu blizinu, suosjećanje i pomoć, darovano vrijeme... Advent su i ljudi koji pomažu sa srcem a to ste svi vi ovdje večeras na poseban način.

s. M. Dolores Brkić sa izvođačima koncerta

Večeras je divna prilika vidjeti i doživjeti naše zajedništvo prožeto Božjim duhom: organizatori, izvođači, posjetitelji, podupiratelji... Utemeljitelj moje - naše redovničke obitelji Družbe sestara Služavki Malog Isusa, časni sluga Božji Josip Stadler, imao je svoje životno geslo: „Imaj srce prema sebi sudačko, prema bližnjem srce materinje, prema Bogu srce djetinje“. Ovo njegovo geslo ostavio je nama kao „sveti znamen“. Naši vanjski suradnici članovi Društva Prijatelja maloga Isusa iz Splita (ima ih i u ovoj župi), slijede Isusovo i Stadlerovo poslanje te od srca večeras daruju ovaj koncert preko velikodušnih izvođača. Profesor Ivan Bošnjak je duša ovog koncerta a svi ostali izvođači su jedno VELIKO SRCE s kojim daruju svoje talente i svoje vrijeme potrebnima u ovoj župi. Oni su svjedočanstvo djelotvorne ljubavi i vjere. Neka vas sve blagoslovi Mali Isus i po vama bile blagoslovljene vaše obitelji. Mali Isus bio u srcima vašim kao najljepša hvala i zahvala. Uživajte u pjesmi i glazbi plemenitih i dragih izvođača“.

Svečani koncert u kojemu je sudjelovalo više izvođača i kojega su vodile Lucija Šušnjar maturantica Druge gimnazije - Split i prof. Ana Miše započeo je bez najave skladbom „Ave Maria“ od Schuberta u izvedbi baritona Ivana Bošnjaka uz orguljašku pratnju Mladena Bonomia. Koncert je otvorila ud-ruga „Zvono“ koja djeluje već 21 godinu i skrbi o osobama s intelektualnim poteškoćama i puža podršku članovima i njihovim obiteljima. Otpjevali su tri pjesme: „Svim na zemlji“, „Radujte se narodi“ i „Uri, uri, ura“. Zatim je nastupila sopranistica Marija Buzdovačić, članica Opere HNK Split skladbom „Where you there“ i Cacinijevom „Ave Maria“ uz orguljašku pratnju Ivana Bošnjaka. Pjevači iz Dugopolja: KUD „Pleter“ predstavio se skladbom Kolenda i Srićna noć. Sopranistica i višestruka pobjednica međunarodnog natjecanja Ivona Bosančić, otpjevala je „Oj Djetesce“ i „Oj ti dušo“. Zatim je nastupila klapa „Šinjorine“ iz Kaštel Sućurca sa skladbama: „Kad se Isus ditić rodi“ i „Ovoga vrimena“. Crkveni mješoviti zbor iz Kučina pod ravnanjem Ivana Bošnjaka predstavio se s tri pjesme: „Raduj se o Betleme“, „Kao Košuta“ F. Schuberta te „Nebesa slave“. Pred sam kraj Ivan Bošnjak otpjevao je talijansku skladbu „Caruso“ uz orguljašku pratnju Mladena Bonomia, a solistički trio: Ivona Bosančić, Marija Buzdovačić i Ivan Bošnjaak otpjevali su pjesmu „Tiha noć“. Na kraju glazbene večeri u ime domaćina franjevac kapucina, gvardijan i misionar Milosrđa fra Žarko Lučić, zahvalio se svim sudionicima i organizatorima sa s. Dolores te svima zaželio sretne Božićne i novogodišnje blagdane. Nakon toga su svi izvođači i slušatelji zajedno otpjevali „Do nebesa“, da bi nakon toga u prostorije kapucinskog samostana nastavili druženje uz slastice koje su pripremili članovi župnog zbora i članovi PMI-a sa Pojišana.

Ivica Luetić

Petnaest godina adoracije pred Bogom

U samostanskoj kapeli sv. Ivana Krstitelja u Samoboru održana je duhovna obnova za sve one koji već petnaest godina dolaze na cjelodnevno klanjanje ponedjeljkom „u kapelicu kod časnih“ kako znaju reći ljudi. Radosne i zahvalna srca gospođe su dočekale fra Marina Grbešu koji je održao duhovni nagovor na temu „Euharistija“.

Objasnivši značenje riječi „euharistija“, te pod kojim još nazivima dolazi, tišina pred živim Bogom te uzlazno-silazni odnos čovjeka i Boga, fra Marin je završio prvi dio obnove. Zatim je izložio Presveto kako bi svatko mogao u tišini Bogu izreći svoju zahva-

lu. Po završetku svatko je dobio poticajni tekst o euharistiji. Potom je s. Marina Dugalija sve nazočne pozvala u samostansku blagovaonicu na zajedničko druženje. Gospođe su svojim kućama otišle radosne, ispunjene, a nadasve zahvalne Bogu i sestrama koje svakog ponedjeljka otvaraju vrata za sve one koji žele doći svome Bogu te Mu predati sve što nose. (SMI)

Štovatelji Maloga Isusa pohodili Dijete Isusa kod sestara u Generalnoj kući

U nedjelju 18. prosinca 2016., skupina vjernika štovatelja Maloga Isusa iz Rijeke pohodila je Dijete Isusa kod sestara u Generalnoj kući u Zagrebu. Sestre su dočekale goste s kavom, čajem, kolačima i s njima podijelili sestričku riječ. Časna majka s. M. Radoslava Radek uputila im je riječ dobrodošlice i upoznala ih o Družbi i našem djelovanju u generalnoj kući. U 15 sati s. Vesna Mateljan zamjenica časne majke priredila je molitveni program s pobožnošću Malenom Isusu. Na kraju molitvenog programa s. Ana

Marija Kesten upoznala ih je o djelovanju Društva Prijatelja Maloga Isusa i pozvala ih da im se pridruže na njihovim godišnjim susretima. Hodočasnici su u osobnoj molitvi prinijeli Djetetu Isusu svoje molitve, potrebe i zahvale.

Radost susreta s Malenim Isusom i s Njegovim služavkama nije se mogla skriti. Ovo je bilo divno duhovno iskustvo i obostrano ispunjenje srca. Na rastanku se rodila želja za ponovnim susretom i zajedništvom oko Malenoga Isusa u molitvi.

Mali Isus neka blagoslovi i usliši sve molitve koje su mu darovali Njegovi štovatelji na četvrtu nedjelju došašća u kapelici gdje sestre 'Služavke' molitvom i klanjanjem časte Dijete Isusa svaki dan. Živio Mali Isus!

s. M. Ana Marija Kesten

Zagreb

Drugačiji Božić...

Na četvrtu nedjelju Došašća kada je Božić već pred vratima, Prijatelji Malog Isusa iz župe sv. Ivana Krstitelja s pjesmom su ušli na vrata staračkog doma samostana Antunovac. Za ovaj susret pripremali smo se kroz cijelo Došašće, prateći molitvom svaku gospođu i sestre koje o njima vode brigu i njeguju ih.

Susret je započeo otkrivanjem tajne tko je bio čiji anđeo kroz Došašće i malim, toplim darivanjem. Ne mogu zaboraviti radost i lica gospođa koje su nas dočekale pjevajući zajedno sa župnikom vlč. Alojzijem Žlebečićem. Gledajući njihova radosna i

zahvalna lica opazila sam djetinji sjaj u njihovim staračkim očima, baš poput Malog Isusa uz koji se čuo i tihi „hvala“. Mislim da je svatko od njih mogao osjetiti da nije sam, niti zaboravljen i da ima ljudi koji ipak misle na njih i koji im u ovom vremenu iščekivanja žele pružiti puno ljubavi i empatije, kako bi im nadolazeći Božić bio nadasve radostan, pun mira i Božjeg blagoslova. Posebno sam ostala ganuta kada smo posjetile nepokretne gospođe koje zbog svoje bolesti nikako ili jako rijetko izlaze iz svojih soba.

Nakon ovog posjeta staračkom domu, ali i kroz mnoge druge aktivnosti u predbožićnom vremenu shvatila sam da je moj Božić dobio jednu novu dimenziju. Iako slovi kao obiteljski blagdan, treba izaći iz svojih domova i radost Kristova rođenja podijeliti s drugima, prenijeti im svoju ljubav, prijateljstvo i pokazati im da nisu sami. Jer, kao što Sveto Pismo govori da je „vjera bez dijela mrtva“, čineći dobro ljudima ugađamo našem prijatelju Malom Isusu koji sa smiješkom gleda na nas jer činimo upravo ono što on od nas očekuje. Izađimo iz svojih domova, zagrlimo sve oko sebe, stisnimo im ruku i zapjevajmo s njima, pokažimo im da nisu sami jer će nam tada Božić biti blagoslovljen i sretan!

Sretan, radostan i blagoslovljen Božić!

Jasna Trčak, PMI

Grottaferrata

Blagdan Krštenja Gospodinova

Osobna karta našeg krštenja

Slaveći Svetkovinu Kristova Krštenja u duhu odlazimo na Jordan gdje Ivan krsti Isusa kojega Otac proglašava svojim ljubljenim Sinom. Nije nam Otac dao bilo koga, nego Onoga kojega je najviše ljubio, jer preko svoga Sina daruje nam samoga sebe. Naš dragi papa sv. Ivan Pavao II. rekao je: „Naše krštenje je naša osobna karta!“ Dakle, karta koja predstavlja naš duhovni identitet. S tom kartom se predstavljamo pred ljudima, ali još važnije, s njom dolazimo i pred Boga. Ona je naša ulaznica za Život, ali ne bilo koji život, nego za život s Bogom.

U našoj zajednici u Grottaferrati ovaj Blagdan svečano smo proslavile sa prijateljem i dobročiniteljem naše zajednice vojnim ordinarijem u Hrvatskoj mons. Jurom Bogdanom, rektorom Zavoda sv. Jeronima don Božom Radoš, vicerektorom Don Markom Đurin i kućnim prijateljima gosp. Mariom i gđom Miom Udina. Na taj dan bio je i blagoslov kuće koji je obavio mons. Jure.

Zahvalni Gospodinu za ovo radasno druženje, kročimo hrabro kroz život ne zaboravljajući na našu „CARTU D'IDENTITA“ s kojom se predstavljamo svijetu u kojem živimo svjedočeći svoje kršćansko poslanje.

s. M. Ivana Radman

Zagreb, Retkovec

Kad zima, snijeg vlada i vjetar je ljut...

O sveta Tri kralja, o blažen vaš dan
kad sveti Kralj mladi bil s neba poslan.

O sretna li zvijezda što svijetlila Vam
kad Sinka je Djeva porodila nam,
a kud ćete sada na daleki put,

O sveta tri kralja, mi molimo vas,
svim dare ste dali darujte i nas
i maloga Kralja koja došel na svet
svu hvalu mu dajmo na vijek vječnih let.

Hvaljen Isus i Marija!

s. M. Marta Vunak s djecom iz župe za Djelo sv. djetinjstva

Odvažnost najmlađih iz župe svetog Pavla u Retkovcu urodila je još jednim hvale vrijednim projektom u sklopu svjetske organizacije pod nazivom Dje-lo svetog djetinjstva.

Kao veliki prijatelji i pomagači misija djeca su pjevanjem božićnih pjesama i čestitanjem obilazila obitelji i prikupljali priloge za siromašnu djecu svijeta. Ova inicijativa je dio svjetske organizacije koja je u prošloj, 2015. godini prikupila 16,2 mil eura i tako pomogla preko 500 karitativnih projekata u 20 zemalja Afrike, Azije i Južne Amerike.

Dječja pjesma izmamila je osmijeh na lica župljana starih i mladih, bolesnih i zdravih, velikih i malih. Vjerujemo da će naši osmjesi pomoći da se još netko na svijetu osmjehne. (SMI)

Zagreb

Iskustvo divljenja znakovima vremena

Nakon došašća i prekrasnih božićnih dana, možemo li ljepše ući u Novu godinu nego klanjajući se pred Presvetim Oltarskim Sakramentom?

U duhu Bogojavljenja, kada nam sam Bog predstavlja svoga Sina, Malenoga Kralja, klanjanje u župi sv. Ivana Krstitelja animirali su Prijatelji Maloga Isusa koji su molitvom i pjesmom animirali i uveličali samo klanjanje. U duhu divljenja znakovima vremena dalo se otkriti Božju prisutnost i obogaćeni tim iskustvom hrabrije ući u Novu godinu!

Zahvaljivali smo Bogu na protekloj godini i molili milosti za nadolazeću. Posebno je bilo što smo se ujedno poklonili jaslicama, pred malenim Isusom otvorenog srca, baš poput sveta tri kralja. U današnje vrijeme opterećeni svakod-

nevicom, ljudi čeznu za mirom i tišinom. Svaka molitva je susret s Bogom, no molitva u tišini, pred Presvetim je najintimniji susret vjernika i Spasitelja. Klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom susrećemo se s Isusom Kristom u Euharistiji, susrećemo pravoga, živoga Boga. Njemu u tišini možemo otvoriti svoje srce, razgovarati s Njim kao sa svojim najboljim malenim prijateljem. Možemo Mu izreći svoje probleme, svoje slabosti, moliti ga pomoć. Možemo zahvaljivati ili jednostavno uživati u vremenu provedenom s Njim.

Meni klanjanje donosi odmor, mir, daje mi odgovore na mnoga pitanja. Čini da budem bolju osoba i čini me radosnom. To vrijeme, baš poput prijatelja Malenog Isusa, sebično čuvam za sebe i Njega.

Valentina Kelković, PMI

Zagreb

Ples s Malenim Isusom...

Na spomendan Gospe Lurdske, kada posebno mislimo na sve bolesne, nemoćne i one koji su u potrebi. Prijatelji Malog Isusa župe sv. Ivana Krstitelja iz Zagreba odlučili su posjetiti Dom za starije i nemoćne osobe Ksaver. Ovaj susret planiran je kroz mjesec dana u kojem smo, misleći na sve koji ćemo susresti, marljivo skupljali slatkiše, simbolične znakove pažnje, te ih molitvom i mislima već susreli u svojim srcima.

Na sam dan 11. veljače, okupili smo se u crkvi Isusovog Preteče, da bi se zatim uputili na obronke Medvednice, šetnjom kroz lijepu šumu predivnog dana.

Već putem smo mogli osjetiti blizinu malenosti u svima koji su nam putujući pružili osmijeh i „ukrali“ pokoji bombončić iz punih košara koje su jedva čekale stići u prave ruke. Mnogi od nas u dom su stigli prvi puta, dok su

mnogi Prijatelji već ostavili tragove apostolata među pojedinim starijim štíćenicima.

Na samom dolasku jako smo lijepo dočekani. Sam ravnatelj, g. Vicko Goluža upoznao nas je sa radom i načinom života u domu.

Nakon kratkog uvoda, s. Kristina je pozdravila sve nazočne i predstavila lik i djelo Sluge Božjea Josipa Stadlera kojeg su mnogi, na naše veliko iznenađenje, jako dobro poznavali. Kako bi Stadlerov duh ostao prisutan i među njima podijelili smo im Stadlerov list i materijale kako bi ga izbližega upoznali i utjecali mu se za zagovor kod Nebeskog Oca.

Naša animatorica, gđa Mirjana Džajo upozнала je štíćenike s Društvom PMI, a susret se dalje nastavio u vrlo ugodom društvu u kojem se mogla osjetiti radost i bogatstvo koje smo pružili jedni drugima u srdačnom razgovoru, toploj riječi, razmjeni iskustva i svjedočanstvu. Naravno da je svakim našim susretom pjesma nezaobilazna gesta, no ovaj puta, na iznenađenje svih, nisu se štedjele niti noge kada su svi poželjeli malo i zaplesati.

Uistinu je bilo zadivljujuće gledati volju i snagu života u svim tim licima i srcima. Neka nam uistinu Maleni Isus dade još mnogo ovakvih prilika za radost po kojima će biti moguće ostvarivati riječi samog ravnatelja na kraju našeg susreta: „Uzvrćamo puni nade, jer je Isus mali s vama, Bog maleni koji znade da ste bili radost nama!“ Neka živi Maleni uvijek u našim srcima!

Vesna Bulaić, PMI

Split

Proslava Svjetskog dana bolesnika

Prijatelji Malog Isusa iz župe Gospe od Pojišana u Splitu, Druge Gimnazije-Split i iz Jesenica na poseban način su obilježili Dan bolesnika na Gospin blagdan 11. veljače i to rade svake godine.

Na blagdan Gospe Lurdske u čitavoj Crkvi slavi se Svjetski dan bolesnika kojeg je utemeljio sv. Ivan Pavao II. 1992. a posebno se prvi put slavio u Lurdu 1993. godine.

Papa je izabrao blagdan Gospe Lurdske jer se na poseban način bolesnici mole Gospi i hodočaste iz cijelog svijeta u Lurd. Cilj ovog Dana je senzibilizirati okolinu za potrebe bolesnih i onih koji pate te da im se osigura bolja zdravstvena skrb. Ujedno je to poticaj osoblju koji s njima rade ali i svima jer svi smo velika Božja obitelj.

Tema ovogodišnjeg Dana koju nam je uz svoju poruku poslao papa Franjo je: ZADIVLJENOST BOŽJIM DJELIMA "Velika nam djela učini Svesilni..." (Lk1,49)

Obilježavanje, odnosno slavlje ovog dana je prigoda da se pokaže jedna posebna pažnja, kako ljudska podrška, tako i duhovno - sakramentalna. Bolest je milost, prilika za posvećivanje njih samih i onih koji s njima rade. Potrebno nam je češće posvjestiti malo jače da Isus u njima trpi te da gledamo Njegovo lice.

Jedan od bitnih ciljeva članova Društva Prijatelja Malog Isusa je po uzoru na slugu Božjeg Josipa Stadlera, brinuti se za Isusovu najmanju braću; posjećujući bolesnike, osamljene, zapuštene...

Ove godine na blagdan Gospe Lurdske PMI-a sudjelovali su u svojim župama na misnom slavlju i uz slavlje na podjeli sakramenta bolesničkog pomažanja te molili za sve bolesnike: č. sestre, PMI-a, sve one kojima je teško a nema im tko pomoći, da Providnost takne srca bližnjih.

Prof. Ivan Bošnjak, PMI sa štíćenicima u Domu sv. Rafaela u Solinu

Poslije podne gore navedene tri skupine članova PMI-a sa pročelnicom s. Dolores Brkić posjetili smo štíćenike doma sv. Rafaela u Solinu o kojima brinu sestre Služavke Malog Isusa. Uz prigodne poklone željeli smo ih na poseban način razveseliti pjesmom i igrom te im pokazati da su naša draga braća i sestre u Isusu. Neopisivi osjećaj radosti osjetio se kod svih. Uživali su u našoj pjesmi ali i mi u njihovoj. Posebno su bili sretni kada smo s njima

zajedno igrali i plesali. Svatko od njih želio nam je riječima ili gestom ispričati svoj osjećaj i zahvalnost.

Na povratku svojim kućama svi smo bili ispunjeni nekim posebnim duhom kojeg nam je u srca poklonio Mali Isus, jer smo ga razveselili u Njegovoj najmanjoj ali najdražoj djeci.

Ivan Bošnjak, PMI

Metković

„A vi ovako molite...“ (Mt 6,9)

Na Gospu Lurdsku, 11. veljače 2017., 30 djevojaka 7. i 8. razreda iz doline Neretve, okupilo se na duhovnu obnovu u župi sv. Nikole u Metkoviću. Djevojke su bile iz Vrgorca, Opuzena, te metkovskih župa: sv. Ilije i sv. Nikole. Tema duhovne obnove je „A vi ovako molite...“ (Mt 6,9), tj. razmišljanje o molitvi „Oče naš“. Duhovnu obnovu su pripremile i vodile s. Matea Periš i s. Jelena Marević.

Kroz naše promišljanje pokušale smo se podsjetiti na samo značenje molitve, kao i njenu prisutnost u našem životu.

Razmišljanje o molitvi Oče naš podijelili smo u tri dijela: Isus naučava o molitvi - način na koji molimo, svrha Očenaša i podjela Očenaša.

Nakon razmišljanja i zajedničkog rada, uslijedila je kreativna radionica u kojoj su naše djevojke izrađivale narukvice od perlica. Bilo je to zanimljivo, živo i u radosnom zajedništvu ispunjeno vrijeme.

Opuštene i još više zbližene, nastavile smo svoj rad kroz razmišljanje o značenju svakog dijela molitve Oče naš, te u radu u grupama pokušale jedna drugoj biti poticaj za dublje življenje molitve u našoj svakodnevnici. Kroz rad u grupama očitovala se zrelost razmišljanja ovih mladih djevojaka, ali i njihova kreativnost.

No, naš susret nije bio samo promišljanje i rad, nego i zajednička molitva, čiju smo ljepotu osjetili u molitvi za bolesnike kojima je posebno posvećen ovaj dan. Kada molimo za druge, molimo i za sebe.

Plodonosnost ovog susreta naših mladih djevojaka čijem je srcu Gospodin progovorio može se iščitati iz nekih od njihovih razmišljanja na kraju susreta:

„Naučila sam puno toga o Bogu. Ovaj susret me „prosvijetlio“ i pokazao mi kakav je Bog i kakav je čovjek ...“

„Nakon ovog susreta osjećam se ispunjeno i naučila sam mnogo toga. Iako sam dosta toga znala, sada sam svjesnija kako to nisam primjenjivala...“

„... Ispunjena sam i naučila sam pravo značenje molitve „Oče naš“ ...“

„... Kroz kreativan i zabavan način naučila sam kako treba moliti ..“

„Ovo me potaklo da malo više razmišljam o svom odnosu s Bogom, a posebno odnosu kroz molitvu...“

„... Od sada znam značenje nekih riječi koje sam naučeno izgovarala. Molit ću se češće s razumijevanjem...“

„... Naučila sam kako razumjeti molitvu...“

Ove djevojke su pokušale shvatiti vrijednost susreta s Bogom i važnost molitve koju nas je Isus naučio. U ovoj molitvi potaknuti smo i na zahvalnost Bogu, ali i ljudima, te se na kraju zahvaljujemo župniku župe sv. Nikole don Davoru Bilandžiću, župnom vikaru don Miroslavu Rubiću, s. Marjani Cvitanović koja se brižno brinula za sve nas, te sestrama iz samostana sv. Obitelji i iz župa Opuzen i Vrgorac koje su nas pratile svojim molitvama i sestriškom brigom.

s. M. Jelena Marević

Pitomača

Radosni poslužitelji braći u potrebi

U subotnje poslije podne, na Svjetski dan bolesnika i u župi sv. Vida u Pitomači bili smo radosni poslužitelji Kristu skrivenom u bolesnima i nemoćnima. Zajedničkim snagama u ljubavi dali smo se na raspolaganje potrebnoj braći i sestrama. Neki od naših dovozili su i odvozili bolesne, neki su pripremali agape, neki su predvodili pobožnost, neki posluživali, a sve zajedno u ljubavi. Vrhunac zajedništva bilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio vlč. župnik Ivica Puškadija sa vlč. Sinišom Blatarićem kapelanom, a naši najmlađi - dječji zbor predvodio je pjevanje.

U prigodnoj propovijedi gosp. Župnik je, uz divne riječi upućene bolesnicima, posebno potaknuo sve nas zdrave na raspoloživost u služenju. Rekao je kako naše malo Bog pretvara u božanski veliko. Biti ruka i srce pružene Bogu po kojima On danas čini čuda. Bilo je dirljivo gledati ozarena lica koja su otkrivala mnogo toga. Najviše Bogu znanoga. Počašćeni tjelesno i duhovno, vraćali su se svojim domovima, u čežnji da ovakvih susreta bude više. (PMI)

Zdravlje bolesnih, moli za nas!

U povodu Dana bolesnika, 12. veljače 2017., Prijatelji Malog Isusa iz Samobora posjetili su štićenike Caritasovog staračkog doma. Po dolasku uputili smo riječi ohrabrenja okupljenim gospođama u boravku doma, te smo se nakon toga uputili u sobe ostalih gospođa. Bile su oduševljene i vrlo zahvalne za blizinu i odvojeno vrijeme radosti i vedrine. Naša srca bila su još radosnija za još jedno svjedočenje Božje ljubavi za malene.

s. M. Monika Maslač s korisnicom Caritasovog doma

Njihova raspoloženost i vedro lice ispunjeno iskustvom, veliki nam je poticaj za daljnji rast u službenju bližnjima. Na odlasku gospođe su poželjele još ovakvih susreta. (SMI)

Obilježavanje 25. Svjetskog dana bolesnika i blagdana Gospe Lurdske

Vitez, Dom „Sv. Josip“

U povodu Svjetskog dana bolesnika i spomendana Gospe Lurdske u našem Domu „Sv. Josip“ u Vitezu imali smo trodnevnicu, jer je ove godine jubilarni dan posvećen bolesnima i medicinskom osoblju. Prije sv. mise molili smo molitve Gospi i častili je pjesmama, a zatim izmolili i kronicu do misnog

slavlja. Prvoga dana nam je sv. misu predslavio župnik iz župe Crkvica-Zenica vlč. Anto Dominković koji je održao i prigodnu propovijed. Drugoga dana je misno slavlje predvodio ravnatelj zeničkog KŠC-a „Sv. Pavao“ vlč. Ivan Lovrić, a trećega dana pridružili su nam se sjemeništarcima iz Travnika sa svojim odgojiteljima vlč. Pavom i vlč. Đurom. Molili smo skupa krunicu i slavili sv. misu.

Na sam dan Gospe Lurdske slavlje smo započeli duhovno meditativnim programom s našim stanarima, osobljem, rodbinom stanara, a pridružio nam se i veći broj župljana. Kroz to vrijeme imali smo mogućnost pristupiti sakramentu sv. ispovijedi. Potom je uslijedilo misno slavlje koje je predvodio župnik župe Vitez fra Velimir Bavrka u koncelebraciji s vlč. Jakovom Kajinićem, duhovnikom Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa.

Fra Velimir je na početku sv. mise u svom kratkom nagovoru rekao : „Svako od nas ima svoju ranu. Ovaj dom je mjesto mira, mjesto vidljivih rana, ali rana koje mogu zacijeliti. Bog stavlja zavoje i skida ih s naših rana, Isus ih liječi, povija, zacjeljuje, ali samo onoliko koliko mu dopustimo da uđe u naš život i našu svakodnevicu. Povjerimo svoje rane preko naše drage Gospe Isusu. I imajmo vjere u Isusa!“

Poslije evanđelja uslijedile su prigodne molitve i sakrament bolesničkog pomazanja. Na ožarenim licima svakog bolesnika, a svi smo to, osjetila se radost „dodira“ s Isusom.

Neka Gospa Lurdska prati svojim Majčinskim zagovorom sve naše bolesne na duši i tijelu, da po služenju Isusovim patnicima uzmožemo biti oni koji uvijek donose „pravi lijek“.

s. M. Rafaela Ivić

Sarajevo, Samostan „Egipat“

U subotu, 11. veljače 2017. godine, u jutarnjim satima okupili su se Prijatelji Malog Isusa, kao i bolesnici, koji su mogli toga dana doći na dvostruko slavlje, Gospe Lurdske i Stepinčevo, u našu kapelicu u samostanu „Egipat“. Susret je započeo molitvom krunice, a bila je to i prigoda za sakrament sv. ispovijedi.

Nakon krunice molile su se Litanije Gospe Lurdske, a zatim su u kapelu zakoračili maleni, djeca iz vrtića „Srce“, kako bi svojim glasićima i pjevanjem uzveličali euharistijsko slavlje koje je predvodio vlč. Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova i Prijatelj Malog Isusa. Prije početka sv. mise s. Manda Pršlja pozdravila je sve nazočne, njih tridesetak, zaželjela svima dobrodošlicu i prenijela okupljenima Papinu poruku za 25. Svjetski dan bolesnika. U toj je poruci Sveti Otac podsjetio na nekoliko važnih sadržaja. Naime, tema ovogodišnjeg Dana bolesnika glasi „Diviti se onome što je Bog učinio: 'Velika mi djela učini Svesilni'“ (Lk 1,49). Svaki bolesnik je ljudsko biće te se tako prema njemu treba i odnositi. Bolesnici i ljudi s invaliditetom posjeduju neotuđivo dostojanstvo i misiju u životu. Nikad ne postaju jednostavno predmeti, a ako se čini da su pasivni, u stvarnosti to nije slučaj. Papa je istaknuo primjer sv. Bernardice Soubirous koja je zahvaljujući ljubavi bila sposobna obogatiti svoje bližnje te – iznad svega – ponuditi svoj život za spasenje čovječanstva. Zajamčio je svim bolesnicima i njihovim obiteljima da

će moliti za njih. Sveti Otac je u toj poruci pozvao bolesnike, zdravstvene djelatnike i volontere da se pomole Mariji.

*s. M. Anica
Matošević s
nemoćnim
članicama PMI*

Papinom pozivu na molitvu pridružila su se djeca iz vrtića. Prije sv. mise izmolili su male molitvice Prijatelju Isusu i anđelima čuvarima, a zatim ra-

dosnom pjesmom pozdravili Majku Božju i pobožno se uključili u misno slavlje. U čitanju toga dana slušali smo o grijehu prvih ljudi, a vlč. Jakov je u propovijedi na sasvim jednostavan način rastumačio kako su prvi ljudi sagriješili, izgubili milost posvetnu i zato je bilo potrebno da se rodi Marija i to Bezgrešna, da nam donese Isusa Spasitelja. Vlč. Jakov se osvrnuo i na Evanđelje, gdje su drugi ljudi doveli bolesnika Isusu, da ga izliječi i naglasio kako je važna i jaka zagovornička molitva.

„Možda i preko nas Bog želi doći do naših najbližih, kako bi ostatak našeg života bio za nebo, za vječnost. Za uzor nam je predstavio život blaženog Alojzije Stepinca, čiji se spomendan toga dana obilježavao. Stepinac je imao jaku vjeru, veliko pouzdanje u Boga i trpio je beskompromisno“, istaknuo je vlč. Jakov i na kraju nas pozvao da molimo jedni za druge zagovor Gospe Lurdske i blaženog Stepinca, da ozdravimo, da nas Isus spasi.

Nakon svete mise svi okupljeni prešli su u dvoranu, gdje se nastavio program obilježavanja Dana bolesnika. Najmanji trogodišnjaci iz vrtića „Srce“ pripremili su pjesmu „Tko je ljubav mamina, sreća tatina, zlato, radost, bakina, maza djedova?“. Zatim su pjevali i plesali četverogodišnjaci: „Mi smo djeca, malena, čuvajte nas, ljubite, pazite...“. I na kraju su glumili Bernardicu i Gospu Lurdsku, te izveli glazbeno-poetski recital „Gospi Lurdskoj hvalu dajmo, molimo i zapjevajmo!“.

Druženje se nastavilo uz malo čašćenje, a na licima svih nazočnih vidjeli su se radost, oduševljenje i velika zahvalnost za dječicu, za taj lijepi dan. Djeca su se zaista potrudila razveseliti bolesnike i Prijatelje Maloga Isusa te im učine jedan dan ljepšim.

Neka, prema poruci Svetog Oca, pape Franje, majčinski zagovor podrži i prati našu vjeru, neka nam Gospa od Krista, svojega Sina, isprosi nadu za naš put iscjeljenja i zdravlja, osjećaj bratstva i odgovornosti, obvezu za cjeloviti ljudski razvoj, te radost zahvalnosti svaki put kad nas Bog zadivi svojom vjernošću i milosrdem.

s. M. Manda Pršlja

Gromiljak, „Kuća Navještenja“

Euharistijskim slavljem i prigodnim programom obilježen je u subotu, 11. veljače u „Kući Navještenja“ sestara Služavki Malog Isusa 25. Svjetski dan bolesnika i zdravstvenih djelatnika. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je fra Josip Ikić u suslavlju sa župnikom župe Imena Marijina – Gromiljak vlč. Ilijom Karlovićem, fra Gabrielom Tomićem i vlč. Jakovom Pavlovićem.

Euharistijskom slavlju pristupio je veliki broj bolesnika iz Gromiljaka i okolnih župa, a župni zbor „Imena Marijina“ pod ravnanjem s. M. Danice Bilić na poseban način je pridonio svečanosti ovoga slavlja.

U prigodnoj propovjedi fra Josip je potaknuo sve nazočne da se ugledaju na Mariju, našu Nebesku Majku, koja nas prati svojim pogledom i zagovara kod svojeg ljubljenog sina Isusa Krista. Podsjetio je na važnost moljenja krunice kako bismo se oduprli navalama zloga i grijeha.

Fra Josip Ikić sa suslaviteljima misnog slavlja u Kući Navještenja

Nakon misnoga slavlja uslijedio je prigodni program koji su izveli animatori *Prijatelja Malog Isusa* i SKUD-a „Gromiljak“. Duhovno obogaćeni i nahranjeni Riječju i Kristovim Tijelom svi su se okupljeni uputili prema sestarskoj blagovaonici, gdje je uslijedila tjelesna okrjepa i zajedničko druženje. Vidjeti radost i osmjeh na licima bolesnih i njihove obitelji u zajedništvu s mladima, *Prijateljima Maloga Isusa*, sestrama, svećenicima i cijelom župnom zajednicom neizmjeran je Božji dar koji obogaćuje i oplemenjuje mnoga srca. Zahvalni Bogu na udijeljenim milostima i daru zajedništva, okupljeni župljani krenuli su puni nade i snage u svoju svakodnevnicu, kako bi i dalje nastavili svoj put s trpećim Kristom.

s. M. Marina Perić

Sestre iz „Kuće Navještenja“ posjetile župu Prisoje

Sestre Služavke Maloga Isusa su blisko povezane sa župom Prisoje zahvaljujući župniku don Ivanu Bebeku koji im je otvorio vrata te župe. Stoga su posjeti toj župi radost i sestrama i župljanima. Prema dogovoru s don Ivanom, s. M. Danica Bilić, s. M. Marina Perić i s. M. Ljilja Marinčić krenule su prema Prisoju u poslijepodnevnim satima 17. veljače 2017. Susret s mladima uslijedio je u subotu, 18. veljače 2017. Mladima je najprije predstavljen sluga Božji nadbiskup Stadler kao uzor kojega je moguće slijediti. O toj im je temi s. Ljilja pripremila tri prezentacije, te istaknula neke Stadlerove vrline koje bi danas mogli živjeti djeca, mladi, obitelji i Bogu posvećene osobe. Uslijedio je rad u skupinama tijekom kojih su mladi predstavili kako oni, po primjeru nadbiskupa Stadlera, mogu biti izazov za ovo društvo. U popodnevnim im je satima s. Danica predstavila tijek kviza o nadbiskupu Stadleru. Nakon što smo saznali pobjedničku skupinu, uslijedila je molitva krunice za duhovna zvanja, a potom i zajedničko misno slavlje.

Sutradan se na nedjeljnom misnom slavlju sestrama pridružio vokalni sastav „Arabelle“ iz Rame koji je svojim pjevanjem uzveličao misno slavlje. Nakon mise je uslijedio i njihov koncert i oduševio župljane. Pri kraju misnog slavlja s. M. Marina Perić primila je u pripravnništvo Društva Prijatelja Maloga Isusa don Ivana Bebeka, Antoniju Ivančić i Antu Čurića. Poslije mise uslijedilo je slavlje kod obiteljskog stola. Zahvalne Bogu za ovaj milosni susret, sestre su zahvalile župniku na otvorenosti i uputile se u Gromiljak.

s. M. Ljilja Marinčić

Pučišćani na duhovnoj obnovi

Skupina vjernika župe sv. Jeronima iz Pučišća na otoku Braču bila je od 16. do 18. veljače 2017. na duhovnoj obnovi u „Kući Djeteta Isusa“ u Livnu. Bilo je tu članova Prijatelja Malog Isusa, pjevača župnog zbora i drugih župljana željnih promišljanja o osobnom rastu u vjeri.

Iako se svakodnevno svi mi, pojedinačno i na razini zajednice, trudimo duhovno rasti i jačati, ipak smo osjetili da je svakome od nas potrebno učiniti jedan odmak od kuće kako bismo svoj život, svoje probleme, potrebe, nastojanja sagledali u nekom drugačijem svjetlu. Tu našu potrebu su prepoznali s. Danijela Mihić, organizatorica ove duhovne obnove i naš župnik don

Pavao Gospodnetić koji se, svjestan značenja duhovne obnove za svoje župljane, rado prihvatio uloge duhovnika. Odmah na početku, don Pave nam je posvijestio smisao svake, pa tako i ove, duhovne obnove. Istaknuo je kako ovakav događaj nije prilika da samo nakratko pobjegnemo od stvarnosti ili da u sebi pomislimo kako će sve ono što nas tišti povratkom kući nestati. Ovdje smo kako bismo svoja unutarnja previranja i probleme s kojima se svakodnevno susrećemo u obitelji i zajednici u kojoj živimo i djelujemo, sagledali iz drugačijeg kuta promatranja i tako im, povratkom u svakodnevicu, mogli pristupiti drugačije.

Kroz nekoliko razmatranja kroz koja nas je don Pave vodio razmišljali smo o starozavjetnom Josipu koji je, unatoč zlu koje mu se događalo, slijedio Božji put. Kako Biblija kaže: „*Jahve je bio s Josipom, zato je u svemu bio sretan.*“ Josipova duboka vjernost Bogu njega je vodila naprijed. Promišljanje o Josipovom životu potaklo nas je da se svatko od nas pojedinačno zapita držimo li se grčevito nekih samo sebi važnih navika, stavova i razmišljanja ili dopuštamo Bogu da djeluje u našem životu. Kroz Božje djelovanje na Josipa i mi smo razmišljali o tome kakav je Bog, do čega je Bogu stalo u našem osobnom životu, što to Bog od mene traži...

Sam prostor u kojem se odvijala ova duhovna obnova, „*Kuća Djeteta Isusa*“ predivan je primjer djelovanja Božje ruke na prirodu i ljepotu prirode kojom je obdario čovjeka i savršeno je mjesto za ovakav događaj i promišljanje o svojem zemaljskom životu koje uvijek iznova i još jače teži upoznati Onoga gore kojem je toliko stalo do nas grješnika da je voljan dati svoj Božanski život da nas spasi. Razmatranje – zajedničko i pojedinačno, sv. Misa, klanjanje pred Presvetim, promišljanje o krhkosti i osobnim slabostima u propitivanju svoje savjesti i sakramentu Pomirenja, molitva kroz pjesmu,... samo su neki od sadržaja kroz koje smo osluškivali Boga želeći čuti što On od nas traži da živimo i radimo u konkretnim životnim situacijama.

Kad smo već pomislili da nam je Bog sve što je imao darovao u ovom susretu, još nas je jednom iznenadio onim što njegovi Pučišćani rijetko kad imaju priliku vidjeti, a kamoli uživati – snijegom. I ovo nam je svima bio još jedan primjer koliko je čudesna moć Božjeg djelovanja na prirodu u kojoj živimo... dan ranije suncem okupan krajolik koji priziva proljeće, a danas taj isti krajolik odjeven u snježno bijelo ruho.

Duhovno okrijepljeni u subotu poslijepodne uputili smo se svojim domovima sa zajedničkom željom da sjeme koje je Bog po nama sijao ovih dana prepoznaju u nama i osjete potrebu živjeti ga s nama ljudi s kojima živimo. Hvala sestrama u Livnu na dobroti i gostoljubivosti.

Mirjana Bauk, PMI-a

Duhovna obnova Prijatelja Maloga Isusa

U nedjelju 19. veljače 2017. godine u župnoj dvorani u Vrgorcu članovi Društva Prijatelji Maloga Isusa upriličili su lijep i duhovno bogat susret na kojem je predavanje održao don Tomislav Ćubelić, župnik katedrale sv. Duje iz Splita.

Susret je upriličen kao duhovna obnova pred korizmu, a osim vrgorskih članova i podupiratelja Društva PMI svojim su ga dolaskom uzveličali i veliki broj zainteresiranih članova Društva iz drugih župa Šestanovca, Dugopolja, Livna i Metkovića što je naš susret učinilo još ljepšim i radosnijim.

Ovaj se susret dogodio ponajviše zahvaljujući našoj časnoj sestri Dulcelini Plavša koja don Tomislavu Ćubeliću uputila poziv. „Don Tomislava odavno poznajem kao rado slušanog predavača i propovjednika. Znajući da ima dosta zaduženja i obaveza ipak sam se usudila zamoliti ga da bi i nama Prijateljima malog Isusa u Vrgorcu imao jedan nagovor – predavanje. Na moje ugodno iznenađenje rado je prihvatio te nas sve duhovno obogatio izabravši temu Gospodine, umnoži nam vjeru!“, rekla je časna sestra Dulcelina.

Don Tomislav Ćubelić i s. M. Dulcelina Plavša s Prijateljima Maloga Isusa

Predavanje koje je zajedno s razgovorom trajalo više od sat vremena ostavilo je traga na svima, što nam najbolje govore i riječi najmlađe članice PMI

Lare Žderić iz Vrgorca: „Nevjerojatno je koliko čovjek može čuti i naučiti u samo sat vremena. Don Tomislav je kao temu svog izlaganja izabrao citat iz Biblije „Gospodine, umnoži nam vjeru“. Upravo je cijelo njegovo predavanje bilo posvećeno vjeri i njenoj velikoj ulozi u našem životu. Na molbu učenika da im umnoži vjeru, Isus odgovara: Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: Išcupaj se iz korijena i presadi u more – i on bi vas poslušao. Što nam Isus želi poručiti ovim riječima? Da imamo vjere!!! Koliko puta smo čuli u Evanđelju: “Vjera te tvoja spasila!”?! Vjera je temelj, ključ našega života. Isus ovdje metaforički opisuje jačinu vjere. Naša vjera mora biti iznimno čvrsta i stabilna da bi lakše izlazili na kraj s nedaćama ovog svijeta. Don Tomislav nam je kroz svoje riječi pokazao koliko toga mislimo da znamo, a zapravo ne znamo. Često se prikazujemo kao veliki vjernici, katolici, a puno puta živimo kao da Boga nema, stavljamo Ga po strani. Zaboravljamo da je On zaslužan što postojimo, za našu sreću, obitelj, prijatelje... Kad je život sve idila, Boga se sjetimo samo nedjeljom, ali ako vam se dogodi nesreća, Njega prvog krivimo. Ovim riječima, don Tomislav nas je natjerao da se zamislimo, da promislimo o sebi i našem životu, i shvatimo da iako to što smo vjernici ne znači da će nas patnje zaobići. Poučio nas je da ne možemo mijenjati svijet, ali možemo sebe.

Susret je završio druženjem uz bogatu i raznovrsnu zakusku koje su pripremile članice PMI iz Vrgorca zajedno sa župnikom fra Ivicom Omazićem, a dodatno su je zasladile gošće iz drugih župa koje su na druženje stigle punih ruku.

Ružica Markotić

Jesenice

Susret pod okriljem „Marije zvijezde mora“

U nizu redovnih susreta Prijatelja Malog Isusa i ovaj 25. veljače 2017. bio je jedan takav ali poseban. Program susreta uglavnom je sv. Misa, klanjanje, molitva, druženje, radionice ... Došla nam je u posjet i dio našeg rada dijelila s nama pročelnica s. Dolores Brkić. Susret je organizirala s. Amabilis Vukman s animatoricama, Ivanom, Mirjanom i Kristinom. Započeli smo molitvom u 15 sati u crkvi klanjajući pred Presvetim. Početak smo imale malo ranije nego inače, tako da Pročelnica stigne u svoju splitsku skupinu u 19 sati. Molitveni dio predvodila je gđa Mirjana Zemunik. Nakon molitvenog dijela u samostanu naših sestara Služavki Malog Isusa imali smo druženje te smo uz ostale prijedloge promišljali, kako ove godine obilježiti 50. godišnjicu dolaska sestara u Jesenice u samostan „Marije zvijezde mora“.

Mi članovi Društva PMI-a također želimo dati svoju ulogu uz župnika i pastoralno vijeće naše župe. Tako smo u ugodnom razgovoru složili jedan mali mozaik mogućnosti dajući hvalu Bogu, sluzi Božjem Josipu Stadleru, našim sestrama, i svim župljanima. Odlučili smo na poticaj s. Dolores moliti bar za jedno novo zvanje iz naše župe. Mi smo ponosni da je bilo više naših župljanki sestara Služavki Malog Isusa, ali sve su preselile u vječnost. Kako je lijepo kad imamo u pastoralu časne sestre mi i bilo koja druga župa, pa vjerom i molitvom odlučile smo od Malog Isusa tražiti... Potaknuli smo jedni druge za još jače međusobno pomaganje i duhovno podupirati sve koji od nas to očekuju, naročito bolesni i osamljeni. *(PMI-a, Jesenice)*

Zagreb

Dan otvorenih vrata u Samostanu Antunovac

Dan Gospodnji, 26. veljače 2017., zainteresirane punoljetne djevojke imale su priliku provesti sa sestrama u Samostanu Antunovac u Novoj vesi.

Kroz nedjeljni dnevni red sestara djevojke su izbližega promatrale način života jedne konkretne redovničke zajednice. Dnevni je red uključivao Euharistijsko slavlje, Gospinu kronicu i molitvu Srednjeg časa te zajednički obrok sa sestarskom zajednicom.

S. M. Marta Vunak u dopodnevnom je satima kroz prezentaciju progovorila o tijeku nastanka Družbe, njenom razvoju kroz različite povijesne okolnosti te današnjem apostolatu. Nakon ručka slijedio je posjet Domu za starije i nemoćne u sklopu Samostana, gdje su štice-
nice podijelile svoje

iskustvo dolaska i svakodnevice u zajedništvu sa sestrama. Djevojke su imale priliku razgledati prostor Dječjeg vrtića „Cvjetnjak“ i čuti nekoliko riječi o njegovom programu i načinu rada. Ostatak kratkog popodneva protekao je „na kavi“ sa sestrama, gdje se razgovaralo o pozivu, redovništvu, svedočenju vjere i drugim zanimljivim i bitnim temama. Susret je završio klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. (SMI)

U potrazi za „Živom vodom“ i „Živim kruhom“

Ovog prohladnog i kišnog vikenda (4 i 5. ožujka) u Livno, u „Kuću Djeteta Isusa“, u svoju malu pustinju kojom su započele ovo korizmeno vrijeme, povuklo se 25 djevojaka iz Splita, Solina, Mravinaca, Podstrane, Vrgorca i iz livanjskog kraja: Čuklića, Orguza, Ćosamlije i Tribića. Tema o kojoj smo ovog korizmenog vikenda razmišljali je produbljivanje djela milosrđa: gladna nahraniti, žedna napojiti i grešnika ukoriti. Za ovo razmišljanje uzeli smo dva teksta Isus i Samarijanka (Iv 4,5 -30. 39- 42) i „Ja sam Kruh živi...“ (Iv 6,51-52).

Duhovnu obnovu su pripremile s. Petra Šakić, s. Kristina Španjić i s. Jelena Marević. Na početku susreta, nakon molitve i upoznavanja, razmišljali smo o evanđeoskom tekstu, tj. susretu Isusa i Samarijanke. Tema i cilj susreta i razmišljanja jest rušenje barijera.

Puni smo raznih strahova i predrasuda koje nas koče u susretu s Bogom i u susretu s ljudima. Onemogućavaju nam slobodan život djece Božje. Zarobljeni smo u svojim svjetovima, u svojim grijesima, u iskrivljenim okvirima kroz koje gledamo na svijet i ljude oko nas.

No, na sreću, Bog gleda drugačije, gleda i vidi drugim očima. Kod čitanja ovog evanđeoskog teksta, uvidjeli smo kako je potrebno razmišljati o tri odnosa: JA – DRUGI, JA – BOG, JA – JA. Odnosno, kako se potrebno zapitati:

KAKAV JE MOJ ODNOS (SUSRET) S DRUGIM LJUDIMA?

KAKAV JE MOJ ODNOS (SUSRET) S BOGOM?

KAKAV JE MOJ ODNOS (SUSRET) SA SAMOM SOBOM?

Vidjeli smo da nam ovaj evanđeoski tekst govori o načinu Božjeg pristupa čovjeku i apsolutnom prihvaćanju svakoga, jer Bog je Ljubav.

Četiri su naglaska u ovom tekstu:

1. Isus prolazi kroz Samariju (zabranjeno područje),
2. Isus razgovara sa ženom (zabranjen sugovornik),
3. Tko je žena s kojom Isus razgovara (žena sumnjiva morala, izolirana od zajednice),
4. Poslanje (grešnica postaje evangelizator)

Nakon zajedničkog promišljanja uslijedio je osobni rad kroz koji je svaka od nas razmišljala o svom osobnom zdencu, svom životu, svojim stavovima,

svojim problemima, svojim nutarnjim raspoloženjima ... Preko slike zdenca, pokušale smo razmišljati čime je moj zdenac zagađen, čime grabim vodu, dopijeva li ta kanta do vode, čime čuvam svoj zdenac, čime je voda zamučena, od kojih sastojaka (građevinskog materijala) je izgrađen taj moj zdenac, kolika je razina žive vode u zdencu, gdje stojim ja?...

Bilo je ovo duboko i ozbiljno razmišljanje, koje smo kasnije podijelile jedna s drugom i primijetile kako smo gotovo sve negdje na pola zdenca, ali ipak u našem zdencu ima „žive vode“.

Nakon krunice Djeteta Isusa, zajedničkog podnevnog blagovanja i kratkog odmora, rad se nastavio u duhovno-kreativnoj radionici.

Radionica je predviđena da uz vrijeme zajedničkog rada, traje i 40 dana korizme. Na samom početku bilo je potrebno UPOZNATI SAMU SEBE! Za duhovni rast i razvoj bitno je vidjeti se „kao u ogledalu“, tj. onakvu kakva jesam. Što je na meni dobro, lijepo u meni, mojoj duši, duhu, ali isto tako ono što moram promijeniti, „izbrusiti“, otpustiti, izbaciti iz ponašanja.

Drugi dio radionice bio je kreativan, ali i ispunjen korizmenim odlukama za svaki tjedan. Djevojke su pisale u čemu se žele vježbati, što promijeniti, okrenuti tamnu stranu u svjetlo (iskrenost, velikodušnost, poniznost, blagost, prihvaćanje drugih, voljeti one koji mi nisu simpatični,) ... Nakon toga djevojke su se podijelile u parove, razmijenile kartice i kovertice, te nasumično stavile kartice u kovertice, zatvorile, te vratile svom paru. Na ovaj način ni jedna ne zna koji joj je zadatak u kojoj koverti, te će svake nedjelje otvarati po jednu kovertu, čitati svoj zadatak i vježbat se u određenoj kreposti.

Poruka koju su ponijele s ove radionice djevojke je obradovala: svaki tjedan po jedna avantura u askezi koja oblikuje dušu u „remek-djelo Stvoriteljeve slike i prilike“.

U predvečerje smo imali klanjanje pred Presvetim i Večernju molitvu. Kroz klanjanje smo nastavili razmišljati o Isusovoj kušnji u pustinji, a vrhunac je bila zajednička molitva Večernje u kojoj smo uistinu osjetili sklad naših duša koje su Psalmima slavile Boga.

S obzirom da smo cijeli dan u razmišljanju o susretu s Isusom, koji izaziva promjenu, svjedočenje, ali i kušnje, dan smo završili filmom „Bog nije mrtav“.

Dan Gospodnji, smo započeli molitvom Jutarnje, a nakon doručka smo razmišljali o značenju Euharistije u našem životu. Isus je rekao: „Ja sam Kruh živi...“ (Iv 6,51-52). Razmišljajući o Euharistiji, govorili smo o ovom sakramentu kao prinosu, darovanosti i zajedništvu.

Ni kiša koja je padala, nije nas spriječila da na Gorici u franjevačkom samostanu, skupa sa župljanima u Euharistijskom slavlju slavimo Boga i zahvaljujemo Mu na ovim kratkim, ali lijepim trenutcima koje smo proveli u zajedništvu.

Nakon Euharistijskog slavlja, okupile smo se oko „obiteljskog“ stola uz radosno druženje i tjelesnu okrepu.

Na samom kraju djevojke su s nama podijelile svoja razmišljanja, iz kojih izdvajamo neka:

„Nakon ovog susreta, nadam se da će se vidjeti promjene u mom duhovnom životu...“

„Ovaj susret je promijenio način na koji ću od sada slušati, odnosno razmišljati o Evanđelju...“

„... Bog mi je preko ovog susreta rekao da Ga se ne sramim i da Ga moram tražiti.“

„... Dobila sam hrabrost da se ne sramim vjerovati u Boga... sviđa mi se ideja da svaki tjedan rješavam po jednu manu...“

„... Ovaj susret me potaknuo na razmišljanje o tome koliko je moja vjera jaka, te koliko se ja žrtvujem za svoju vjeru.“

„Ovaj susret je meni jednim dijelom promijenio život.Molitve su probudile u meni radost i vjeru. Vjerujem da ću biti bolja...“

Prije odlaska svojim kućama, zahvalile smo sestrama koje su brinule o nama: s. Sandri Midenjak, s. Neveni Cvitanović, s. Ines Marić i s. Leoni Leventić.

Na kraju zahvaljujemo Bogu za bogatstvo ovog susreta i molimo Ga neka pustinju našeg srca, natopi sobom, kao kiša koja nas je pratila i natapala zemlju, te započne novi život nahranjen „Kruhom Živim“ i napojen „vodom života“ i pomogne nam rušiti barijere predrasuda prema bližnjem, ali i nama samima!

s. M. Jelena Marević

Zagreb

Susret animatora PMI-a Zagrebačke provincije

Susret animatora PMI-a Zagrebačke provincije održan je 4. ožujka 2017. u samostanu *Antunovac*, Zagreb, Nova Ves. Stigli smo gotovo iz svih župa: Bistre, Dalja, Kloštra Podravskog, Pitomače, Podravske Sesveta, Vinkovaca, te svih zagrebačkih župa. Nedostajao je samo predstavnik iz Samobora da bismo bili u punom sastavu.

Današnji susret započeli smo euharistijskim slavljem koje je u samostanskoj kapeli predvodio vlč. Martin Krizmanić, uz prekrasnu propovijed vezanu za korizmeno vrijeme pred nama i osobnim odlukama. Potaknuo nas je živjeti ovu korizmu kao vrijeme u kojem trebamo ustati (anastasis) od svojeg stola, kao Levi, na kojem zgrčemo, ali osamljeni i odbačeni. Ustati na Kristov poziv *Pođi za mnom* i prirediti stol gozbe - dijeliti ono što jesam i imam, ne gledajući tko je carinik, a tko grješnik. Kao Isus. Samim ustajanjem od stola već se počinje ostvarivati moj uskrs.

Okrijepljeni Euharistijom, krenuli smo na radni dio susreta kojeg je animirala s. Emanuela Pečnik, pročelnica DPMI-a za Zagrebačku provinciju. Naglasak je bio na proslavi 100.-te obljetnice služenja sestara u gradu Zagrebu, s kojima i mi već 22 godine dijelimo radosti, nade i boli služenja.

U sklopu teme razrađivali smo tijekom slavlja ovogodišnjeg susreta koji će biti upriličen 1. srpnja 2017., uz sestarsku proslavu jubileja služenja i u ovom Gradu. Koliko su sestrama dopuštale obaveze, s nama su bile i s. Kristina Maslač i s. Jelena Burić, članice Vijeća za PMI.

Nakon podnevne molitve i ručka, poslije podne bilo je svečano biranje članice za VUDPMI-a zagrebačke provincije. Poslijepodnevnom radu predsjedala je s. Petra Marjanović, provincijska glavarica. Prije samog izbora, s.

Emanuela Pečnik je iz Statuta Društva pročitala članke koji se odnose na izbore i objasnila nam sam tijekom biranja. O samoj službi u vrhovnoj upravi progovorila nam je dosadašnja članica uprave gđa Ivanka Novak, koja se ujedno zahvalila na iskazanom povjerenju u dva mandata te zamolila da ju se ne bira u slijedeći mandat. Relativnom većinom za novu članicu uprave izabrana je gđa Antonija Krizmanić iz župe sv. Nikole, Bistra. Upitom predsjednice s. Petre Marjanović, prihvaća li izbor, gđa Antonija Krizmanić je sa smiješkom izrekla svoj pristanak. Potpisala ja izjavu položivši ruku na Bibliju. Nakon izbora, slijedio je još rad na nekim osnovnim zadacima. Susret smo završili molitvom Križnog puta u samostanskoj kapeli.

Povezanost svih prisutnih bila je toliko topla i ljudska. Izmijenili smo svoja iskustva, ona jako lijepa, a i ona malo manje lijepa. Kako je to lijepo da kad izmjenjujemo iskustva, naučimo nešto novo, širimo znanja i pomažemo se međusobno kako bi i drugim članovima PMI-a u svojoj župi kao i onima potrebitima mogli biti još više na pomoći. Kako je lijepo čuti da se PMI pridružuju novi članovi. Trudila sam se upijati tuđa iskustva, kako bi i ja osobno to mogla koristiti u svojim kontaktima. Druženje mi je proletjelo, osjećam se ispunjenom, osjećam da tu pripadam i zahvaljujem Bogu što je moj životni put uz Malog Isusa.

Drvena šibica neka mi je stalno pred očima, taj plamen da bi se nešto zapalilo, da bi se nekog privuklo i da bi se taj plamen proširio da se može izgarati za Malog Isusa.

Sandra Šulj, PMI

Duhovna obnova za krizmanice

Na poziv župnika vlč. Ivica Puškadije, prvu korizmenu subotu, točnije 4. ožujka 2017. sestre Služavke Maloga Isusa održale su duhovnu obnovu za krizmanice u župi sv. Juraj na Bregu. Tema susreta bila je „Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski“. Susret je započeo euharistijskim slavljem u crkvi sv. Jurja koje je u zajedništvu s krizmanicima i ostalim vjernicima spomenute župe, predslavio župnik vlč. Ivica Puškadija.

Poslije svete Mise susret je nastavljen u župnoj dvorani gdje se okupilo šesnaest krizmanica. Susret su animirale s. Marta Vunak, s. Valerija Sakač i s. Viktorija Predragović. Krizmanice su najprije imale priliku poslušati svjedočanstvo o redovničkom pozivu te upoznati Družbu sestara Služavki maloga Isusa i utemeljitelja, slugu Božjega Josipa Stadlera. Potom su se prisjetile što znaju o vremenu korizme koje započinjemo i kako bismo ga mogli što kvalitetnije proživjeti na osobnu korist i korist naših bližnjih.

U drugom dijelu susreta želja nam je bila uočiti našu sličnost s Bogom, te trenutke i naše postupke kada smo tu sliku na bilo koji način izmijenili ili narušili svojim lošim postupcima. Tu su nam pomogli značajni likovi koje susrećemo u korizmi. Razmišljajući o Mariji, Petru, Veroniki, Šimunu Cirencu, djevojke su imale priliku uočiti njihovo postupanje te se nadahnjivati na njihovim primjerima. Također su i same u svom životu tražile načine kada mogu biti slične spomenutim likovima i nasljedovati ih kroz ovu korizmu.

U radionici, djevojke su u grupnom radu izrađivale poticajne plakate koji su opisivali i davali ključne poruke o svakom liku. Nasljedujući Petrovo pokajanje, Šimunovu spremnost, Veronikino suosjećanje, Marijinu brižnost...

uočile smo koliko i kako možemo biti „više“ slika Božja na koju smo stvoreni.

U lijepom, prijateljskom i mirnom ozračju druženje je brzo završilo...

vjerujemo da su djevojke „probudene“ korizmenim poticajima ohrabrene za daljnji angažman i svjedočenje vjere u svakodnevnom životu!

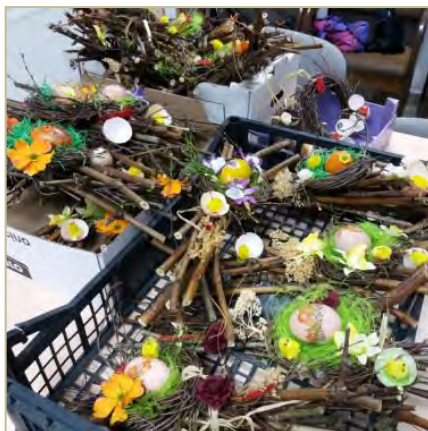
Od srca zahvaljujemo gosp. župniku, vlč. Ivici Puškadiji na pozivu i ukazanom nam povjerenju, te želimo blagoslovljen korizmeni hod njemu i svim župljanima župe sv. Jurja na Bregu. (SMI)

Pitomača

Samo Tvoja ljubav može učiniti da sve procvjeta!

Misao iz ovogodišnje korizmene poruke pape Franje “Svijest o divotama koje je Gospodin učinio za naše spasenje budi u našem umu i srcu raspoloživost za zahvaljivanje Bogu, za ono što nam je on darovao, za sve ono što čini za svoj narod i čitavo čovječanstvo“ bila nam je nadahnuće za nove korizmene korake. Zahvalne na daru spasenja koji nas obvezuje i poziva na obraćenje, radosno se okupljamo četvrtkom iza večernje mise i euharistijskog klanjanja na korizmene kreativne radionice. Otkrivajući koliko ljubavi Bog ima prema nama, i mi želimo svoju ljubav darovati za potrebe bližnjih.

U radionicama su nastale mnoge divne rukotvorine koje će biti izložene uz proslavu patrona Društva PMI. I na taj ćemo način u našoj župi sv. Vida u Pitomači iznova tkati vez ljubavi za potrebite župljane i za druge potrebe župne crkve. (SMI)

*s. M. Emanuela Pečnik, pročelnica PMI
Zagrebačke provincije voditeljica radionice*

ODJECI DUŠE

Dojmovi i iskustva kandidatice koje su sudjelovale u duhovnim vježbama u Sarajevu

Iskustvo kandidatice iz Splita

Od 2. do 5. siječnja 2017. godine Vrhovna uprava Družbe organizirala je duhovne vježbe za kandidatice u Sarajevu na kojima smo s još tri kandidatice iz Zagrebačke provincije i jednom kandidaticom Sarajevske provincije sudjelovale i mi.

Duhovnim vježbama je nazočila i s. M. Marija Banić, savjetnica pri Vrhovnoj upravi zadužena za odgoj. Nakon što smo u ponedjeljak došle u Sarajevo, upoznale smo se s drugim kandidaticama i njihovim prefektama te sestrama koje žive u Samostanu „Egipat“. Sestre su nas srdačno i s radošću dočekale. Sljedećeg dana smo započele s molitvom i razmatranjima koja je prevodio mons. Ivo Tomašević. Tema prvog razmatranja bila je „Poziv“. Tada smo se prisjetile svojega poziva, a tema nas je uvela u način i život sestara u zajednici i objasnila važnost služenja iz ljubavi prema Bogu. U drugom razmatranju govorio nam je o važnosti otkrivanja i vršenja volje Božje te opasnosti da Njegovu volju prilagođavamo našoj volji i planovima. Čovjek treba planirati, ali treba biti i otvoren za to da se ti planovi ne ostvare kako smo mi zamislili, već da smo uvijek spremni prihvatiti Božju volju smirena duha.

Popodne smo hodili stopama našeg Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera i posjetili njegova šestog nasljednika – uзорitog kardinala i vrhbosanskog nadbiskupa Vinka Puljića. On nam je ispričao što njega povezuje sa Stadlerom. Dan smo završile svetom misom i molitvom. Sljedećeg jutra razmatrale smo o Evanđelju kao temeljnom Kristovu zakonu po kojem se trebamo ravnati. Mi ne predstavljamo sebe, nego našim djelima i životom trebamo posvjedočiti Kristov život u nama. U četvrtom razmatranju je mons. Ivo Tomašević naglasio važnost siromaštva i ljubavi prema siromasima. Siromaštvo nije samo sebi svrha. Važno je sebedarje u službi kraljevstva Božjega. Najbolji primjer savršenog siromaštva je Bogorodica Marija

jer je svoju životnu sigurnost stavila u Božje ruke. Duhovnik je nakon toga predvodio pokorničko bogoslužje i imale smo prigodu za ispovijed.

*Sestre i pripravnice s mons. Ivom Tomaševićem
u posjeti kardinalu Vinku Puljiću*

Duhovne vježbe ostavile su snažan dojam na nas. Bilo nam je lijepo i nadamo se da će uroditi plodom. Zahvalne smo Bogu na svim milostima koje smo primile tijekom ovih duhovnih vježbi. Zahvalne smo i provincijalki s. Admirati, predstojnici s. Anđi, prefekti s. Mandi, kandidatice, sestrama Hinki i Petri, vrijednim kuharicama i ostalim sestrama na gostoprimstvu.

Petra i Tajana, kandidatice

Iskustvo kandidatice iz Zagreba

Drago mi je da što sam imala prigodu sudjelovati na duhovnim vježbama za pripravnice u Samostanu „Egipat“ u Sarajevu. Temelj našeg susreta bilo je zajedništvo. Nas šest pripravnica imale smo mogućnost družiti se kroz pjesmu, molitvu i zimske radosti. To zajedništvo zasigurno je nešto što će svaka od nas na poseban način nositi u svojem srcu.

Zazivom Duha Svetoga otvorili smo svoja srca novim spoznajama. Voditelj naših duhovnih vježbi mons. Ivo Tomašević govorio nam je na zanimljiv način o služenju, pozivu te traženju volje Božje. Molitva Božanskog časoslova i sveta misa bili su svakodnevno središte naših susreta. Pjesma i zajedništvo oko Isusa, kao i smijeh, zagrijali su naša srca unatoč hladnoći i snijegu u Sarajevu. Svaka od nas na poseban je način doprinijela radosnom ugođaju. Sestre iz Samostana „Egipat“ pratile su naše duhovne vježbe svojom molitvom. Susret je obogaćen neizostavnim euharistijskim klanjanjem u kojem je na poseban način svaka od nas sudjelovala. Svjesne svojih slabosti i grijeha, te kroz temeljitu pripravu, zamolile smo Gospodina za oprostjenje grijeha kroz sakrament pomirenja.

Pripravnice sa sestrama pred Samostanom Egipat

Zahvaljujem za sve spoznaje koje su proteklih dana obogatile moje srce te učvrstile moju vjeru i želju za služenjem. Posebnu radost osjetila sam u katedrali Presvetog Srca Isusova. Na grobu našeg Oca Utemeljitelja osjetila sam njegovu duhovnu blizinu i u tišini svog srca izrekla molitve koje sam nosila. Dok smo hodali stopama našeg Utemeljitelja i molili u njegovoj kapelici, zahvalila sam Bogu što je u srce našeg Utemeljitelja, a tako i u naša srca, utkao želju za služenjem. Obogatio nas je i susret sa šestim nadbiskupom Vrhbosanske nadbiskupije kardinalom Vinkom Puljićem koji nas je

srdačno primio te se s nama i pomolio u kapelici gdje je nekada molio naš Utemeljitelj. Neka nas ovaj susret i duhovne vježbe trajno obogate i učvrste u želji za služenjem i suradnjom s Bogom.

Snježana Bjelobrk, kandidatice

Iskustvo kandidatice iz Sarajeva

U Samostanu „Egipat“ u Sarajevu održane su duhovne vježbe za kandidatice sestara Služavki Maloga Isusa od 2. do 4. siječnja 2017. godine. Voditelj duhovnih vježbi bio je mons. Ivo Tomašević. Prvi dan našega okupljanja u samostanu „Egipat“ bio je veoma zanimljiv. Uslijedilo je upoznavanje nas kandidatice i sestara odgojiteljica. Na mene je to ostavilo jako lijep dojam jer je svaka od kandidatice pristupila tome vrlo jednostavno i skromno. Odmah na samome početku mi se činilo da će ove duhovne vježbe imati puno velikih plodova – i u duhovnom smislu, ali i u stjecanju novih iskustava. Prvoga dana sudjelovale smo na svetoj misi u katedrali, te smo se nakon bogoslužja sve zajedno s našim sestrama pomolile na grobu našega Utemeljitelja Josipa Stadlera. U molitvi se osjetio veliki žar iskrenosti i čežnje za Bogom. U tom trenutku osjećala sam se jako sretno i ponosno što mogu biti još jedna duhovna kćer našega dragoga nadbiskupa Josipa Stadlera.

Drugoga dana uslijedila su predavanja i razmatranja koje nam je tumačio voditelj duhovnih vježbi mons. Ivo Tomašević. Da bismo znale nešto više jedna o drugoj, trebale smo ispričati kako smo mi osjetile Božji poziv. Mnogo mi se sviđjelo to što je svaka od nas na poseban način doživjela Krista i Njegov poziv. Ali bez obzira na to, sve imamo isti cilj, a to je služiti Isusu u onima koji su žedni ljubavi, pažnje i dobrote. „Bog nas uzima i zove kao svoj suradnike da s Njim radimo na spasenju svoje duše i duše naših bližnjih“, rekao je mons. Ivo. Ova misao je jako odjeknula u mojem srcu jer mi kao grešni ljudi nismo dostojni da nam se Bog smiluje, ali On ima jako milosrdno srce koje prašta svakome koji se iskreno pokaje. Misao da sam ja Božja suradnica je veličanstvena jer tako Bog preko mene djeluje na obraćenje mnogih ljudi.

Govorili smo i o volji Božjoj. Svakoga dana Bog za svakoga ima neki plan. On djeluje snažno na naše živote. Mnogo puta u životu nismo spremni prihvatiti Božji plan i vrlo često ga odbacujemo jer nam se čini da ga je teško ostvariti i da je bolan za nas. Ali nikada nismo pomislili da je to možda najbolje za nas. Bog ne želi da mi budemo nezadovoljni, tužni, izopćeni iz svijeta. Svakoga dana trebamo tražiti i vršiti volju Božju.

Trećega dana razmatrali smo temu „Evandjelje – zajedničko vrhovno mjerilo“. Redovnici, redovnice, svećenici ali i cijeli Božji narod predstavljaju znak Krista. Zvanja je puno manje u onim mjestima gdje se ugodnije živi i gdje ljudi imaju puno novca, moći i slave, te tako ne računaju na Boga. Misle da svojim novcem i svojom moći mogu zadobiti cijeli svijet, ali nisu ni svjesni da takvim nastupom ništa ne dobivaju, već samo gube sebe u svijetu. Evanđelje bi trebalo biti svima nama vrhovno mjerilo koje nas čini dobrim ljudima. Jedino je Bog pravo bogatstvo i jedinstvo ljudskoga srca.

Ukratko, ovo su naša razmatranja i predavanja o kojima smo razmišljali i meditirali za vrijeme duhovnih vježbi. Imale smo vremena za sve: molitvu, predavanja, igru i sl. Međutim, posebno ću ove duhovne vježbe pamtiti po hodu „Stadlerovim stopama“. Točnije, drugoga dana duhovnih vježbi, nakon jutarnjih predavanja i ručka, kandidatice i sestre su se zaputile prema onim mjestima gdje je nadbiskup Stadler bio za svoga života. To je puno značilo svakoj kandidatici. Iako sam tim mjestima vrlo često prolazila, nikada nisam toliko puno razmišljala o njima. Ali sada kada smo krenule na ta mjesta zbog Stadlera, počela sam itekako razmišljati o Stadlerovim djelima.

Pripravnice sa sestrama odgojiteljicama ispred Stadlerove katedrale

Veličanstvena je sama pomisao da je tim mjestima nekada hodio veliki svetac. Išle smo u Mjedenicu, gdje je Stadler napravio prvu kućicu, zatim u crkvu sv. Ante u kojoj je Stadler ustoličen za prvog vrhbosanskog nadbiskupa. Toga dana kada smo išle „Stadlerovim stopama“ vani je bilo veoma hladno. Ali, atmosfera koja je vladala u našoj zajednici nije bila hladna. Naprotiv – osjetilo se vrlo veliko zajedništvo među svima nama. Svi ljudi koji su prolazili gradom su nas s velikim divljenjem gledali jer smo sve bile radosne. To je bio poseban osjećaj jer smo i tada mogle svjedočiti kako je zapravo lijepo biti Božji suradnik i Božji učenik. Posebno mi se sviđjelo naše zajedništvo i pažnja koju smo si međusobno darivali.

Ivka Martinović, kandidatica

Nadbiskupu Stadleru za rođendan

Svanulo je još jedno jutro. Za neke možda obično zimsko jutro. Onako hladno i puno poljubaca. Poljubaca zimskog povjetarca. Međutim, za neke je to nečiji rođendan. Ne dvadeseti, ni trideseti, a ni pedeseti...Već 174. Možda on nije bio tu da proslavi s nama svoj rođendan. Možda ne fizički. Ali u našim srcima definitivno jest. Njegova nazočnost osjetila se kroz građevinu u kojoj smo bili.

*Prijatelji Maloga Isusa i sestre SMI iz župe Gromiljak
pred Stadlerovom katedralom*

Kroz tu veličanstvenu sarajevsku katedralu koju svaki turist obavezno obiđe. Ni hladni poljupci zime nisu spriječili dječje i one malo zrelije glasove da se čuju ispred njegova remek djela.

Smijeh, razgovor... A onda trenutak tišine. Laganim koracima i baš oprezno zaputili smo se u katedralu. I započeli. Započeli molitvu. Zahvaljivali smo Bogu za Stadlera i molili za njega. Ne samo riječima, već i pjesmom jer vele: „Tko pjeva dvostruko moli.“ Zvona su označila početak svete mise. Ali nisu označila kraj osmijesima na dječjim licima. Ta iskrena lica puna ljubavi bila su ozarena i prekrivena najljepšim osmijesima. I tako tijekom cijele mise. Pjevala su. Lagano pomicala svoje malene usne i neka tiše, a neka glasnije izgovarala riječi koje znaju i govore već toliko vremena. Ima li išta ljepše od zajedništva? I to od zajedništva mladih i djece? Od zajedništva Prijatelja? Jer, na njima svijet ostaje. Zvuk gitare širio se dijelovima velike katedrale. Odzvanjao je. Odbijao se o zidove i sjedinjavao s dječjim glasićima koji su nježno pjevušili. Molitva, pjesma, blagoslov... mir, ljubav, sreća...

Mnogo toga dobismo na svetoj misi. A nakon toga zaputismo se našem Stadleru na grob zahvaliti mu za sve. Za sve stvari koje je učinio jednom davno i zbog kojih se i danas mnogo toga čini i ne prestaje činiti. Jer, dobro je poput vala. Jednom kada krene, ide do u beskraj. Onda se u beskraju odbije i vraća se natrag. I tako neprestano. I bez prestanka.

Ostalo je nekoliko fotografija za uspomenu na ovaj rođendan i predivnu proslavu. Malo više osmijeha kao darova. Puno sreće kao papir za zamotati poklon. I kada to sve spojiš u jedno, dobiješ veličanstven dan. Ispunjen. Blagoslovljen. Poseban. I nakon svega nije nestalo vremena za zabavu. Ili bolje rečeno za malo sarajevskih ćevapa čiji se miris šeće ulicama ovoga grada i mami sve prolaznike da dođu. S osmijesima preko cijelog lica vratismo se svojim kućama željno iščekujući idući rođendan.

Hvala ti, slugo Božji Stadleru, i sretan rođendan.

Živio ti nama još ovoliko godina.

Tvoji Prijatelji Maloga Isusa s Gromiljaka!

Boris Dragojević, PMI

Sretan rođendan, sluzi Božjem Stadleru!

Da je danas poseban dan, spomen na 174. rođendan sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, Utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i oca siromaha, znaju i djeca Stadlerova dječjeg doma „Egipat“ iz Sarajeva. Ona su na poseban i njima svojstven način čestitala našem kandidatu za oltar ovaj veliki rođendan. Ne može se uvijek sve ni zapisati. Neke stvari, želje i molitve ipak ostaju u srcu. Tako je i kod malih „stadlerovaca“ ostalo puno toga u srcu, ali i njihove napisane skromne riječi i želje, vjerujemo, da sluzi Božjem Stadleru puno znače!

Neka mu je slava i sretan rođendan, a na srcu, koje počiva na Srcu njegova najvećeg Dobročinitelja, neka uvijek bude ova mala zajednica iz „Egipta“ koja i danas treba njegov očinski zagrljaj i brigu.

s. M. Jelena Jovanović s djecom SDE-a

Moj Tabor je Golgota!

Najveće preobraženje dogodilo se podno križa Gospodnjeg. Preobraženje jednog srca. Potekla je krv i voda, otopila ljuske sa satnikovih očiju, omekšala njegovo kameno srce, srušila sve brane i prodrila u dubine. Da, na Golgoti je prepoznao lice Milosrdnoga i prihvatio novi život.

Raskrajani grešnik započinje hod u Kristu s nadom uskrsnuća. Kako predivno. Te dvije zrake osvijetlile su ga, prosvijetlile, sada zna da samo umrijevši sebi može živjeti Bogu. To je spoznao gledajući Kralja Kraljeva kako ispušta duh viseći raspet na drvu križa, ponižen od svih, ali poslušan do smrti Ocu. To je to! Tabor je privlačniji, ali Golgota plodonosnija. Rijeke žive vode teku kroz satnika, potječu iz srca koje je on sam Gospodin rastvorio. Wow. Kako je neshvatljivo to Božje svojstvo - milosrđe! Ja Ga ranjavam, On snažnije ljubi. Ja Ga razapela, On oprašta.

Pogledajmo Petra na Taboru kako govori „ostanimo ovdje“ i Isusa na Golgo-

ti samog, napuštenog od svih (gdje je Kefa sada?) jer nitko nije imao hrabrosti prihvatiti trpljenje i smrt. Tabor jako privlači i budi čežnju da tamo boravimo zauvijek, ali da nije bilo Golgote, ne bi bilo ni toliko spašenih duša. Zaista, kada dođemo gore, bojim se da će nam biti žao što nismo više trpjeli za Ime.

Svi smo makar malo željni „potvrda - senzacija“, onog dodira Gospodnjeg kojeg osjećamo fizički, zar ne? Želimo dokaz da je Prisutni tu! Inače je teško vjerovati. I to nije loše. Ta Duh Sveti je lebdio nad vodama dok se stvarao svijet, on ima veze s materijom itekako. Ali postoji nešto više od osjećaja. Punina. Bog u svakom atomu mog bića. U nutrini više nego na vanjštini (iako, nutrina izlazi na površinu, posebno preko izraza lica. Postoji li išta ljepše nego ugledati osobu na čijem izrazu lica možeš prepoznati Boga, kada vidiš kada vidiš da je ona sva ispunjena Bogom?).

I On poziva, onako raširenih ruku (mi smo mu ih raširili dok smo Ga razapinjali – zamisli, naš grijeh Ga tjera da još više raširi ruke s nadom da ćemo Mu se vratiti u zagrljaj kad-tad) na križu, da Mu potpuno predamo svoja očekivanja, želje, čežnje, predodžbe i da Ga pustimo da nas iznenadi svojim zagrljajem onako kako On hoće (i On to čini redovito).

Postoji opasnost da ograničimo Boga, da Mu kažemo „da“ tj. „dođi“ samo onda kad mi zamislimo da On može doći. A tako se savršeno očituje u svakom osmijehu ili pogledu bližnjega, u svakom cvijetu na livadi, u svakom otkucaju našeg srca – jer On je u njemu! Ako umremo s Njim na Golgoti (umremo svom ponosu, onom „nu me“ umjesto „nu Ga“, taštini, želji da budemo primijećeni i hvaljeni), uskoro ćemo Ga ugledati živog u nama. Ako pogledamo u otvoreno srce iz kojeg teče krv i voda, primit ćemo novi život koji nudi Njegovo milosrđe. Ali, to nije sve.

Otvoreni iznenađenjima koja On šalje, pre-vrlo-vjerojatno-moguće-sigurno će zapuhati silan vjetar i „napuniti kuću svu“ te će naš najdraži Gost, Ruah Hakodesh (Duh Sveti) zapaliti naša srca ognjenom vatrom (da, ta vatra spaljuje sve one nevaljale i osušene grane - to je onaj bolan put čišćenja do svetosti, do postanka mučenice Njegove ljubavi) i ispunit će nas milostima, darovima i karizmama o kakvima nismo mogli ni sanjati, te će otvoriti u nama prostorije za koje nismo ni znali da postoje i tako nas opunomoćiti za služenje. Da, za služenje. Jer „Njemu služiti znači kraljevati“.

Svetosti ima svoju cijenu, hoćemo li je platiti? Nego što!

Dođi Duše Sveti, dođi po moćnom zagovoru, Bezgrješnog srca Marije, svoje preljubljenе zaručnice. Amen. Aleluja.

s. M. Faustina Zemunik, novakinja

POŠTANSKI SANDUČIĆ

Drage sestre!

U ovoj rubrici „Poštanski sandučić“ možete pročitati zanimljive vijesti od naših sestara primljene putem elektronske pošte. Ako i vi imate nešto zanimljivo iz vaše zajednice ili svakodnevnice, pišite i šaljite nam vašu poštu istim putem. Radujemo se vašoj suradnji s nama u ovoj rubrici.

Haiti, 4. siječnja 2017.

Drage sestre!

Javljam vam jednu zanimljivost vezanu za poštu na Haitiju. Časna majka nam je poslala "preporučeno" prethodne 2015. godine devetnicu za Rafaelovo, poslanicu i pozivnicu za naš jubilej 125-tu godišnjicu Družbe. Nama je ta pošiljka stigla nakon godinu i dva mjeseca, točnije 27. prosinca 2016.

Samo da znate koliko treba vremena da nam dođe pošta. Ne treba nikad slati preporučeno. Obična pošta ide brže. Ima već nekoliko vremena redovito nam stiže RADOSNA VIJEST. Pozdravljam Časnu majku a preko Časne majke šaljem pozdrav i svim dragim sestrama u Družbi.

s. Liberija

Vrelo kršćanske ljubavi je provrelo

Nakon povratka iz grada i obavljenih poslova usput smo navratile posjetiti siromašnu obitelj Joseph. Idemo pješice puteljkom koji vodi do spomenute obitelji. Prvi njihov susjed nas srdačno pozdravlja, a i mi njega i njih, bilo ih je više. Pored susjedove kuće vidimo dosta duboko iskopanu rupu u zemlji. Pitamo: „što će to biti?“ Grobnica, ljubazno nam odgovara. Grobnica? Razmišljamo naglas, ali se i ne čudimo previše jer na Haitiju nije rijetkost ispred kuće u dvorištu vidjeti lijepu grobnicu u obliku manje kućice. Ono što ne možemo razumjeti jest činjenica da ta dotična obitelj živi u kući koja ne slični na kuću, nego na nužno sklonište od kiše i nevremena. Ovdje ljudi žive u tako istrošenim kućicama i gladuju da bi si mogli napraviti lijepu grobnicu.

Zavirujemo znatizeljno u iskopanu rupu koja će biti grobnica i vidimo da je friškom betonskom masom već zaliveno dno grobnice. Ništa, pozdravljamo se sa našim sugovornicima i idemo dalje jer je gospođa Joseph sa djecom već izišla pred nas da nam zaželi dobrodošlicu i da nam iskaže radost što nas vidi. Čim smo sjele gospođa Joseph nam poče pričati o nevolji susjeda

koje smo malo prije vidjeli uz započetu grobnicu. „Znate, u susjedovoj kući je umrla jedna bolesnica. Oni su jako siromašni i nemaju novaca za sprovod a niti imaju novaca da iznajme grobnicu (ovdje ljudi kad nemaju svoju grobnicu iznajme prostor dok ne naprave svoju) pa su jutros pokojnicu položili u zemlju i zalili je betonom a kad mogu onda će napraviti zidanu grobnicu. Kako vidite da su pripreme za to već u toku.“ Ostadosmo šokirane, bez riječi. Razmišljamo opet naglas “pa da je životinja dostojanstvenije bi je zakopali jer znademo kako u nekim “razvijenim” zemljama kućnim ljubimcima dižu mramorne spomenike a ovdje....“ Ništa, obavili smo posjetu, malo se popričale, za tek pokopanu pokojnicu se pomolile i natrag kući.

Nakon par tjedana opet nas put nanio pokraj obitelji Joseph. Sretnemo gospođu gdje na glavi nosi veliku kantu vode. Zaustavljamo se i pitamo „Što, zar ti je nestalo u bunaru vode a svaki dan pada obilna kiša“?... „Ma nije nestalo -odgovara ona- nego morali smo bunar zatrpati jer od kad su onu pokojnicu pokopali blizu našeg bunara (grob je udaljen od bunara svega možda tri metra) voda je zagađena i ne možemo je više upotrebljavati, čak ni za pranje rublja jer jako zaudara.

Na njezino kazivanje i nove nevolje koje su ih snašle, prvo nam padoše na pamet riječi psalmiste NE BUDITE SRCA TVRDA... i riječi našeg Utemeljitelja POMOZI SIROMAHU KAD GOD MOŽEŠ, PA ĆE I BOG TEBI POMOĆI. I tako smo se odmah dale u akciju pravljenja novog izvora vode. Odredili smo gospodina Manisa koji je iz toga siromašnog naselja da sa susjedima dogovori gdje bi im najbolje odgovaralo da im napravimo pumpu za vodu – za novi izvor. Ubrzo su se složili za mjesto gdje bi im svima odgovaralo da dođu vodu. U međuvremenu mi smo organizirale sa jednim misionarom laikom, Talijanom, da im se napravi izvor vode. On pozna ljude i izvođače ovih radova tako da je sve urađeno u najkraćem roku.

I tako je Vrelo kršćanske ljubavi provrelo. Pumpa je postavljena i sad opet imaju vodu. Radost ljudi toga naselja je bila neopisiva. Lica ljudi ozarena osmijehom i podizanjem ruku prema Nebu govoreći „Mesi Bondye-Hvala Ti dobri Bože“. Dok se s njima radujemo radi vode koju su dobili istovremeno mislimo na mnoge druge koji po nekoliko kilometara idu da na glavi donesu neophodno potrebitu vodu za svoje domaćinstvo.

Donošenje vode je izgleda posao žene, jer najčešće njih vidimo kako nose velike kante vode na glavi. Naša je želja, između mnogih želja, da što više žena oslobodimo toga tereta i da na što više mjesta postavimo ljudima pumpe i da im olakšamo njihovu svakidašnjicu. Samo onaj koji se opskrbljivao vodom na ovakav ili sličan način može razumjeti što znači imati vodu u blizini. A tek vodu u kući! Koja je to blagodat! Sa manje od tisuću eura (koliko nas je koštao ovaj bunar i pumpa) možemo usrećiti puno ljudi sa pitkom vodom.

Hvala vama drage sestre što nam molitvom za nas i raznim akcijama pomažete da u ovaj siromašni svijet donosimo radost i nadu konkretnim ulaganjima i djelima milosrđa. Uvijek zahvaljujemo Bogu što nas je kao Služavke Maloga Isusa doveo u ovu zemlju u kojoj ne teče med i mlijeko, nego jad i nevolje svake vrste. Uvjerene smo da je naš Utemeljitelj zajedno sa našim pokojnim sestrama zadovoljan i sretan što smo učinile ovaj korak. A vama drage sestre a preko vas i našim PMI želimo Sretan Uskrs, te da Uskrsna radost svima nama bude radosni ALELUJA!

Vaše sestre misionarke sa Haitija

Vrijedno zapažanja

*Uspomene su poput iskri koje tinjaju ispod pepela,
i kad ih razgrneš, uvijek se ponovo zažare.*

Johann Wolfgang Goethe

Ove uvodne ispisane riječi potvrda su rada naše sestre UREDNICE i svjedok su mučnog rada na stranicama našeg Vjesnika.

Listajući naš Vjesnik zapne mi u oko poznata crtarija. Zastadoh... što je to, otkuda ona tu? Pročitam naslov: **ODJECI VREMENA 60-a godišnjica Družbinog vjesnika**. Pročitah ga u dahu i ostadoh iznenađena na tako dirljivim opisom stranica našeg prvog Vjesnika.

Okrugla godišnjica; nisam se ni sjetila, kao i mnoge koje su sudjelovale nekada u pisanju i kreiranju njega. Urednica me je ugodno iznenadila, a i podsjetila na još nešto.

U srcu sretna zahvalim dobrom Bogu da postoje bića koja još cijene srcem ispisanu našu požutjelu Družbinu vrednotu. Misli spontano stvore zahvalnu molitvu dobrom Bogu na daru kojeg je poklonio sestri. Neka ju dobri Bog i dalje krijepi i nadahnjuje da mlađi naraštaji koji dolaze i stasaju u vremenima sadašnjeg pisanja i dolaženja do vijesti budu upoznati s počecima objavljivanja Vjesnika i njegovih vijesti uz zahvalu dobrom Bogu za te sestre. Vihori rata mnoge je iskre uništio, a naša svijest važnosti za njima bila je prespora i usuđujem je usporediti slikom iz Evanđelja o Mudrim djevicama. Poznata nam je i rečenica: "Povijest je učiteljica života", ali moramo si priznati da ju nažalost ispravno ne shvaćamo i ne razumijemo.

Sestri je Bog poklonio dar razgrtanja iskri koje su u papirima Družbe ostale još žive. Koliko je u tim iskrama uloženo truda, muke i neprospavanih noći ali protkanih radošću i srećom jer smo znale i znadu, vjerovali i vjeruju da će ti ispisani redci donijeti, i kada požute, mnogim sestrama po zajednicama radost i veselje.

Ove riječi napisah iz vlastitog iskustva jer sam još kao kandidatice u Maksimiru, bila na pomoć urednici s. Ivani Pavlić. Nisu postojale Fotokopiraone i Internet, da se za čas nešto složi i napiše. Vjesnik se pisao i crtao na posebnim folijama s takozvanom olovkom – koja je imala olovni završetak i umnožavao se na aparatu koji se nazivao Geštetner, a kasnije se govorilo ispisano vlastitim ciklostilom. Nije svaki samostan imao taj aparat. Godine su

donašale, kao što i danas donošaju, svoje novine i stari aparati za pisanja i umnažanja pomalo odlaze u muzeje i prodaje. Premda je danas tehnika pisanja lakša, ali i ona iziskuje svoje vrijeme, žrtvu, znanje i često tišinu noćnog rada. Kako napisah, bila sam u tom poslu pa znadem vrijednost toga rada.

Napomenuh da me urednica podsjetila na još nešto; a to je izlaženje i Provincijskih biltena u svrhu informativnog biltena (interne naravi) za svaku Provinciju.

Naš prvi broj tog Biltena, pod naslovom NAŠE SLUŽENJE, izašao je za Božić 1976. god. nakon provincijskog Kapitula, koji je bio od 01. do 06. 12. 1976., kojeg sam započela pisati kao provincijska glavarica. Drugi broj je izašao 06. 02. 1977. Započeo je izlaziti prije 40 godina. Razlog izlaženja bio je kako napisah "pokušaj da se uspješnije i odgovornije u našoj, a vjerujem i u splitskoj i sarajevskoj Provinciji, doživi međusobno zajedništvo u Kristu." On je sadržavao razne vijesti, obavijesti i informacije za naše zajednice. Uređivala sam ga do završetka svog mandata. Njegovo izlaženje nastavila je s. Lidija Tomić izabrana za provincijalku u siječnju 1983. god., a prestao je izlaziti sa završetkom njena drugog mandata. Nije bio dugog vijeka ali znadem da su ga mnoge sestre s radošću čekale, čitale i pitale kada će izaći, a i u njemu sudjelovale. Zadnji broj izašao je za Božić 1987. god. pred nove izbore. Izašlo je 57 brojeva a među njima bilo je i dvobroja. Izlazio je 12 godina. Družbin vjesnik je i dalje izlazio uz Biltene provincija. Za Božić i Uskrs u Vjesniku su bile ispisane čestitke naših zajednica iz cijele Družbe, obavještavao nas o važnim događajima na planu Družbe i Crkve i novih crkvenih Dekreta i Dokumenta, uz poruke i obavijesti Generalne uprave.

Razmišljajući danas o godinama izlaženja i o njegovom broju 12, dobiva se dojam kratkog vremena, ali sva je u Božjem planu. "Prepušti Gospodinu putove svoje, u Njega se uzdaj, i On će sve voditi" (Ps. 37,5.) Bog nam sigurno nešto progovara kroz brojku 12. Znamo; 12 je bilo plemena Izraelovih, 12 je bilo Isusovih apostola, 12 je zrnaca Krunice Djeteta Isusa na čast prvih dvanaest godina Isusova djetinjstva, i naših 12 svakodnevnih molitvenih vapaja *Maleni Isuse smiluj nam se*, kao odgovor na molitvu krunice na slavu Maloga Isusa. Brojkom 12 obilježena je i građanska godina - 12 mjeseci u kojima se rađa i umire, slavi i tuguje.

Što na kraju reći: Hvala ti Isuse za 12 godina izlaženja našeg Biltena i 60 godina Družbinog vjesnika. Hvala ti za naše poklonjene živote, za Tvoj poziv u službu Malome Isusu, za naše sestrinstvo koje nas brusi, oplemenjuje i obogaćuje i za sestre na koje se mogu primijeniti riječi autora *Johanna Wolfanga Goethea* "Naš je rad ogledalo naših sposobnosti".

Neka tvoj i moj život izgori iz ljubavi prema drugima, to molimo riječima naše s. Krizostome Tuđman:

"STOGA TE MOLIM UTEMELJITELJU DRAGI

JOŠ OVO MALO ŽIVOTA ŠTO IMAM

DAJ IZMOLI I MENI MILOST OVU

DA SE NAĐEM S TOBOM U RAJU."

s. M. Leopolda Božičević

Geretsried

Javile su nam se sestre iz Caritasovog doma sv. Hedwige

Živio Mali Isus!

Drage naše sestre!

Na poticaj urednice Družbinog vjesnika, odlučile smo javite vam se malo preko našeg Vjesnika i upoznati vas ukratko o našem svakodnevnom životu i djelovanju.

Ovdje u Bavarskoj postoji jedna mala zajednica sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije koja djeluje već 40 godina. U Caritasovom domu sv. Hedwige živimo i radimo sada nas tri sestre: s. Suzana, s. Edita i s. Ivka.

S. Suzana je odgovorna sestra u zajednici i na odjelu WB-B kod starih i nemoćnih ljudi. Trudi se i daje sve od sebe, da nama bude dobro i lijepo i da zajednica dobro funkcionira. Hvala Bogu, dobro nam je, uzajamno se pomažemo, nastojimo jedna drugoj biti potpora i pomoć a također i prava sestra u Kristu. S. Suzana, kao i svaka od nas, nastoji drugima a osobito potrebnima donijeti Krista i Njegovu ljubav i blizinu. Trudimo se biti im utjeha i snaga u podnošenju njihovih muka, boli i problema. Uvijek je radost kad nas susretnu u kući i pitaju gdje su sestre. Ima tu dirljivih i tužnih trenutaka ali i lijepih pa i šaljivih te izazovu i smijeh. Ponekad je iza naboranog i nemoćnog lica tako lako prepoznati pogled i duh djeteta. Tako nekad budemo Sultana, Iska i Evita no i nije bitno da li nam mogu zapamtiti ime. Svaki put nas obraduje spoznaja da nas između drugih prepoznaju po služenju i lju-

bavi. Iako dementni, slabovidni i oštećenoga sluha obraduju se, razaznaju poznati glas i siluetu.

S. Edita radi u kuhinji te svojim trudom i ljubavlju uljepšava život raznim ukusnim jelima i slasticama. Osobito ima osjećaj za bolesne i umiruće i napraviti im jelo koje požele. Također i nama sestrama napravi često neko iznenađenje, nešto sto svaka od nas voli. Uvijek je spremna ugostiti i naše goste. Dragi Bog neka joj udjeli puno snage i strpljenja i zdravlja kako bi i dalje mogla pomagati i činiti dobro.

S. Ivka radi na prvom katu katu WB-A, već je dugo godina u ovoj kući. Nje-guje potrebne i nemoćne, hrani, tješi i brine se za njih. Također se brine za kućnu kapelicu, sviranje i još puno lijepih stvari koje usrećuju druge. Osob-lje nas poštuje te se trudimo sa svima lijepo surađivati a naši štíćenici nas iskreno vole kao i mi njih.

Hvala Bogu sretne smo i zadovoljne što možemo ovdje i ovim ljudima biti potpora, snaga i utjeha svaki trenutak. Nastojimo da im svaki darovani dan od Boga, bude lakši i ljepši.

Naš dnevni red smo uskladile s obvezama posla. Ovdje u kući imamo dva puta sv. Misu, srijedom i petkom u 9.30 sati, a svake druge nedjelje u našoj kapeli održava se Služba riječi, koju ima trajni đakon zadužen za naše kori-snike. Kada nemamo sv. Misu ovdje u kući idemo u obližnje župe, tako da skoro svaki dan imamo priliku biti na sv. Misi i sv. pričesti, Bogu hvala na tom dragocjenom daru. Subotom u obližnjoj župi imamo priliku i s našim narodom biti na sv. Misi koja se slavi na našem jeziku što nas posebno ra-duje.

Nas život pokušavamo uskladiti tako da nas molitva nosi u svakodnevnom životu i služenju te budemo ispunjene duhovnom hranom koja nam daje snagu, Božju milost i blagoslov za daljnji hod, za svaki dan u našem redov-ničkom životu. I ako smo daleko, molitvom i mislima pratimo život i napre-dak naše Družbe, radujemo se svakom novom broju Družbinog vjesnika u kojem možemo saznati više što se događa u našoj Družbi, Domovini i na svim mjestima odakle se javljaju naše sestre. Nadamo se da će i ovo naše javljanje obradovati sve vas.

Kako se bliži Uskrs, naš najveći kršćanski blagdan, koristimo ovu priliku da časnoj majci s. Radoslavi, sestrama provincijalkama, svim sestrama i našim najmlađima poželimo sretan i blagoslovljen Uskrs.

Sve vas pozdravljaju, na svih misle i mole za vas vaše sestre iz Geretsrieda.

s. Suzana, s. Ivka i s. Edita

„Zrake svjetla u tami križnoga puta“

U Hrvatskom zavodu sv. Jeronima u Rimu, u nedjelju 26. ožujka 2017., održana je korizmena duhovna obnova za hrvatske redovnice grada Rima. Duhovnu obnovu je prevodio don Bože Radoš, rektor Zavoda, a okupilo se dvadesetak redovnica koje djeluju ili studiraju u Rimu. Sudjelovale i mi, sestre Služavke Maloga Isusa: s. M. Gabrijela Kolar i s. M. Martina Vugrinec iz Collegia Germanicum te s. M. Ružica Marijanović i s. M. Ivana Radman iz Grottaferrate.

Ova korizmena duhovna obnova za redovnice odvijala se na temu „Zrake svjetla u tami križnoga puta“, a bazirala se na poruci i značenju žena koje su se našle uz put Isusova križnoga puta, a bila je izložena u dva razmatranja.

Započevši duhovnu obnovu pjesmom i odlomkom Ivanova evanđelja (Iv 12, 1-8), don Bože je istaknuo kako je Korizma vrijeme križnog puta, tj. vrijeme u kojem Bog želi dirnuti naše srce i učiniti ga razdanim srcem, srcem koje se daje, koje ljubi. To često znači da će na njem biti i rana, da ono neće biti cjelovito, no samo oštećeno srce je savršeno srce, samo probodeno srce znak je potpunog darivanja. Korizma je ujedno i vrijeme Božje riječi, vrijeme odlaska u pustinju u kojoj Bog progovara našem srcu.

Isus Krist je onaj koji je prošao križnim putem, a svi mi smo oni koji se nalazimo uz taj put kojemu nas On želi pridružiti. Žene na križnom putu već su znak Uskrsa. Križ je ključ koji otvara nebo.

Prva žena koja se našla pred sam početak Isusove muke bila je Marija iz Betanije. Ona je pomazala Isusa izlivši mu na noge libru dragocjene nardove pomasti. Nardova pomast je dragocjenost koja se ne može davati pomalo (jer se nalazi u alabastroj posudici koju nije moguće otvoriti na drugačiji način doli razbiti, a tada potpuno ishlapi šireći svoj miris), već potpuno, do kraja, poput Zaručnice u Pjesmi nad pjesmama. Alabastrena posudica u kojoj se nalazi pomast slika je ove žene. Ona svoj život želi „razbiti“, dati potpuno. Ona je slika našeg redovničkog života, izričaj ljubavi koja jedino vrijedi. Marija osjeća da je sada tu prisutan Onaj koji više neće doći, da je to njihov posljednji susret, a ona Ga ljubi. Kuća u kojoj se nalaze slika je Crkve. Pošto je izlila pomast na Isusove noge, miris je zahvatio cijelu kuću u kojoj bijahu. Svojom ljubavlju zagrijala je sve oko sebe, unijela vedrinu, miris koji će svi upijati. Učinivši to za Isusa, učinila je svima. To je slika redovnice koja izljuje ulje na Isusovu glavu. On je sve za njezin život.

U sjeni križnoga puta našla se i Pilatova žena. Dok se Pilat u svojim mislima borio što učiniti jer je znao da Isus nije kriv, a isto tako da za njega neće biti dobro ako Ga ne osudi, njegova žena mu progovara. Ona mu poručuje ono što mu govori njegova savjest. Ona strepi jer ne želi da njen muž okrvavi ruke, a isto tako Isus je za nju cijeli svijet i dobro zna tko je On, stoga poručuje Pilatu „*pusti ovoga pravednika*“ (Mt 27, 19). Ona želi spasiti i Isusa i Pilata. Ona je slika čiste savjesti. Čista savjest ne bira koga spasiti, ona želi spasiti sve, želi spasiti obojicu. Uz to izgovara i riječi „*noćas sam mnogo propatila zbog njega.*“ (Mt 27, 19). Isusovo trpljenje nju boli. Žena koja ima savjest ne dopušta da život bude uništen. Ona izlazi iz sjene i čini ono što može učiniti. Pilatova žena učinila je sve što je u tom trenutku mogla učiniti.

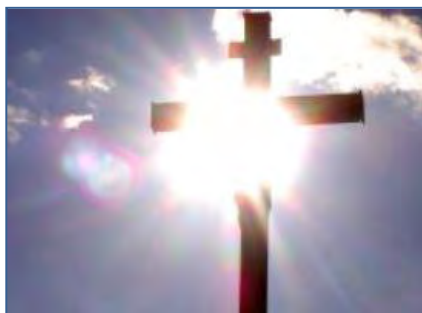
Na križnom putu susrećemo i jeruzalemske žene koje govore svojim suzama. Suze su govor srca. One se javljaju i u radosti i u žalosti. Suze jeruzalemskih žena govore o njihovom neslaganju s osudom. One imaju dodir s Isusom. One suosjećaju, oplakuju Isusa, ne mogu se pomiriti s nasilnom smrću, ne mogu prihvatiti da dijete umire prije majke. Suze su njihovo najjače sredstvo kojim žele zaustaviti križni put. Isus im poručuje neka plaču nad sobom i svojom djecom. Plakati nad sobom znači spoznati sebe, a plakati nad djecom zadobiti za njih opravdanje, izmoliti im oprostjenje. Suze u Korizmi cijede dušu, žele da nas Bog zahvati u nutrini. Suze su govor ljubavi i molitva oproštenja.

Pod križem Kristovim našle su se i Marija Magdalena, Marija majka Jakovljeva i Saloma (Mk 15,40) koje su znak ljubavi. Ljubav je biti uz nekoga kad mu je najteže. Svatko sudjeluje u mucu onoliko koliko ljubi. Sve ove žene govore svojom postojanošću, hrabrošću koja je hrana ljubavi. A najbliže križu našla se sama Isusova Majka koja je znak savršene ljubavi.

Svi ovi likovi, sudjelujući u Isusovoj mucu, govore o Uskrsnuću. I mi možemo istinski doživjeti križni put samo ako imamo u sebi osjećaje poput ovih žena. Jer one su slika onih koji suosjećaju, trpe i naslućuju da je u križu spasenje.

Po završetku razmatranja, sestre su imale mogućnost pristupiti sakramentu pomirenja, a potom zajedno izmoliti Večernju molitvu Božanskog časoslova. Duhovna obnova je završena sv. Misom na hrvatskom jeziku u crkvi sv. Jeronima.

s. M. Martina Vugrinec

„Na križu smrt je svladana
i Svjetlost tamu pobijedi:
Nek svakom zlu sad bude kraj,
nek sjaj nas Kristov prožima“

Korizmeni himan

Drage naše sestre!

Po uzoru na Krista
koji je po križu svladao smrt i pobijedio tamu,
ostanimo i mi vjerni Ocu kako nas je naučio Njegov Sin.
S vjerom prihvatimo naše križeve
kako bi Krist u nama
svladao svaku vrstu smrti i
pobijedio svaku vrstu tame.

Uskrsno je! Aleluja! Aleluja!

Kristov sjaj neka bude u nama i nad nama!

SRETAN USKRS!

s. Liberija i s. Ana

INMEMORIAM

s. M. Ilinka (Kata) Šiljeg
(rođ. 18. V. 1946. - + 26. XI. 2016.)

Tebi s. Ilinka!

Velika je Božja milost, a ja ću reći, veliki Božji dar, da sam pet godina živjela sa s. Ilinkom.

Draga s. Ilinka, promatrajući tvoju radost i služenje, te neprestanu raspoloživost za druge, mnoge stvari su mi kao novakinji bile toliko nejasne, a poprilično i neshvatljive. Često je s. Ilinka, kad bi novakinje otišle na predavanja, sve sama završavala u kuhinji, ne tužeći se nego bi uvijek rekla: "Hvala Bogu za sve!".

Često sam se pitala: "Odakle joj snaga?" Ljudski govoreći tko bi to mogao izdržati, ali s. Ilinka je imala povjerenje u Isusa, da će On dati snage za životni hod koji iziskuje mnogo ljubavi i žrtve.

Njezino predanje do kraja uvijek je očitovalo ne samo radost na njezinom licu nego je ta radost bila i u njezinom srcu. Svjedok sam da je bezbroj puta preko vlastitih granica svojom ljubavlju i požrtvovnošću razveselila ama baš svakoga tko je došao u našu zajednicu. Svatko tko je s njom živio posvjedočit će isto što i ja. Vjerujem da je u životu svih koji su je poznavali i s njom živjeli ostavila trag svoje dobrote, ljubavi i sebedarja. Ni u jednom trenutku nije pravila računicu za svoje služenje. Nikada joj nije bilo teško drugima dati i pomoći. Uvijek je bila spremna da ugodi drugima, a na sebe nije puno mislila. Znala je vješto od malo stvari za par trenutaka prigotoviti lijep ručak. Usuđujem se reći da je posjedovala veliku strast prema kuhanju i mnoge stvari je obavljala tako lako, sve joj je išlo od ruke.

Zahvalna sam Bogu za s. Ilinku i za moj život s njom, jer sve što znam što se tiče kuhanja ona me je naučila. Divim se njezinoj strpljivosti i ljubavi koju je imala dok me učila. Prema meni se odnosila s posebnim poštovanjem i ljubavlju. Znala mi je više puta priuštiti veliku radost sakrivši mi kolače u ormar, rekavši mi: "Katicice, ovo je samo za tebe." Mogu slobodno reći da je u svom služenju zaboravljala samu sebe, da je sve radila na slavu Božju. Zar to nije poziv svakoj sestri Služavki Maloga Isusa kako treba služiti? Sestra Ilinka je bila uvjerena da nikada nećemo iscrpsti veličinu Božje ljubavi koju nam On dariva. U njezinom životu bila je izražena snaga Božje blizine, upravo zbog njezine otvorenosti prema potrebama svake od nas. Kroz ovo malo godina kroz koje sam dijelila radost služenja sa s. Ilinkom mogu posvjedočiti da, usprkos teškoćama koje donosi rad u kuhinji i izvan nje, s. Ilinka je svojom neumornom ljubavlju i nesebičnošću hitala prema središtu beskrajnih Božjih dubina. Bila mi je i ostala primjer žrtve, nesebičnosti i velikodušne ljubavi.

Draga s. Ilinka, hvala ti za sve.

s. M. Katica Vujica

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Ana Šušnjara,	nevjesta s. Emerite
† Emil, suprug Mare,	svak s. Nade i s. Rajke Ćubelić
† Ivo Bosančić,	brat s. Laudes
† Branko Milavić,	ujak s. Anteje Šarolić
† Zorka Milavić,	baka s. Anteje Šaroloić
† Lucija Marija Lozo,	majka s. Branimire
† Filip Botica,	brat s. Marice i pok. s. Trpimire
† Mate Žolo,	stric s. Marcele
† Iva Kegalj,	majka s. Veritas
† Frane Penić,	brat s. Želimire
† Marinko (Ćito) Žižić,	nećak s. Venerande.

Oproštaj od † gosp. Ive Bosančića

Za obitelj Ive Bosančića (brata s. Laudes) početak Nove godine bio je pretežak i pretužan. Tada je počela agonija glave obitelji supruga, oca, nona, i svekra Ive, kojeg su napuštale tjelesne snage. Borio se sa životom, koji se ugasio početkom slijedećeg dana tj. 2. siječnja 2017. u jutarnjim satima.

Pokojni Ivo rođen je 9. srpnja 1945. god. u Dugopolju od oca Stjepana i majke Dragice. Već pod majčinim srcem, premda nesvjesno započeo je život obilježen tugom i bolju. Majka mu je te godine izgubila jedinog brata, mladica od 23 godine, kojeg je zločinački pogubio njegov sumještatin, isti koji je pogubio i njihovog neoženjenog rođaka Rogošića. Dvije godine prije te tragedije u ratnom vohoru majci je poginula i majka. Tuga je bila njezina pratilja cijelog života. Ivo se rodio okružen ljubavlju svoga oca, majke i djeda, kojem je donio tračak radosti i nade. Djedu je bio neizmerno odan, a on ga je obasipao pažnjom i ljubavlju. Učio ga je moliti, vodio u crkvu, pratio svaki njegov korak i u njemu gledao nasljednika svoga sina. Ta veza, ljubav i zahvalnost dominirale su čitavim Ivinim životom.

Ivo je završio srednju tehničku školu, višu pomorsku školu i dvije godine strojarškog fakulteta. Brak je sklopio s Darkom Gospodnetić iz Postira i s njom dobio tri sina, na koje je bio iznimno ponosan. Radio je kao profesor u Tehničkoj školi, zatim u Rezalištu, a kasnije u Dalmacija cementu. Kod propadanja firmi ostao je bez posla, a trebao se brinuti za obitelj. Samo on zna kako su mu bili teški ti dani. Tražio je snagu od Gospodina kojem je bio vjerran cijeli svoj život. Prvi bolni rastanak pogodio ga je djedovom smrću, kasnije majčinom, pa bratovom, a najteži smrću svog prvorođenca, te očevom smrću. Na groblju je smogao snagu reći: „Sine, evo ti djeda, oče evo ti najdražeg unuka.“ Znao je reći: „Teško mi je, preteško mi je. Divim se djedu koji je smogao snage dovesti svoga sina mrtva u karu.“ Ujak mu je poginuo u prosincu 1944. god. u (Duvnu) – Tomislav gardu. Prije nekoliko godina počeo je pobolijevati od bolesti kostiju, što se pripisivalo gihtu. Unatoč bolesnim nogama obavljao je poljodjelske poslove, obrađivao zemlju za koju je znao reći da od nje nema velike koristi, ali to radi zbog pok. djeda i majke. Obitelj mu je živjela u Splitu, pa je svaki dan dolazio i odlazio autobusom u Dugopolje. Nikada nije zanemarivao svoje obiteljske obaveze. Redovito je prisustvovao sv. misi, sv. pričesti i sakramentu pomirenja. U tom je duhu odgajao i svoju djecu. Prije dva mjeseca hospitaliziran je zbog gubitka trombocita u koštanoj srži, a onda se sve počelo odvijati velikom brzinom. Nastali su neizdrživi bolovi u leđima, zaraženost bakterijom i na kraju sepsom ostavili su posljedice. Ni antibiotici, ni jaki lijekovi protiv bolova nisu mu olakšavali teškoću. Već samim dolaskom u bolnicu potražio je svećenika

i zamolio bolesničko pomazanje što je potvrda njegovog vjerničkog života. S velikim poštovanjem odnosio se prema svećenicima i časnim sestrama. Njegov odnos prema drugima bio je iskren, nije imao zakulisnih misli, što je htio reći to bi i rekao. Jako je volio svoju Domovinu, veselio se njenom osamostaljenju i pratio svaki događaj. Ispraćaj je bio 3. siječnja u Dugopolju, po prohladnom vremenu, zabijeljenom Mosoru. Od njega se u ime župljana i rodbine oprostio župnik don Ivan Čubelić dirljivim riječima. Ispratili su ga rodbina, prijatelji i časne sestre „Služavke Malog Isusa“. Bog mu bio nagrada za sve dobro koje je učinio, oprost mu što je pogriješio i zacijelio rane koje je nosio.

Obitelj pok. Ive zahvaljuje svim časnim sestrama koje su ga ispratili i izrazile svoju sućut. Mnoge su ga osobno poznavale.

s. M. Laudes Bosančić

Sahranjena † Lucija Marija Lozo

Dođite k meni svi vi, izmoreni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti.“ (Isus)

Blago u Gospodinu, 7. siječnja 2017. godine, u devedesetoj godini života, sklopila je svoje umorne ruke i oči i zaspala vječnim snom, moja draga mama LUCIJA MARIJA LOZO, rođena Peko.

Sahranjena je 9. siječnja na groblju sv. Ane u Imotskim Poljicima.

Zahvaljujem svojoj Provinciji na razumijevanju koje je meni i mojoj majci iskazano u vrijeme njezine starosti i bolesti.

Zahvaljujem sestrama koje su na onako hladnom vremenu uspjele doći na sahranu, kao i onima koje su željele doći a nisu mogle, iz različitih razloga. Hvala sestrama na izrazima sućuti. Posebno hvala svima koje su je ispratili i prate je svojim molitvama.

Moji roditelji su svaku sestru i zajednicu u kojoj sam bila uvijek doživljavali kao moju obitelj. Radovali su se našem redovništvu i zajedništvu. Čvrsto vjerujem da je moja majka u svojim sklopljenim rukama, uz svoju djecu, unuke i prauunuke, pred lice Božje ponijela i nas sestre.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine! I svjetlost vječna svijetlila njoj. Počivala u miru.

s. M. Branimira Lozo

† Filip Botica

Filip Botica (brat s. Marice i pok. s. Trpimire) preminuo je 14. siječnja, a pokopan 17. siječnja u rodnoj župi Ruda. „Kad se Filip rodio, (12. 11. 1949.) još se osjećao miris paljevine kuća, krvi poubijanih i ubijenih braće i sestara (njegove 4 sestre koje su rođene prije njega su ubijene, a majka ranjena), i sumještana ovdje pored rijeke Rude“, rekao je don Branimir Projić njegov rođak, koji je predvodio misno slavlje i sprovodni obred. Don Branimir je u kratkim crtama opisao njegov mukotrpan život u podizanju i odgoju svoje djece. Svjedočio je o njegovoj čvrstoj vjeri, ljubavi prema Bogu, Crkvi, obitelji i Domovini.

Filip (Pile) je cijeli radni vijek bio zaposlen na hidrocentrali radeći teške poslove. Kod izgradnje hidrocentrale njegovoj obitelji i obiteljima susjeda oduzete su mlinice u kojima su priskrbljivali za kruh svagdašnji. Životni križ nosio je strpljivo, crpeći snagu od Gospodina, kojemu se svakodnevno molio i tako svoju djecu odgajao.

Na ispraćaju pok. Filipa, uz rodbinu, brojne mještane i svećenike, bile su nazočne i naše sestre iz bližih zajednica. Sestra Marica se zahvaljuje ovim riječima: „Provincijskoj glavarici s. Anemarie Radan, sestrama iz moje zajednice Šine i svim drugim sestrama koje su došle na ispraćaj moga brata Filipa od srca zahvaljujem. Hvala svim svećenicima, rodbini, njegovim prijateljima, mještanima cijele Rude, kao i prijateljima njegove djece: Šime, Trpimira i Ante.“

s. Marica i obitelj pok. Filipa

Pokopan † Ivica Dominiković-Kićo

Župnik župe Otrić-Struge don Domagoj Jelača, u koncelecijaciji s don Antom Antunovićem, rodnom iz župe Otrić Struge, rođakom pokojnog Ivica, predvodio je u subotu, 11. veljače 2017., u crkvi u Otrićima sprovodne obrede za preminulog Ivicu Dominikovića-Kiću, brata naše s. Nives Dominiković. Na svetoj misi je nazočilo tridesetak naših sestara, pokojnikova rodbina i brojni župljani. Na početku mise zadušnice župnik don Domagoj je izrazio sućut s. Nives, sestri Marinki i njezinoj djeci i ostaloj pokojnikovoj rodbini.

U propovijedi je govorio o misteriju ljudskoga života, koji je ograničen vremenom i prostorom od rođenja pa do smrti, ali koji je uz pomoć Boga Stvoritelja otvoren prema vječnosti. Život pokojnog Ivica bio je obilježen bolešću, pa je župnik don Domagoj svjetlom vjere ocrtao kršćansko značenje

bolesti i patnje, koja je uz sve teškoće i izvor blagoslova i znak Božje ljubavi. Nitko od nas sam ne bira ni zdravlje ni bolest. Svatko bi želio biti zdrav. Gospodin je gospodar života i smrti, zdravlja i bolesti, a čovjek je pozvan da bude s Gospodinom suradnik, da prihvaća iz Božje ruke ono što mu Gospodin dadne, i to s Božjom pomoću nastoji što bolje živjeti. Gospodin daje bolest, patnju i križ onome koji ih može nositi, i onoliko koliko može nositi, kao i snagu i milost za nošenje tog križa. Župnik je istaknuo zahvalnost pokojnom Ivici što je bolest, u svoj njezinoj težini, prihvaćao iz Božje ruke. Samo je Gospodinu znano koliko se Ivica borio i hrabro dizao pod teretom svoje bolesti, koliko je pod njom i popuštao prolaznostima ovog svijeta i zemaljske slabosti. Dobro je znao i bio uvjeren da put u nebo događa se po vjernosti Bogu ovdje na zemlji. Isus Krist uzeo je naše ljudsko tijelo, prihvatio našu ograničenost da bi nas vodio prema vječnosti i naš grešni život usmjerio prema svetosti, prema življenju po Božjoj volji, koja vodi onom zadnjem cijelu čovjekova života životu vječnom, naglasio je župnik don Domagoj. Pokojni Ivica živio je tiho, u jednostavnosti srca i otvorene duše za svakoga. Tiho i nezamjetljivo je i otišao s ovoga svijeta. Volio je rodno mjesto i njegove ljude. Župnik ga je preporučio Božjem milosrđu, i zaželio da mu Gospodin udijeli rajsku slavu, da djetinjom radošću i u rajskim prostranstvima vozi omiljenu biciklu. Zahvalio je sestrama Služavkama Malog Isusa i svima koji su došli ispratiti Ivicu-Kiću na vječni počinak i moliti za njegovu plemenitu dušu. Preko svete mise i za vrijeme sprovodnih obreda pjevali su pučki pjevači župe sv. Nikole iz Metkovića, a s. Dulcelina s gosp. Zoranom Bebićem pjevala je pripjevni psalam. Pokojni Ivica je volio pjesmu, i sam je druge razveseljavao od Boga darovanim lijepim glasom.

Ivica je rođen 1958. u Otrićima, u kršćanskoj obitelji, od oca Ante i majke Milice. Imao je od sebe godinu dana stariju sestru Ivu, koja je 1970. godina otišla u samostan sestara Služavki Malog Isusa i dobila redovničko ime s. Nives. Njihova je starija sestra Marinka rano otišla od kuće, najprije na posao, a zatim se udala i bila daleko u Zemunu, pa je bio sretan kad se s obitelji doselila u Metković, bila bliže rodnoj kući i mogli se češće vidjeti. Ivica je posebno bio vezan uz s. Nives. Djetinjom radošću se radovao na njezinim prvim i doživotnim zavjetima, kad je došao s roditeljima u Dubrovnik na svečanost zavjeta. S radošću i s poštovanjem je susretao svaku sestru Služavku Malog Isusa, kao svoju sestru Nives. Ivica je cijeli svoj život proživio u rodnim Otrićima. Radovao se životu, imao mladenačke čežnje i snove, želio osnovati obitelj i kao sin jedinac biti potpuni oslonac roditeljima. Njegove čežnje nisu se ostvarile. Nadošla je bolest, koju je kao križ prihvatio iz Božje ruke. Koliko je mogao, bio je na usluzi majci i ocu za njihova života, a oni su bili puni pažnje prema njemu. Bio je vedre naravi, plemenita srca. Sestra Nives mu je bila moralna podrška za života roditelja i poslije, osobito ovu

zadnju godinu nakon očeve smrti. Iako i sama pod križem bolesti uvijek je imala volje, snage i ljubavi da pomogne bratu Ivici, da ga ohrabri i podrži u nošenju križa. Bogu je i sestrama svoje redovničke zajednice je zahvalna što je Ivica ove zime jedno vrijeme bio s njom u samostanu u Dubrovniku i da je zadnjih desetak dana bila s njime u obiteljskoj kući u Otrićima, gdje je 9. veljače u 59 godini života umro od moždanog udara. Dala je sve od sebe da bratu Ivici bude pri ruci. Bogu je zahvalna za snagu da mu je mogla pomoći u nošenju križa do zadnjeg časa.

Sestra Nives i njezina sestra Marinka s obitelji zahvaljuju sestri provincijalki i svim sestrama u Provinciji, osobito sestrama u zajednici u Dubrovniku, za sve što su učinile za njihova brata Ivicu i bile mu na usluzi za vrijeme bolesti. Zahvaljuju na molitvama, na ispraćaju na sprovodu i izrazima sućuti.

s. M. Maneta Mijoč

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

† Marko Petričević

ZAHVALA

Hvala svim sestrama na iskazanoj sućuti, molitvi i prisutnosti na ispraćaju moga dragog tate na vječni počinak u Kraljevstvo nebesko.

Hvala dragom Bogu što nam je podario tatu s kojim nas je za života povezivala ljubav i zauvijek će nas povezivati, jer *ljubav nikad ne prestaje*.

U ime moje obitelji i u moje osobno ime još jednom iskreno zahvaljujem svim našim sestrama.

Pokoj vječni daruj mu Gospodine i svjetlost vječna neka mu svijetli!

s. M. Anica Petričević

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† s. Marija Gabrijela od Jaganjca Božjega Ivančić – *karmelićanka*,

rodica s. M. Nevenke Ivančić

† Kate Blažević,

sestra s. M. Lucije Blažević

† Kate Blažević

ZAHVALA

Kate Blažević rođena je 27. ožujka 1949. godine u Korićanima, kao prvo od 14-ero djece u obitelji Blažević. Obitelj je živjela u Korićanima do 1979. godine, kada su se preselili u selo Jardol kod Viteza. Živjela je jednostavno, skromno i pobožno s bratom i sestrom te roditeljima dok su bili živi. Uvijek se posebno radovala posjetu svoje sestre Lucije, te bi s radošću pripremala neko iznenađenje za svoju seku, sve dok nije oslabila i završila u bolnici. Kate je posebno je štovala Gospu, strpljivo i predano podnosila tešku bolest, pogotovo u posljednje vrijeme. Posve svjesna do kraja, opremljena svetim sakramentima, umrla je 11. ožujka 2017. godine u bolnici u Novoj Biljoj. Zanimljivo, umrla je u subotu na Gospin dan. Gospa, koju je toliko štovala, povelu ju je u vječnost. Kate je ukopana 12. ožujka 2017. u groblju „Sv. Marko“ u nazočnosti brata, sestara, rodbine, Vitežana, svećenika i časnih sestara. Zahvaljujem svima koji su iskazali svoju blizinu i sućut mojoj obitelji. Neka dobri Bog svima uzvrati svojim blagoslovom.

*zahvalna s. M. Lucija Blažević
s bratom i sestrama*

*Pokoj vječni daruj im Gospodine.
I svjetlost vječna svjetlila njima!*

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

▪ **Najave**

➤ **Kanonska vizitacija vrhovne glavarice Družbe bit će**

u Zagrebačkoj provinciji od 1. svibnja do 30. lipnja 2017.,

u Splitskoj provinciji od 17. rujna do 25. prosinca 2017.

➤ **Dan Družbe sestara Služavki Maloga Isusa**

slavit će se 26. kolovoza 2017. u župi i svetištu Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu. Euharistijsko slavlje s početkom u 11 sati predvodit će đakovačko osječki nadbiskup mons. Đuro Hranić.

SPLITSKA PROVINCIJA

➤ **Imenovanja i premještaji:**

s. M. Eudoksiji Franić produžena služba predstojnice u zajednici u Dugopolju.

s. M. Sandri Midenjak produžena služba predstojnice u samostanu u Livnu na drugo trogodište.

s. M. Salutaria Đula produžena služba predstojnice u samostanu u Košutama na drugo trogodište.

➤ **Svečarice 2017 godine:**

* **60. Obljetnica:**

S. M. Marcelina Lovrić
S. M. Pankracija Vidović
S. M. Protazija Brčić
S. M. Timoteja Radošević
S. M. Tonka Mandalinić
S. M. Leonija Vukasović
S. M. Arsenija Vidović

* **50. Obljetnica:**

S. M. Eudoksija Franić
S. M. Jozafata Projić
S. M. Jasna Barišić
S. M. Natalina Vidović
S. M. Danka Žaper
S. M. Silvana Kavain
S. M. Dragutina Boras
S. M. Krucifiksa Ivelić
S. M. Veritas Kegalj
S. M. Antica Ćubelić
S. M. Hrizanta Barišić
S. M. Martinka Bosančić
S. M. Dulcelina Plavša
S. M. Gordana Rogošić
S. M. Lenarda Mateljan
S. M. Salvatora Delaš

* **25. Obljetnica**

S. M. Jasmina Čalo
S. M. Martina Grmoja

* **Prvi zavjeti**

S. M. Faustina Zemunik

* **Obnova prvih zavjeta:**

S. M. Milana Žegarac
S. M. Antonia Čobanov

Zahvala

U znak zahvalnosti i sjećanja na pok. mons. Fabijana Veraju

U znak zahvalnosti i sjećanja na **pok. mons. Fabijana Veraju**, našeg dobročinitelja, donosimo pismo nadbiskupa mons. Martina Vidovića, izvršitelja oporuke mons. Fabijana Veraje. Mons. Martin Vidović nas obavještava o dodatnomu daru mons. Fabijana Veraje našoj Provinciji prema oporuci, te o trenutnom stanju posmrtno ostavštine mons. Fabijana Veraje i pravnoj proceduri njenog izvršenja, koja je u tijeku. U dnevnim molitvama za pokojne dobročinitelje molimo Gospodina da našeg velikog dobročinitelja pokojnog mons. Fabijana nagradi vječnom rajskom radošću i slavom u nebeskom kraljevstvu.

Zahvaljujemo u ime splitske Provincije od srca nadbiskupu **mons. Martinu Vidoviću** na ovom pismu kao i na svojoj pomoći za dobro naše Provincije.

Ovom prigodom u ime splitske Provincije od srca zahvaljujemo i velikim dobročiniteljima naše kuće u Grottaferrati, **gosp. Marijanu Udini** i njegovoj supruzi **gđi Miji** te **gosp. Krešimiru Pavloviću. dipl. ing. stroj.** i njegovoj supruzi **gđi. Klari iz Zagreba**, koji su besplatno izradili projekt izvedenog stanja naše kuće u Grottaferrati u Rimu. Hvala im od srca na velikoj pomoći u sređivanju dokumentacije vezane uz adaptaciju stare kuće i izvedene radove na novoj kući u Grottaferrati. Uključujemo ih u svoje dnevne molitve za dobročinitelje.

*s. M. Anemarie Radan,
provincijska glavarica*

Grottaferrata, 23. studenoga 2016.

Častna sestro,

kao što Vam je poznato, pokojni mons. Fabijan Veraja u svojoj je oporuci od 5. svibnja 2003. i 10. listopada 2014. te 9. listopada 2004. između ostaloga odredio da se dio njegova novca, koji se zatekne nakon njegove smrti, daje Samostanu sestara služavki maloga Isusa u Metkoviću, i to »za uređenje sjevernoga krila samostana«. U svezi s time odredio je ovako:

m[...]

a) *pošto budu podmireni troškovi pogreba i drugi eventualni dugovi, neka se ...*

[...]

b) *preostali novac neka se podijeli 2/3 č[astnini] sestrama s[lužavkama] m[aloga] I[susa] za uređenje sjevernoga krila samostana u Metkoviću, a 1/3 ...*

[...]»

Budući da još uvijek nisu poznati troškovi izgradnje groba pokojnoga don Fabijana na metkovskome groblju svetoga Ivana (o čemu je on sam u više navrata govorio i meni i drugima te me je i zamolio da na to pripazim), nije moguće utvrditi preostalu svota novca, koju valja podijeliti na tri dijela te dvije trećine dati kako je gore naznačeno, odlučio sam anatoč svemu moguć dio spomenutih dviju trećina uplatiti na račun Vaše zajednice u Grottaferrati. Riječ je o svoti od 40.000,00 (četrdeset tisuća/00) eura. Uplata je izvršena prošloga 15. studenog (preslika potvrde u prilogu), a o tome sam danas izvijestio i kućnu glavaricu u Grottaferrati, s. Ružicu Marijanović (preslika pisma u prilogu). Tako sada uplaćenom svotom može se raspolagati prema oporučiteljevoj nakani i volji. Ostratak pak novca dat će Vam se kada se utvrdi točna svota, koju valja podijeliti na tri dijela u skladu s oporučiteljevom odredbom o podjeli njegova novca.

Smatram potrebnim napomenuti da je novac pokojnoga mons. Fabijana Veraje odmah po njegovoj smrti, odnosno čim je završen obvezni javnobilježnički postupak, i to 22. prosinca 2014., stavljen na poseban račun, kako oni kojima je taj novac oporučiteljevom voljom i odredbom namijenjen ne bi pretrpjeli nikakvu štetu i ne bi ništa izgubili, prije svega kamate.

Što se pak ostalih stvari iz oporuke tiče, a odnose se na Vašu redovničku zajednicu, one su uređene i predane kratko nakon pokojnikove smrti, i to:

1. »umjetničko raspelo u kapelici i barokni kalež – poklon pok. mons. Nikole Moscatella - [...] Domu u Grottaferrati, i

2. osobni automobil marke Renault Clio, »sestrama Sl. M. Isusa u Grottaferrati«.

Priopćujući Vam ovo, zazivam Božji blagoslov na Vas i na cijelu Vašu redovničku zajednicu.

Častna sestra
s. M. ANEMARIE RADAN
provincijska glavarica
Samostan svete Ane
Miličeva 6
HR - 21000 SPLIT

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

➤ Najave:

- * Duhovna obnova za sestre povodom **100 godišnjice dolaska sestara u Zagreb** održati će se:
 - **21. travnja 2017.** u samostanu "Betlehem"
 - **22. travnja 2017.** u samostanu "Antunovac".

- * Ove godine **1. srpnja** ZAGREBAČKA PROVINCIJA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA slavi 100-u obljetnicu dolaska sestara u Zagreb.
- * Svečana akademija održati će se u dvorani Vijenac na Kaptolu 29, u 17.00 sati.
- * Svečano euharistijsko slavlje bit će u zagrebačkoj katedrali u 19.00 sati.
- * U crkvi sv. Ivana Krstitelja u Novoj vesi - Zagreb održat će se prigodna devetnica kao bliža duhovna priprava za proslavu 100. obljetnice.

➤ Novosti:

* Premještaj

s. M. Pompea Bertolović premještena je 13. siječnja 2017. g. u samostan "Betlehem" na Kraljevec.

- * U postulaturu zagrebačke provincije 3. veljače 2017.g. ušle su **Snježana Bjelobrk i Zrinka Šutalo.**

- * U kandidaturu zagrebačke provincije 20. veljače 2017.g. ušla je **Anita Katanec** iz Petrijanca.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

➤ **Najave**

- **Slavlje XV. redovitog provincijskog kapitula** pod geslom „**Marija, naš uzor služenja**“ bit će upriličeno od 28. svibnja do 4. lipnja 2017. u Duhovnom centru „Kuća Navještenja“ u Gromiljaku.
- **Duhovna obnova** za sestre kapitarke pod vodstvom fra Josipa Blaževića bit će održana od 29. do 30. svibnja 2017., u Duhovnom centru „Kuća Navještenja“ u Gromiljaku.
- **Duhovne vježbe** za sestre bit će organizirane od 8. do 14. lipnja i od 8. do 14. kolovoza 2017. godine u Duhovnom centru „Kuća Navještenja“ na Gromiljaku pod vodstvom p. Marijana Zubaka, CPPS.
- **XX. godišnji susret PMI-a Sarajevske provincije** bit će upriličen u sklopu proslave nacionalnog Susreta hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru 29. i 30. travnja 2017. godine.
- **Katehetska ljetna škola** bit će održana u Sarajevu od 20. do 22. lipnja 2017. godine.
- **Slavlje redovničkih zavjeta i redovničkog oblačenja** zakazano je na uočnicu Velike Gospe, 14. kolovoza 2017. godine.
 - * **50. obljetnicu zavjeta obilježavaju**
s. M. Paskvalina Santro,
s. M. Bertila Kovačević i
s. M. Ljubomira Žilić.
 - * **25. obljetnicu zavjeta obilježava**
s. M. Emanuela Juričević,
 - * **Obnovu zavjeta imat će**
s. M. Jelena Jovanović,
s. M. Ana Prkić i
s. M. Sandra Kapetanović.
 - * **Ulazak u II. godinu novicijata imat će**
s. M. Pia Pilić i
s. M. Nikolina Džavić.

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Djeca i mladi iz Stadlerovog dječjeg Egipta sa sestrama Služavkama Maloga Isusa posjetili Zagreb

Od 9. do 11. prosinca 2016. šesnaestero djece i mladih iz Stadlerovog dječjeg Egipta u Sarajevu, u pratnji sestara Služavki Maloga Isusa i njihovih volontera, boravilo je u Zagrebu i generalnoj kući sestara Služavki Maloga Isusa. Mladi iz udruge Prsten obdarili su djecu trodnevnom boravkom u Zagrebu i doživljajem Adventa u Zagrebu, a njihove sestre iz generalne kuće, na čelu s časnom majkom s. M. Radoslavom Radek, otvorile su im svoj topli dom. Iako je bio kratak boravak djece u našoj zajednici djeca su nam donijela radost i podsjetila nas na početke naše Družbe, kada je Kuća Matice Betlehem u Sarajevu više od 50 godina bila utočište djece u potrebi. Bilo je lijepo podijeliti radost služenja, druženja i priprave za Božić s našom dragom djecom i sestrama koje se brinu za njih. Nadamo se da će ponijeti lijepe uspomene iz naše kuće i da će nam se pružiti još koja prilika ugostiti ih. Radost s djecom i sestrama iz Sarajeva podijelile su sestre i kandidatice iz Samostana Antunovac, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Petrom Marjanović, i sestre i novakinje iz Samostana Betlehem na Kraljevcu.

Posjet

Od 16. do 18. prosinca 2016. dvije obitelji iz Italije boravile su u našoj zajednici i obdarile nas hranom kako bi za božićne blagdane mogle obradovati najpotrebnije. Zahvalne smo dobrom Bogu koji se uvijek brine za svoje i dobrim ljudima koji su u hladnim danima učinili veliku žrtvu kako bi nas posjetili i svojim odricanjem obdarili. Gospodin neka im uzvрати svoj blagoslov, a mi ih se sjećamo u svojim molitvama.

Susreti kardinala Josipa Bozanića s redovnicama koje djeluju na području Zagrebačke nadbiskupije i voditeljima katolički udruga i pokreta

* U utorak 20. prosinca 2016. u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić susreo se sa sestrama redovnicama, vrhovnim, provincijalnim i kućnim poglavaricama ustanova posvećena životu, družbi apostolskog života i svjetovnih ustanova koje djeluju na području Zagrebačke nadbiskupije. Ovom božićnom čestitanju kod Kardinala nazočila je vrhovna glavarica naše Družbe s. M. Radoslava Radek u pratnji svoje zamjenice i savjetnice s. M. Vesne Mateljan.

* Dana 16. ožujka 2017. u Zagrebu, u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu, održan je tradicionalni korizmeni susret zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića s redovnicama grada Zagreba. Ovom susretu nazočile su časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija.

* Božićni susret kardinala Josipa Bozanića s voditeljima i predstavnicima katoličkih udruga Zagrebačke nadbiskupije održan je u ponedjeljak 19. prosinca 2016. u Zagrebu, u prostorijama Nadbiskupskog dvora. U ime Društva Prijatelja Maloga Isusa nazočile su ravnateljica Društva s. M. Ana Marija Kesten i animatorice PMI Zagrebačke provincije Mirjana Džaja, Marija Lukač, Sandra Šulj i Mirjana Džajo.

Duhovne obnove

* U organizaciji Povjerenstva za trajnu formaciju Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica, u nedjelju 18. prosinca 2016. u Zagrebu, u crkvi Svetog Franje, održana je adventska duhovna obnova za redovnice i redovnike u Zagrebu. Ovoj duhovnoj obnovi pridružile su se sestre iz naše zajednice.

* U nedjelju 18. prosinca 2016. našu je zajednicu posjetila skupina štovatelja Maloga Isusa iz Rijeke. Srdačno smo ih ugostili i upoznali s djelovanjem naše Družbe i Družbinih vanjskih suradnika Prijatelja Maloga Isusa. Potom je u kućnoj kapelici s. Vesna održala za njih duhovnu obnovu na temu *Dok je mirna tišina svime vladala...* (Mudr 18, 14). Na kraju ih je upoznala s likom i djelom sluge Božjega Josipa Stadlera, kao onoga koji je bio milosrdan poput Oca, što je bilo i geslo Svete godine milosrđa. Naši su se gosti obnovljena duha i ispunjena srca pozdravili s nama sestrama i poželjeli još sličnih susreta u kojima ćemo zajedno slaviti i častiti Božansko Dijete Isusa.

* Dana 25. veljače 2017. s. M. Vesna Mateljan, savjetnica, održala je duhovnu obnovu za sestre u samostanu Betlehem na Kraljevcu.

Priprava i slavlje svetkovine Božića i božićnih blagdana

* Od 21. do 27. prosinca 2016. s. Jadranka Lacić boravila je kod svoga brata svećenika vlč. Marka Lacića u župi Lovnica i svojom prisutnošću uljepšala slavlje Božića u toj malenoj zajednici vjernika.

* Dana 23. prosinca 2016. provincijska glavarica Zagrebačke provincije s. M. Petra Marjanović i njezina zamjenica i predstojnica Samostana Antunovac s. M. Mirjam Dedić čestitale su časnoj majci s. Radoslavi i sestrama u generalnoj kući nadolazeće božićne blagdane.

* U večernjim satima 23. prosinca 2016. časna majka s. M. Radoslava i s. Ana Marija posjetile su djecu u Domu na Prekrižju i nazočile božićnoj predstavi koju su pripremila djeca sa svojim odgojiteljima.

* Rođenje Nebeskog Kralja dočekale smo u božićnoj noći 24. prosinca 2016. sudjelujući na svetoj Misi ponoćki u župnoj crkvi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru.

* Samu svetkovinu Božića 25. prosinca 2016., koju na poseban način slavimo mi sestre Služavke Maloga Isusa, proživjele smo u božićnoj radosti, molitvenom ozračju i duhovnom zajedništvu sa svim sestrama u Družbi, na poseban način s našim bolesnim sestrama.

* U božićnim danima časna majka s. Radoslava, sa sestrama iz zajednice, obišla je naše sestre u Samostanu Antunovac i Samostanu Betlehem, čestitala Božić i poželjela sretnu i blagoslovljenu novu 2017. godinu.

* Prigodom božićnih blagdana našu je zajednicu posjetila predstojnica iz Samostana Betlehem s. Marija Kiš, u pratnji s. M. Irene Olujević.

* Dana 30. prosinca 2016. s. Vesna i s. Jadranka posjetile su nekoliko štićenica u Domu Nada u Karlovcu i Vojniću. Tom su im prigodom čestitale Božić.

* Na Svilestrovo, 31. prosinca 2016., u našoj je zajednici bilo zahvalno klanjanje pred Presvetim, a potom smo sudjelovale na sv. Misi zahvalnici u župnoj crkvi na Ksaveru.

* U nedjelju 1. siječnja 2017., na Novu godinu, u crkvi sv. Vinka u Zagrebu održan je božićni koncert koji su pripremile sestre milosrdnice. Ovom su koncertu nazočile sestre iz zajednice.

* Okupljene u radosnom božićnom ozračju, molitvi i pjesmi, na svetkovinu Bogojavljenja 6. siječnja 2017., fra Zvonko Brusač TOR molio je i blagoslovio našu obitelj i naš dom, a potom se zadržao u lomljenju kruha kod našeg obiteljskog stola.

Slavlje imendana časne majke i imendana sestara

Na blagdan sv. Hilarija, 13. siječnja 2017., časna majka s. M. Radoslava proslavila je svoj imendan. U 7.30 sati u kućnoj kapelici Generalne kuće svečanu sv. Misu s prigodnom propovijedi slavio je don Mladen Delić, salezijanac. Sestrama iz zajednice pridružile su se provincijska glavarica Sarajevske provincije s. Admirata Lučić, s. Imakulata Lukač, vrhovna savjetnica iz Stešnjevca, s. Jasmina Kokotić s dvije kandidatice iz Nove Vesi. Svečanom ručku i obiteljskom slavlju pridružili su se čestitari – vojni ordinarij mons. Jure Bogdan, vojni ordinarij u miru mons. Juraj Jezerinac, provincijal franjevac trećoredaca fra Nikola Barun, gvardijan fra Branko Lovrić, p. Marijan Zubak, misionar Krvi Kristove, mons. Josip Baloban i prof. Stjepan Baloban, dr. sc. Agneza Szabo i drugi prijatelji naše zajednice. Slavlje imendana časne majke s. Radoslave uzveličale su svojom nazočnošću naše sestre iz Samostana Antunovac, provincijska glavarica s. Petra Marjanović i njezina zamjenica s. Mirjam Dedić iz Samostana Betlehem s Kraljevca s predstojnicom s. Marijom Kiš, učiteljica novakinja s. Genoveva Rajić sa sestrama novakinjama koje su pripremile lijepu čestitku časnoj majci. U popodnevnim satima slavlju imendana pridružile su se sestre iz Samobora, naše susjede sestre franjevske Splitske i Hrvatsko-bosanske provincije, te franjevački bogoslovi i postulanti s magistrinom fra Zvonimirom Brusačom. Slavlje imendana zaključilo se molitvom večernje, gdje smo još jednom zahvalile Bogu na životu i svemu dobrom koje Bog daruje našoj Družbi i svakoj pojedinoj sestri po ne-sebičnom služenju časne majke. Gospodin neka i dalje prati njezine korake i daruje joj zdravlje kako bi nas hrabro vodila putovima koje nam je u ovom vremenu odredila Božanska Providnost.

Ovim putem časna majka s. Radoslava zahvaljuje svima koji su na dan slavlja imendana uputili molitve Gospodinu za njezine potrebe i svojom nazočnošću uzveličali samo slavlje. Gospodin uzvratilo svima stostruko.

* Na Stepinčevo, 10. veljače 2017., u svojoj smo zajednici proslavile imendan naše s. M. Alojzine Mijatović. Obiteljskom slavlju imendana s. Alojzine pridružile su se provincijalka Zagrebačke provincije s. M. Petra Marjanović, savjetnica iz Sarajevske provincije s. M. Krisitna Adžamić, provincijalka s. Anemarie Radan iz Splitske provincije i s. Zorka Radan, ekonomica.

* Dana 28. veljače 2017. u svojoj smo zajednici proslavile imendan naše sestre Jadranke Lacić, savjetnice i ekonomice. Obiteljskom slavlju pridružila se provincijalka Zagrebačke provincije s. M. Petra Marjanović.

Kanonska vizitacija časne majke sestrama Sarajevske provincije

Časna majka s. M. Radoslava Radek otputovala je 16. siječnja 2017. u kolijevku naše Družbe i sjedište Sarajevske provincije – u Samostan Egipat u Sarajevo, gdje će obaviti službenu kanonsku vizitaciju sestrama u zajednicama u Sarajevu, Gromiljaku i Vitezu. Zanimljivo je da se časna majka uputila za Sarajevo samo dan poslije obilježavanja 135. obljetnice dolaska našega oca utemeljitelja u Sarajevo. Vjerujemo da je na putovanju doživjela ljepotu i draž hladnih bosanskih zima koje je su pratile putovanje i našega oca Utemeljitelja i početak njegova pastirskog djelovanja u Bosni.

* Dana 17. siječnja časna majka s. M. Radoslava obavila je vizitaciju sestrama koje djeluju u Apostolskoj nuncijaturi. Tom je prigodom imala priliku upoznati djelovanje sestara u toj važnoj instituciji za Crkvu i, u odsutnosti apostolskog nuncija mons. Luiggia Pezzuta, susresti se s tajnikom Apostolskog nuncija.

* Dana 18. siječnja časna je majka obavila kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Tom se prigodom susrela s vrhbosanskim nadbiskupom kardinalom Vinkom Puljićem.

* Od 19. do 20. siječnja časna je majka obavila vizitaciju zajednici sestara koja djeluje u Samostanu Egipat. Ondje se susrela s provincijskom glavarijom s. M. Admiratom Lučić, njezinim savjetnicama koje djeluju u toj zajednici, s djelatnicima u toj Stadlerovoj ustanovi i šticienicima Stadlerovog dječjeg Egipta.

* Dana 21. i 22. siječnja časna majka obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Kući Navještenja na Gromiljaku, gdje se upoznala s njihovim pastoralnim djelovanjem, koje je njihovo prvotno poslanje.

* Dana 22 i 23. siječnja časna majka obavila je vizitaciju sestrama koje djeluju u Domu sv. Josip u Vitezu. Tom je prigodom posjetila šticienike Doma i susrela se s osobljem koje pruža veliku pomoć sestrama u ovome apostolatu.

* Od 24. do 26. siječnja časna majka obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Samostanu sv. Josipa u Vitezu i pohodila grobove naših pokojnih sestara koje počivaju u miru na groblju Dubravica.

Pohod sarajevskim zajednicama i zajednicama u srednjoj Bosni završen je 26. siječnja 2017. U večernjim satima istoga dana časna majka sretno se vratila u Zagreb iz hladne i snježne Bosne, iz naše kolijevke, gdje se posebno osjećaju izvori Družbe i gdje nam sarajevska katedrala čuva grob oca

Utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera, na čijemu je grobu časna majka posebno molila za sve potrebe naše Družbe.

* Kanonsku vizitaciju sestrama u Sarajevskoj provinciji časna majka s. Radoslava nastavila je dana 13. veljače 2017.

* Dana 13. i 14. veljače časna majka obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Samostanu Doloroza u Čardaku. S ovoga za nas svetog mjesta uputila je molitve Gospi Žalosoj za sve potrebe sestara i cijele naše Družbe. Pohodila je grobove naših pokojnih sestara. Iz Čardaka je otputovala za Maglaj, gdje je 14. i 15. veljače obavila vizitaciju sestrama u Samostanu sv. Obitelji. Tom je prigodom sudjelovala na zavjetnoj Misi u Svetištu sv. Leopolda u Maglaju i posjetila župu Lug-Brankovići, u kojoj djeluje jedna naša sestra. Iz Maglaja je, u pratnji sestara ove zajednice, stigla u Doboj, gdje su je s ljubavlju i radošću dočekale sestre.

* Dana 15. i 16. veljače časna majka obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Samostanu sv. Male Terezije. U toj je zajednici posjetila štice-nice za koje se skrbe sestre.

Iz Samostana sv. Terezije otputovala je za Zagreb i sretno stigla u večernjim satima 16. veljače 2017.

* Od 8. do 11. ožujka 2017. časna majka s. M. Radoslava Radek obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Biskupiji Željezno. Tom se prilikom susrela s biskupom mons. Egidijem Živkovićem, koji je iskazao veliku zahvalnost na dolasku i djelovanju naših sestara u njegovoj biskupiji.

Slavlje blagdana, spomendana i obljetnica

* Na proslavi blagdana blaženih Drinskih mučenica, 15. prosinca 2016. u zagrebačkoj katedrali, sudjelovale su časna majka s. M. Radoslava Radek, s. Marija Banić i s. Jadranka Lacić.

* Dana 15. siječnja 2017., prigodom 25. godišnjice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske, u zagrebačkoj katedrali slavljen je svečana sv. Misa zahvalnica. Na sv. Misi sudjelovale su sestre iz naše zajednice.

* Dana 24. siječnja 2017. u Slavonskom Brodu, u župi Gospe Brze Pomoći, obilježen je dan rođenja i krštenja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Na ovoj već tradicionalnoj proslavi, koju organizira župnik preč. Ivan Lenić, sudjelovala je zamjenica časne majke s. M. Vesna Mateljan. U svojoj smo zajednici na taj dan posebno pred Presvetim zahvaljivale Bogu na životu našega oca Utemeljitelja i na svemu dobrom koje je učinio za Crkvu i našu družbu. Naše su se molitve vinule Gospodinu za što skorije njegovo uzdignuće na čast oltara.

* Povodom obilježavanja Dana posvećenog života, 2. veljače 2017., u prostorijama HKVRPP-a održana je konferencija za novinare na temu „Afirmacija žene u redovništvu“, o kojoj je govorila dr. s. Rebeka Anić, članica Školskih sestara franjevki Krista Kralja Provincije Presvetog Srca Isusova. Konferenciji su nazočile časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija. U popodnevnim satima časna majka sudjelovala je na sastanku redovničkih poglavarića, koji je organiziran u prostorijama HBK-a u Zagrebu na Ksaveru. Na večernjoj svetoj Misi u Zagrebačkoj katedrali, koju je prigodom proslave Dana posvećenog života predslavio pomoćni zagrebački biskup mons. Valentin Pozaić, sudjelovale su sestre iz naše zajednice.

* Dana 8. veljače 2017. u Zagrebu, u Pastoralnom institutu Zagrebačke nadbiskupije, održano je predstavljanje godišnjaka Glasnika bl. kardinala Alojzija Stepinca. Predstavljanju su nazočile časna majka s. Radoslava, s. Anemarie Radan, provincijalka, i s. Zorka Radan, ekonoma iz Splita.

* Na Stepinčevo, 10. veljače 2017., na sv. Misi u Krašiću i u zagrebačkoj katedrali sudjelovale su časna majka, s. Anemarie, s. Zorka i sestre iz zajednice. U popodnevnim satima na službi preminuća blaženog kardinala Stepinca sudjelovale su s. Jadranka i s. Alojzina.

* Na blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače 2017., časna majka s. M. Radoslava, s. Marija i s. Ana Marija posjetile su bolesne i nemoćne sestre u Samostanu Betlehem na Kraljevcu i štićenike za koje se skrbe naše sestre u Domu.

Svećenički tečaj

Za vrijeme održavanja svećeničkog tečaja, od 23. do 26. siječnja 2017. u Zagrebu, u našoj su zajednici boravili don Emil Pavišić s Hvara i don Dragutin Petrović iz Plomina iz Istre.

Seminari, susreti i sjednice

* Dana 9. veljače 2017. u Zagrebu, u franjevačkom samostanu u Dubravi i u organizaciji HKVRPP-a, održan je I. skup redovničkih ekonomi i ekonoma. Na ovom su skupu iz Vrhovne uprave Družbe sudjelovale časna majka s. Radoslava Radek i vrhovna ekonoma s. Jadranka Lacić. Na skupu su sudjelovale provincijske glavarice i ekonomice iz svih triju provincija.

* Od 20 do 23. veljače 2017. u Duhovnom centru Gospe Karmelske u Krku održan je seminar za sestre poglavarice. Seminar je organizirala HKVRPP-a. Na seminaru je sudjelovala časna majka s. M. Radoslava Radek.

* Na susretu sestara predstojnica Splitske provincije, koji je održan 11. ožujka 2017. u Splitu u Samostanu sv. Ane, u ime vrhovne glavarice Družbe

s. M. Radoslave Radek sudjelovala je njezina zamjenica s. M. Vesna Mateljan.

* HKVRPP-a je organizirala, od 13. do 16. ožujka 2017. u Duhovnom centru Gospe Karmelske u Krku, seminar za sestre redovnice. Tema seminara bila je "Animiranje redovničke zajednice". Voditelj seminara bio je o. Jakov Mamić, OCD. Na seminaru je sudjelovala s. Marija Banić, savjetnica.

* Dana 18. ožujka 2017. u Zagrebu, u Generalnoj kući i sjedištu Društva PMI, održana je redovita godišnja sjednica Vrhovne uprave Društva. Sjednici su nazočili svi članovi uprave.

Korizmeni hod

* Na Čistu srijedu, 1. ožujka 2017., vrhbosanski nadbiskup i kardinal Vinko Puljić, u asistenciji tajnika vlč. Bojana Ivešića, predslavio je u kapelici generalne kuće svetu Misu i obavio obred pepeljanja. Tim smo činom započele četrdesetodnevni hod pokore, obraćenja i djela milosrđa, hod prema Uskrsu.

* Tijekom održavanja „Inicijative 40 dana“ za život, koja je ove godine provedena u više gradova u Hrvatskoj, kod bolnice u Vinogradskoj u Zagrebu više su se puta pridružile molitvenom bdijenju s. Vesna, s. Jadranka i s. Milana.

* Na pobožnosti Križnog puta, koja se u Korizmi održavala svake nedjelje na ksaverskoj Kalvariji, sudjelovale su sestre iz zajednice.

Sprovodi

* Dana 1. veljače 2017. na Mirogoju je ispraćen na vječni počinak don Anto Baković, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije. Pokopu i sv. Misi zadušnici, koja je slavljena u crkvi Krista Kralja, nazočile su časna majka s. Radoslava, s. Jadranka, s. Ana Marija i s. Lucija Blažević, koja je došla iz Sarajeva na sprovod.

* Dana 25. veljače 2017. časna majka s. M. Radoslava, sa sestrom Ksaverijom s Kraljevca, bila je u Ceru na sprovodu majci fra Zdravka Lazića, duhovnika naših sestara u Samostanu Antunovac i u Samostanu Betlehem.

PROVINCIJA SV. JOSIPA

Obilježen je međunarodni Dan volontera i njihovih koordinatora.

5. Prosinca 2016. u Splitu obilježen je međunarodni Dan volontera i njihovih koordinatora. Svečanost ovog dana odvijala se u Foaaju splitskog kazališta u organizaciji Udruge MI-volonterskog centra Split. Nazočili su svi predstavnici udruga i skupina volontera iz cijele Dalmacije. Dodijeljene su godišnje nagrade za razvoj i promociju volonterstva „Vinka Luković“ te posebne zahvalnice i priznanja za rad i prepoznatljivo djelovanje i zalaganje. Zahvalnicu za koordiniranje volontera kroz razne projekte i djelovanje u koje se uključuju mladi gimnazijalci kao PMI-a, dobila je naša s. Dolores Brkić i prof. Ivan Bošnjak član Prijatelja Malog Isusa.

Misa zadušnica za ubijenu misionarku s. Claru Agano Kahambu

6. Prosinca, 2016. slavljena je sv. Misa zadušnica za ubijenu misionarku s. Claru Agano Kahambu. Školska sestra franjevka Krista Kralja, Provincije Presvetog Srca Isusova sa sjedištem u Splitu, S. M. Clara Agano Kahambu, u 41. godini života i 15. godini redovništva, dana 29. studenoga 2016. u Bukavuu u DR Kongu, nasilnom je smrću završila svoj ovozemaljski hod. Ubijena je na svom radnom mjestu ravnateljice domaćinske škole "Marie Madeleine" u Bukavu, u blizini crkve Mater Dei u Muhungu. To je škola za siromašne žene i djevojke koje nisu imale mogućnosti pohađati niti osnovnu školu te su ih sestre, u prostorima pastoralnog centra župe "Mater Dei" okupljale i poučavale čitati, pisati i obavljati razne domaćinske poslove. Pokopana je 6. prosinca 2016. u Bukavuu/Luhwinja, u Kongu. Na dan sprovoda, 6. prosinca, u 15 sati, slavljena je za nju sveta misa zadušnicu u kapeli provincijalne kuće Školskih sestara franjevki u Splitu, na Lovretu. Misu zadušnicu za ubijenu misionarku s. Claru Agano, Školsku sestru franjevku Krista Kralja, provincije Presvetog Srca Isusova sa sjedištem u Splitu, predvodio je u utorak, 6. prosinca u kapeli provincijalne kuće u Splitu, hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk, predsjednik Vijeća HBK za misije u koncelecijaciji sa splitsko-makarskim nadbiskupom Marinom Barišićem, nacionalnim ravnateljem Papinskih misijskih djela RH vlč. Antunon Štefanom, provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joškom Kodžomanom i još desetak svećenika. Svoju sućut Školskim sestrama franjevkama i svim misionarima izrazio je nadbiskup Barišić, a brojni su uputili svoje brzojave sućuti. Prigodnim riječima obratio se i nacionalni ravnatelj vlč. Antun Štefan zahvalivši sestrama na svemu što čine za taj afrički narod. Provincijalna predstojnica s. M. Andrea Nazlić oprostila se dir-

ljivim riječima od s. Clare. Na toj svetoj misi zadušnici bila je i naša provincijalka s. Anemarie Radan s više naših sestara. Pridružili smo i mi svoje molitve trpećoj Crkvi u Kongoanskom narodu uzdižući Gospodaru života i smrti vapaj za ispokoj duše drage sestre Clare i milosrđe Očevo za sve one koji čine nasilje.

(Usp. <http://smn.hr/split-misa-zadusnica-za-ubijenu-misionarku-s-claru> agano Silvana Burilović Crnov)

Humanitarna akcija povodom Nedjelje Caritasa na splitskoj rivi

Prigodom treće nedjelje došašća Nedjelje Caritasa, Caritas splitsko-makarske Nadbiskupije proveo je akciju informativnog i humanitarnog karaktera, 10. i 11. prosinca 2016. na splitskoj Rivi. Cilj akcije bio je građane Splita upoznati s mnogobrojnim programima koje Caritas radi u službi najpotrebnijih te omogućiti zainteresiranim da svojim doprinosom sudjeluju u tim projektima. U tu je svrhu na Rivi bio postavljen dvodnevni informativno-prodajno-humanitarni štand na kojem su se po simboličnim cijenama mogli nabaviti brojni prigodni blagdanski, ali i ostali artikli. Sav prihod akcije namijenjen je obiteljima slabijega imovinskog stanja iz Caritasove evidencije kojima je to najpotrebnije. Caritas skrbi za više od 1000 obitelji koje su uključene u neku vrstu pomoći. Uz ravnateljicu Caritasa s. Vlatku Topalović je u akciju bilo uključeno oko 30 volontera iz svih Caritasovih podružnica (Dječjeg Caritasa te djelatnice i štićenice Sigurne kuće), potom Caritasovi stipendisti, mladi iz Hrvatskog Nadzemlja, osnovnoškolci, kandidatice sestara Služavki Malog Isusa, sestara Službenica Milosrđa i Školskih sestara franjevki, zajednice Cenacolo i Papa Ivan XXIII., samostani redovnica i drugi. Svi koji su poduprli Caritasovu akciju pridonijeli su da Božić i zaboravljenima pokaže vrata.

(<http://smn.hr/61-caritas/2401-humanitarna-akcija-povodom-nedjelje-caritasa-na-splitskoj-rivi>)

Održana proširena sjednica u generalnoj kući

14. prosinca 2016. na proširenoj sjednici sudjelovale su članice Vrhovne uprave Družbe predvođene vrhovnom glavaricom s. Radoslavom Radek i provincijske glavarice s. M. Anemarie Radan iz Splitske provincije, s. Admirata Lučić iz Sarajevske provincije i s. Petra Marjanović iz Zagrebačke provincije. Članice gospodarskog vijeća u Družbi su s. Jadranka Lacić - vrhovna ekonomica Družbe, s. Zorka Radan iz Splitske provincije, s. Bertila Kovačević iz Sarajevske provincije i s. Marina Dugalija iz Zagrebačke provincije. Dnevni red proširene sjednice bio je usmjeren na življenje Svete godine milosrđa i na programe koji su se ostvarili tijekom građanske godine 2016. Sestre su s Božjom pomoću usmjerile svoj pogled u budućnost i nastojale uvidjeti

potrebe Crkve, Družbe, pojedinih zajednica, te prema tim zahtjevnostima napravile su program za novu 2017. godinu.

Adventska duhovna obnova redovnica grada Splita i okolice

Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić održao je u nedjelju 18. prosinca 2017. u crkvi Gospe od zdravlja u Splitu adventsku duhovnu obnovu za redovnice grada Splita i okolice. Na duhovnoj obnovi sudjelovalo je oko 150 redovnica iz četiri provincije i 17 zajednica u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji te njihov nadbiskupijski delegat za redovnice fra Petar Lubina, koji je tom prigodom izgovorio prigodno uvodno slovo. Pozdravivši sve nazočne redovnice, ali i one koje nisu mogle doći, nadbiskup Barišić je u svom duhovnom nagovoru stavio naglasak na vrijeme pripreme za Gospodinov dolazak. Na kraju svoga govora osvrnuo se na redovničke karizme (čistoća, poslušnost i siromaštvo) koje su, također, često neshvatljive ljudima ovoga doba, te ih je u tom svjetlu potaknuo da ne posustaju i da ne upijaju mentalitet koji zagovara samodostatnost i površnost nego da snagu za potpunu predanost crpe iz svakodnevnoga dijaloga s Božjom riječju. U duhu nadolazećega blagdana Božića mons. Barišić je zaželio da i redovnice budu „Emanuel“ za ovaj svijet, znak Boga naklonjenoga ljudima. Čestitajući im Kristovo rođenje ohrabrio ih je da ostanu ponosne na svoj poziv, karizmu, poslanje i zajednice koje su oaze molitve i zagovora. Sestre dominikanke su uputile božićnu čestitku nadbiskupu Barišiću u ime svih redovničkih zajednica, i uručile mu i prigodni dar. Zahvalivši na čestitkama, molitvama i daru nadbiskup je dominikankama darovao krunice te je na sve redovnice zazvao Božji blagoslov. (18.12.2016., IKA V - 185852/12)

Slavlje Božića

25. Prosinca 2016. Božić. Proslava blagdana rođenja Gospodina našega Isusa Krista, za sve vjernike je radostan dan, a za nas sestre Služavke Malog Isusa na poseban način, jer je otajstvo utjelovljenja, rođenja i Bogojavljenja, uz pashalno otajstvo, duboko utkano u naš vjernički i redovnički identitet, u ono što jesmo, što trebamo biti i svjedočiti. Svečano smo ga proslavile u zajedništvu s vjernicima u sredinama gdje žive i u našim redovničkim zajednicama.

Nova Godina

* 1. siječnja 2017. Božjom pomoću i pouzdanjem u Njegovu očinsku providnost i vodstvo u našem svakidašnjem životu započele smo još jednu novu građansku godinu. Svečanom misnom zahvalnicom Tebe Boga hvalimo, uoči blagdana, i svečanim zazivom O dođi Stvorče Duše svet na sam blag-

dan sudjelovale smo na euharistijskim slavljinama u župskim zajednicama u kojima živimo.

2. siječnja 2017. Provincijalka s. Anemarie je posjetila sestre i štíćenike u samostanu Solinu. Kandidatice i s. Marcela otputovale su u Sarajevo na duhovne vježbe za kandidatice naše Družbe.

3. siječnja 2017. Provincijalka s. Anemarie i sestre nazočile su pogrebu pok. Ive Bosančića, brata s. Laudes, u Dugopolju. Nakon pogreba posjetile su sestre u zajednici u Dugopolju, a provincijalka s. Anemarie je odmah tamo i ostala i obavila vizitaciju sestrama. Služba predstojnice u zajednici produžena je s. Eudoksiji Franić.

6. siječnja 2017. *Blagdan Bogojavljenja* svečano smo proslavile. U našoj provincijskoj kući u samostanu sv. Ane taj dan imale smo prije ručka blagoslov kuće, koji je obavio župnik naše župe sv. Križa don Mihael Jelavić i ostao s nama na ručku i ugodnom druženju.

8. siječnja 2017. Krštenje Gospodinovo. U provincijskoj kući u samostanu sv. Ane svečano smo proslavile imendan s. M. Marije Miljenke Grgić. U župi sv. Križa večernja sv. Misa, i pobožnost sv. krunice prije sv. mise, bila je u čast sluga Božjeg Josipa Stadlera, za njegovo proglašenje blaženim i svetim.

9. siječnja 2017. u Poljicima Imotskim sahranjena je Lucija Marija Lozo, majke s. Branimire Lozo. Na sprovodu je bilo dosta naših sestara.

13. siječnja 2017. Imendan naše Časne Majke s. Radoslave Radek. Prikazale smo sv. Misu za njene potrebe.

15. siječnja 2017. Molitva zahvalnosti i žrtvice za našu Domovinu, koja danas slavi 25. obljetnicu međunarodnog priznanja, neovisnost Republike Hrvatske, jedan od najvažnijih događaja novije hrvatske povijesti proslavlja obljetnicu međunarodnog priznanja.

16. siječnja 2017. U provincijskoj kući u samostanu sv. Ane svečano smo proslavile imendan provincijske savjetnice i tajnice s. Marcele Žolo. U poslijepodnevni satima provincijalka s. Anemarie je posjetila sestre u Solinu i čestitala imendan s. Marcelini.

17. siječnja 2017. u Rudi je sahranjen Filip Botica, brat s. Marice i pok. s. Trpimire. Na sprovodu je bilo dosta naših sestara

20. siječnja 2017. *Ekumenska molitva za jedinstvo kršćana.* U središnjoj molitvi za jedinstvo kršćana u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, u misnom slavlju, u katedrali sv. Dujma. sudjelovalo je, uz nadbiskupa i pastoralnoga vikara Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Nediljka Ante Ančića, sedam

svećenika, redovnice, bogoslovi i vjernici laici, a iz naše zajednice iz samostana sv. Ane u Splitu bile su provincijalka s. Anemarie, s. Marcela, s. Emila, s. Martinka. Nadbiskup je održao homiliju o geslu ovogodišnje ekumenske molitve: „Pomirenje – ljubav nas Kristova obuzima“. Molile smo devetnicu u molitvenom tjednu za jedinstvo kršćana.

21. siječnja 2017. u Košutama je sahranjen Mate Žolo, stric s. Marcele. Na sprovodu je bilo nekoliko naših sestara. Provincijalka s. Anemarie je išla u Sutivan na Brač čestitati imendan s. Agnes, i u tom samostanu posjetila i štíćenice, o kojim brinu sestre.

22. siječnja 2017. Provincijalka s. Anemarie je otputovala u Livno. Obavila je vizitaciju sestrama i potvrdila s. Sandru Midenjak za predstojnicu na drugo trogodište.

23. siječnja 2017. Provincijalka s. Anemarie iz Livna došla u samostan u Košute, gdje je obavila vizitaciju sestrama, te s. Salutariji Đula produžila službu kućne predstojnice na drugo trogodište. Posjetila je župnika u Trilju i dekana cetinskog dekanata don Stipu Ljubasa, i don Franka Prnjaka župnika Košuta, te bolenu majku s. Nevene, roditelje s. Miljenke, majku s. Ines i majku s. Salutarije.

Rođendan našeg Utemeljitelja sluga Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera

24. siječnja 2017. Iako nitko od naših sestara nije mogao biti na proslavi na razini Družbe u rodnom mu Slavonskom Brodu, molile smo u našim zajednicama za što skorije njegovo proglašenje blaženim. U Košutama na sprovodu Luce Dukić, majke don Josipa Dukića st., ravnatelja nadbiskupske klasične gimnazije Don Frane Bulić u Splitu, sestre patra Reginalda Klapeža, OP, rodice s. Servacije i s. Diane, bilo je nekoliko naših sestara.

25. siječnja 2017. Duhovna obnova i cjelodnevno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

27. siječnja 2017. Provincijska savjetnica i zamjenica provincijske glavariče s. Eduarda i provincijska ekonomica s. Zorka Radan, posjetile su sestre na Šinama, Krilu Jesenicama i Omišu, te čestitale su imendan s. Timoteji i s. Elviri.

31. siječnja 2017. Provincijalka s. Anemarie i njezina zamjenica s. Eduarda susrele su se s generalnim vikarom splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslavom Vidovićem, i razgovarale u svezi Ugovora za sestre koje djeluju u centralnim ustanovama nadbiskupije. Isti dan poslijepodne, u Cisti Velikoj više sestara bilo je na sprovodu Ive Kegalj, majke s. Veritas.

1. - 7. veljače 2017. Provincijalka s. Anemarie, njezina zamjenica s. Eduarda i provincijska ekonomica s. Zorka bile su u zajednici Grottaferrati. Provincijalka je obavila vizitaciju sestrama, i produžila s. Ružici službu predstojnice u zajednici. Na Dan posvećenog života u Bazilici sv. Petra Svečanom nazočile su misnom slavlju koju je predslavio sv. Otac papa Franjo.

Proslava Svijećnice i Dana posvećenog života u Splitu

2. veljače 2017. Slavlje je počelo blagoslovom svijeća u crkvi Sv. Dominika i svečanom procesijom sa svijećama do katedrale u kojoj su sudjelovali brojni svećenici, redovnici i redovnice, odgojitelji i bogoslovi, novaci i kandidatice te vjernici laici. Pjevanje je predvodio zbor redovnica i bogoslova pod ravnanjem mo s. Mirte Škopljanac Mačina. Među njima bile su u velikom broju i naše sestre na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan. Misno slavlje u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma predvodio je pastoralni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Nediljko Ante Ančić, koji je prenio pozdrave odsutnoga nadbiskupa Marina Barišića, koji je u Dubrovniku na proslavi sv. Vlaha.

4. veljače 2017. Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je u crkvi sv. Petra na Sumpetru sprovedne obrede za preminulog svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije don Juru Naranča, rođaka naše pok. s. Berhmane Klarić i pok. s. Jelene Naranče. U koncelebraciji je bio dubrovački biskup Mate Uzinić i oko 55 svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije predvođeni generalnim vikarom mons. Miroslavom Vidovićem i pastoralnim vikarom mons. Nediljkom Antom Ančićem, uz nazočnost pokojnikove rodbine i župljana, redovnica i bogoslova. Na sprovodu je bilo nekoliko naših sestara, iz Svećeničkog doma u Splitu, gdje je don Jure zadnjih godina živio, i iz drugih zajednica.

8. veljače 2017. Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka otputovale su u Zagreb, na susret viših poglavarica i provincijskih ekonomica, koji je organiziran pri HKVRPP, gdje je upriličeno stručno predavanje za ekonomice. U četvrtak 9. veljače, u 19.15 sati u dvorani Vijenac Nadbiskupijskog pastoralnog instituta u Zagrebu su nazočile Svečanoj akademiji u čast bl. Alojzija Stepinca i predstavljanju izdanja Postulature za proglašenje svetim blaženog Alojzija Stepinca "Blaženi Alojzije Stepinac – Godišnjak 2016."

10. veljače 2017. *Stepinčevo.* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka su nazočile misnom slavlju Krašiću i na večernjoj sv. Misi zagrebačkoj katedrali.

11. veljače 2017. Blagdan Gospe Lurdske, proslavljen je ***Svjetski dan bolesnika***. Prijatelji Malog Isusa iz župe Gospe od Pojšana u Splitu, Druge Gimnazije-Split i iz Jesenica su taj dan poslije podne navedene s pročelni-

com s. Dolores Brkić posjetili štíćenike doma sv. Rafaela u Solinu, o kojima brinu naše sestre. Uz prigodne poklone razveselili su ih pjesmom i igrom, te im pokazali da su naša braća i sestre u Isusu.

11. veljače 2017. U župi sv. Nikole Metkoviću je održana duhovnu obnova djevojaka 7. i 8. razreda iz doline Neretve, iz Vrgorca, Opuzena, te metkovskih župa sv. Ilije i sv. Nikole, koju su vodile s. Jelena Marević i s. Matea Periš.

Isti dan u Otrićima bio je sprovod Ivica Dominikovića, brata s. Nives, na kojem je bilo više naših sestara.

Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka vratile se iz Zagreba. Nazočile su svečanom večernjem misnom slavlju našoj župi sv. Križa, u kojoj se svečano slavi Gospa Lurdska i Dan bolesnika.

14. veljače 2017. Provincijska zamjenica i savjetnica s. Eduarda i provincijska savjetnica i tajnica s. Marcela u Svećeničkom domu u Splitu su čestitale imendan s. Valenciji.

17. veljače 2017. U provincijskoj kući, samostanu sv. Ane, svečano proslavljen imendan s. Manete. Provincijalka s. Anemarie je na Šinama posjetila s. Maricu, koja je došla iz bolnice, i čestitala imendan s. Aleksiji.

18. veljače 2017. Provincijska zamjenica i savjetnica s. Eduarda i provincijska ekonomica s. Zorka su išle u samostan u Dubrovnik, te posjetile i sestre u Mandaljeni.

20. veljače 2017. U Bajagiću je bio sprovod Frane Penića brata s. Želimire Penić, na kojem je bilo više naših sestara.

Provincijalka s. Anemarie je otputovala u karmelski samostan na Krku, gdje je održan seminar za poglavarice.

23. - 24. veljače 2017. U samostanu sv. Ane u Splitu je održan susret sestara juniorki pod vodstvom njihove učiteljice s. M. Marine Mužinić.

24. veljače 2017. U Otoku je sahranjen Marinko (Ćito) Žižić, nećak s. Venerande.

25. veljače 2017. Duhovna obnova i klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

1. ožujka 2017. Pepelnica, početak Korizme i pripreve za blagdan Usksra. Obratimo se i povjerujmo Evandjelju.

PROVINCIJA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

Posjeti zajednicama, prigodna čestitanja

* S. M. Petra Marjanović provincijska glavarica 16. prosinca 2016. g. posjetila je sestre u Kloštru Podravskom i čestitala imendan s. M. Viktoriji Predragović, a u Pitomači s. M. Valeriji Sakač i s. M. Emanueli Pečnik.

* U prostorijama nadbiskupskog dvora 20. prosinca 2016. g. na božićnom i novogodišnjem čestitanju kardinalu Josipu Bozaniću sudjelovala je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

* S. M. Petra Marjanović provincijska glavarica, s. M. Mirjam Dedić i s. M. Marta Vunak 26. prosinca 2016. g. čestitale su imendan profesoru dr. vlč. Stjepanu Balobanu.

* Na Kraljevcu 31. prosinca 2016. g. s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Mirjam Dedić čestitale su imendan s. M. Silviji Vurušić.

* Na Kraljevcu 3. siječnja 2017. g. s. M. Genovevi Rajić magistri novakinja čestitale su imendan s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica, s. M. Mirjam Dedić i s. M. Irma Soldo.

* Na Naumovcu 13. siječnja 2017. g. č. Majci s. M. Radoslavi Radek čestitale su imendan s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Mirjam Dedić. Na Kraljevcu su čestitale imendan s. M. Hilariji Posavec.

* S. M. Petra Marjanović provincijska glavarica je na Kraljevcu 27. siječnja 2017. g. čestitala imendan s. M. Anđelini Bais.

* Na blagdan Svijećnice, 2. veljače 2017. g. s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica bila je sa s. M. Mirjam Dedić i s. M. Angelom Ivančić u Samoboru na čestitanju imendana s. Marini Dugalija i sudjelovale su na misi koju je predslavio fra. Željko Janjić.

* Na Kraljevcu 16. veljače 2017. g. s. M. Julijani Torbarac čestitale su imendan s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Dobroslava Torbarac.

* 18. veljače 2017. g. u župi sv. Jeronima s. M. Bernardici Galović imendan su čestitale s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Mirjam Dedić.

U posjetu bolesnim sestrama na Kraljevcu bila je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

* Na Naumovcu 28. veljače 2017. g. s. M. Jadranki Lacić imendan je čestitala s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

* S. M. Petra Marjanović provincijska glavarica bila je u Slavanskom Kobašu 12. ožujka 2017. g. i sa s. M. Lucijom Knežević posjetila njezinoga brata Antu Kneževića u bolnici u Vinkovcima. Tom prigodom bila je u posjeti sestrama u Marijinom Domu.

Duhovne vježbe, obnove, susreti i događanja

* U samostanu Egipat u Sarajevu od 2. do 5. siječnja 2017. g. održane su duhovne vježbe za sve kandidatice Družbe. Vodio ih je mons. Ivo Tomašević, a prisustvovala su s. M. Marija Banić pročelnica za odgoj u Družbi i s. M. Jasmina Kokotić, s. M. Manda Pršlja i s. M. Marcela Žolo, njihove odgojiteljice.

* U Samoboru 7. siječnja 2017. g. održan je susret sestara juniorki.

* 16. veljače 2017. g. u Duhovno-obrazovnom centru Marijin dvor u Lužnici na šestodnevni duhovni vježbama sudjelovale su s. M. Simeona Capan, s. M. Katarina Penić-Sirak, s. Marija Kiš, s. M. Antonija Bajzek i s. M. Mihaela Vuković.

* U kandidaturu zagrebačke Provincije 20. veljače 2017. g. došla je iz Petrijanca kod Varaždina, djevojka Anita Katanec u pratnji svoga župnika Ivana Sakača i obitelji.

* U samostanu „Antunovac“ 26. veljače 2017. g. održan je Dan otvorenih vrata za djevojke koje žele upoznati redovnički život unutar samostana. Voditeljica su bile s. M. Marta Vunak i s. M. Margaret Ružman. Odazvale su se djevojke iz Krašića i Samobora.

* U samostanu "Antunovac" u Novoj Vesi 4. ožujka 2017. g. održan je susret animatora PMI pod vodstvom s. M. Emanuele Pečnik. Euharistijsko slavlje je predslavio vlč. Martin Krizmanić.

U župi sv. Juraj na Bregu 4. ožujka 2017. g. održana je duhovna obnova za krizmanice na temu „Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski“. Euharistijsko slavlje je predslavio vlč. Ivica Puškadija, a duhovnu obnovu su vodile s. M. Valerija Sakač, s. M. Viktorija Predragović, i s. M. Marta Vunak.

* Na Krku 13. ožujka 2017. g. održan je trodnevni seminar za kućne poglavarice i sestre, na kojem su sudjelovale s. Marija Kiš i s. M. Irena Olujević.

Sastanci Vijeća i sjednice

* U samostanu "Antunovac" 4. siječnja 2017. g. održan je sastanak članica vijeća PMI na kojem su sudjelovale s. M. Emanuela Pečnik, s. M. Jelena Burić, s. M. Kristina Maslač i s. M. Monika Maslač.

* U samostanu "Antunovac" 11. siječnja 2017. g. održana je sjednica Provi-ncijske uprave.

Istog dana održan je drugi sastanak Vijeća za pastoral zvanja u samostanu "Antunovac" pod vodstvom s. M. Viktorije Predragović.

* U franjevačkom samostanu u Dubravi 9. veljače 2017. g. održan je semi-nar za ekonomu u redovničkim zajednicama na kojem je sudjelovala s. M. Marina Dugalića, provincijska ekonoma.

Hodočašća, obilježavanje slavlja

* Na hodočašću u Slavonskom Brodu 24. siječnja 2017. g. povodom godiš-njice rođenja sl. B. Josipa Štadlera bile su s. M. Petra Marjanović provincij-ska glavarica, s. M. Mirjam Dedić, s. M. Marina Perčić, s. Marija Kiš i s. M. Genoveva Rajić. S. Margaret Ružman i s. Monika Maslač održale su prvopri-česnicima župe Gospe Brze Pomoći katehezu na temu "Zlatni dječak".

* U zagrebačkoj katedrali 2. veljače 2017. g. euharistijskim slavljem koje je predvodio mons. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački, proslavljen je Dan posvećenog života na kojem su sudjelovale sestre i kandidatice.

* U samostanu "Antunovac" u postulaturu 3. veljače 2017. g. s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica primila je kandidatice Zrinku Šutalo i Snježanu Bjelobrk. Na svečanosti ulaska prisustvovala su č. Majka s. M. Ra-doslava Radek, sestre iz Kraljevca. Samobora i Vojnog ordinarijata. Trod-nevni duhovni nagovor kandidatice za ulazak u postulaturu održao je o. Danijel Čolo OCD.

* Na devetnici za Stepinčevo u Krašiću 8. veljače 2017. g. misu je predvodio vlč. Dragutin Kučan župnik. Bile su prisutne s. M. Petra Marjanović provin-cijska glavarica, s. Marina Perčić, postulantice Snježana Bjelobrk, Zrinka Šutalo i kandidatice Katarina Kovačev.

* Na svečanoj akademiji u čast bl. Alojzija Stepinca i predstavljanju godiš-njaka postulare bl. Alojzija Stepinca 9. veljače 2017. g. u nadbiskupijskom pastoralnom institutu u dvorani „Vijenac“ bile su prisutne s. M. Petra Mar-janović provincijska glavarica, s. M. Mirjam Dedić i sestre.

* U zagrebačkoj katedrali 10. veljače 2017. g. na proslavi Stepinčeva i sve-čanom euharistijskom slavlju koje je predslavio zagrebački nadbiskup kar-

dinal Josip Bozanić sudjelovale su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica, sestre i kandidatice iz Nove Vesi i Kraljevca.

* Na obilježavanju petnaeste obljetnice smrti Sluge Božjeg kardinala Franje Kuharića 11. ožujka 2017. g. u zagrebačkoj katedrali na misnom slavlju koje je predslavio kardinal Josip Bozanić sudjelovale su sestre iz Nove Vesi.

Premještaji

* Na Kraljevec u samostan "Betlehem", 13. siječnja 2017. g. premještena je s. M. Pompea Bertolović.

Razno

* 31. siječnja 2017. g. u Zagrebu je s. M. Antonija Bajzek bila na operaciji oka. U Vinkovcima je zamjenjivala s. M. Irma Soldo.

* S. M. Jasmina Kokotić bila je na zamjeni u Vinkovcima u vrtiću od 5. do 10. veljače 2017. g. radi bolesti zaposlenica.

Naši pokojni:

* S. M. Petra Marjanović provincijska glavarica bila je na sprovodu 25. veljače 2017. g. u Cerniku + Mariji Lazić, majci o. Zdravka Lazića, ofm. Tom prigodom posjetila je i sestre u Slavanskom Kobašu i Specijalnu bolnicu za palijativnu skrb u Strmcu.

* Na Mirogoju 15. ožujka 2017.g. na sprovodu + Vukašinu Petranoviću ocu vlč. Tomislava Petranovića, župnika sv. Jeronima u Zagrebu, te misi zadušnici koju je predslavio mons. Mijo Gorski, pomoćni biskup zagrebački, bile su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica, s. M. Imakulata Lukač, s. M. Terezija Posavec, s. M. Bernardica Galović i s. M. Tihana Strancarić.

PROVINCIIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Božićna čestitanja

* U povodu božićnih blagdana provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić susrela se 22. prosinca 2016. s djelatnicima naših ustanova u kući „Egipat“: Dječji vrtić „Srce“, Stadlerov dječji dom „Egipat“ i samostan „Egipat“. Tom

im je prigodom uputila riječi božićne čestitke. U govoru je potaknula misli i srce slušatelja ka Djetetu Isusu koji je mir i radost svih kojih ga iščekuju iskrena srca. Tom prigodom s. M. Anđa Vranješ uručila je darove djelatnica kuće „Egipat“ u ime sestara Služavki Maloga Isusa.

* Na Badnji dan, 24. prosinca 2016. nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić sa suradnicima upriličio je u Nadbiskupskom ordinarijatu vrhbosanskom u Sarajevu božićno čestitanje. Odazvali su se biskupi, redovnički poglavari i poglavarice, svećenici, redovnici i časne sestre koji žive i djeluju u glavnom gradu Bosne i Hercegovine ili bližoj okolici.

Čestitku kardinalu Puljiću u ime svih uputio je provincijal fra Jozo Marinčić. Podsjetio je da je Godina božanskog milosrđa zatrla put kojim treba nastaviti u ovoj Godini katoličkog laikata u Vrhbosanskoj nadbiskupiji.

U čestitanju je sudjelovala provincijska glavarica Sarajevske provincije s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Kristine Adžamić i naših sestara iz Nadbiskupije i Nuncijature.

* Sestre naše zajednice u Vrhbosanskoj nadbiskupiji s. M. Lucija Blažević, s. M. Maria Ana Kustura i s. M. Vera Bilješko pohodile su zajednicu samostana „Egipat“ u pratnji vlč. Bojana Ivešića kako bi osobno čestitali Božić provincijskoj glavarici s. M. Admirati Lučić sa sestrama i djecom Stadlerova dječjeg doma „Egipat“. Prenijele su pozdrave i čestitke uzoritoga kardinala Vinka Puljića koji zbog zdravstvenih razloga ovoga Božića nije mogao osobno pohoditi djecu i sestre, te im uputiti riječi čestitke „licem u lice“.

* Drage gošće i čestitarke u poslijepodnevnom satima 25. prosinca 2016., bile su sestre iz Apostolske nuncijature s. M. Kata Zadro, s. M. Niceta Rajković i s. M. Bernardina Šarić. Svojom čestitkom razveselile su na Božić provincijsku glavaricu, sestre i djecu u kući „Egipat“.

* Na blagdan sv. Stjepana, 26. prosinca 2016., djeca iz Stadlerova dječjeg doma „Egipat“ u pratnji ravnateljice s. M. Anđe Vranješ i sestara odgojiteljica čestitali su Božić uzoritome Vinku kardinalu Puljiću, koji je ove godine zbog bolesti bio spriječen pohoditi djecu i sestre u kući „Egipat“. Uz Božićnu čestitku djeca su s kardinalom Vinkom otpjevala nekoliko Božićnih pjesama i razgovarala o zanimljivim pitanjima.

* U prostorijama Svećeničkog doma Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu 26. prosinca 2016. uzoriti Vinko kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, sa suradnicima upriličio je božićni prijem. Uz ostale uzvanike iz vjerskog i političkog života, sudjelovala je i naša provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Anđe Vranješ.

Duhovne vježbe za kandidatice

Susret i duhovne vježbe za pripravnice svih triju provincija u Družbi sestara Služavki Maloga Isusa održane su u samostanu „Egipat“ u Sarajevu 3. i 4. siječnja 2017. godine pod vodstvom mons. Ive Tomaševića. Duhovna obnova protekla je u duhu Božićnog otajstva koje je bilo izvor i nadahnuće našeg Utemeljitelja – nadbiskupa Josipa Stadlera da osnuje našu Družbu.

U sklopu duhovnih vježbi pripravnice su upoznale kolijevku Družbe te koračale stazama prvih sestara od „Egipta“ do „Betlehema“ te ulice Mjedenice, Bistrika, katedrale, kao i prostorija Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu, gdje je pripravnice s odgajateljicama i mons. Tomaševićem primio nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kard. Puljić.

Slavlje patrona u samostanu „Egipat“

U samostanu „Egipat“ proslavili smo 28. prosinca 2016. godine svetkovinu Nevine dječice – patron naše kuće. Proslava je obuhvatila blagoslov samostanske obitelji, prigodni program u 11 sati, svetu misu u kapelici samostana „Egipat“ u 12 sati i ručak u blagovaonici samostana u 13 sati.

Slavlje svete mise u kućnoj kapelici i blagoslov naše samostanske obitelji (koju čine sestre i djeca) predvodio je apostolski nuncij u BiH Luigi Pezzuto u koncelebraciji sa župnikom vlč. Marko Majstorovićem. U svečanom misnom slavlju sudjelovali su članovi kuće „Egipat“ na čelu s. provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić i sestrama iz naših zajednica u Apostolskoj nuncijaturi, Vrhbosanskoj nadbiskupiji i „Kući Navještenja“ u Gromialjaku, te djelatnicima našeg dječjeg vrtića „Srce“. Slavlje je nastavljeno kod obiteljskog stola kojeg je u blagovaonici samostana priredio gospodin Nebojša Grizelj s obitelji i djelatnicima. Već duži niz godina na taj način čestitaju sestrama i djeci patron kuće i daruju ih ručkom i poslugom. Slavlju kod obiteljskog stola pridružio se i duhovnik bogoslova vlč. Jakov Kajinić. Sve je proteklo u pjesmi, razgovoru i dječjoj igri.

Prije 135. godina sluga Božji Josip Stadler introniziran je za Vrhbosansko nadbiskupa

Na današnji dan prije 135. godina je, po milosti Božjoj i Svete Apostolske Rimske Stolice, introniziran prvi vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler u crkvi sv. Ante na Bistriku u Sarajevu.

Na onu nedjelju (15. siječnja 1882. godine) kada je sluga Božji Stadler preuzeo novoustrojenu Vrhbosansku nadbiskupiju, slavila se svetkovina Presvetog Imena Isusova. Toga dana u crkvi sv. Ante na Bistriku nadbiskup Stadler izrekao je posvetu cijele nadbiskupije Vrhbosanske Presvetom Srcu Isu-

sovu. Njegova prva pastirska poslanica „Pod zastavom Srca Isusova“ s posvetnom molitvom Presvetom Srcu Isusovu čitala se po svim župama Vrhbosanske nadbiskupije.

Ivan Trobentar u „Spomenici Vrhbosanskoj“ 50 godina nakon ovoga znamenitog događaja napisao 1932. o nadbiskupu Stadleru: „Bio je svjetiljka što gori i svijetli.“ (...) Bio je Stadler sav Božji. (...) Za zvijezdu svoga života odabrao Srce Isusovo. Začarao ga bio plamen Ljubavi Božje. U tom srcu i po Njemu izgradio je svoju osobu. S Njim je izveo veliko poslanje svoje. Sve njegovo bilo je to Srce, Srce Isusovo, u kojem vatra gori, iz kojega svijetlo svijetli. (...) U Srcu Isusovu upoznao je Srce Marijino. I zavolio je Blaženu Djevicu Mariju. Nadasve ožalošćeno Srce Njezino – žalosnu Gospu. U Srcu Isusovu ljubio je sirote, potrebne, sve koji su umorni. I svoj kler, onako nježno i očinski. S tim je srcem molio i radio, da svi budu jedno. (...) U Isusa bile su uvijek uprte Stadlerove oči. (...) U Njegovo srce postavlja sebe i povjerene ovce, neka ondje shvate ljubav Isusovu i usplamte novom vatrom.'

'Pod zastavom Srca Isusova' naslov je prvoj njegovoj okružnici za svećenike. Tu proglašava Srce Isusovo glavnim čuvarom i Patronom Nadbiskupije, a drugotnim patronom bez grijeha Začetu Djevicu. (...) Gorio je i nije mogao da ne svijetli. A putovi što ih je osvjetljavao vode u vječne stanove. (...) Stadler je svega sebe dao Bosni u baštinu. Misli svoje, djela svoja, pepeo svoj. (Pred Spomenikom Stadlerovim, „Spomenica Vrhbosanska“, str. 276. – 283.)

Danas, 15. siječnja 2017., na 135. godišnjicu Stadlerova preuzimanja nadbiskupske službe i posvete Presvetom Srcu Isusovu, povjerimo sebe zagovoru sluga Božjega Josipa Stadlera. Neka nas, kako za zemaljskog života tako i sada, u nebu zagovora kod Presvetog Srca Isusova. Po moćnom zagovoru sluga Božjega Josipa Stadlera neka bude proslavljeno Presveto Srce Isusovo, a sluga Božji Josip Stadler bude ubrojen među blaženike Crkve.

U zahvalnom molitvom sjećanju na 15. siječnja 1882. sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnoga Začeca BDM-a ujediniše se u trodnevnoj molitvi zahvalnosti i svetoj misi zahvalnici u 12 sati u crkvi sv. Ante na Bistiku u Sarajevu.

Sudjelovanje u slavlju imendana uzoritog Vinka kardinala Puljića

Uoči spomendana sv. Vinka, đakona i mučenika, 21. siječnja 2017. svećenici, redovnici i redovnice grada Sarajeva i okolice čestitali su imendan nadbiskupu metropolitu vrhbosanskom Vinku kardinalu Puljiću. Čestitanju su se pridružili i vjernici laici koji rade u zgradi Ordinarijata.

Poslije uvodne riječi generalnog vikara mons. Luke Tunjića i imendanske pjesme, čestitku u ime svih uputio je dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Sarajevu preč. Darko Tomašević. Odgovarajući na izrečenu čestitku, kardinal Puljić zahvalio je svima koji su došli čestitati mu imendan, a na poseban način dekanu Tomaševiću za izrečenu čestitku. „Iako sveti Vinko, đakon, nije jako poznat, ja sam ga izabrao za svojeg zaštitnika još u sjemenišnim danima kad sam ga upoznao i zavolio te počeo moliti njegov zagovor“, kazao je kardinal Puljić zahvalivši svima na dobrim željama.

U čestitanju je sudjelovala provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Anđe Vranješ, zamjenice provincijske glavarice, i sestara iz naše zajednice u Vrhbosanskoj nadbiskupiji.

Spomen rođendana i krštenja našega Utemeljitelja – sluge Božjega Josipa Stadlera

Spomen rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskog nadbiskupa i velikog štovatelja Blažene Djevice Marije, obilježen je 24. siječnja 2017. godine. U prigodi 174. godišnjice njegova rođenja i krštenja istaknuta je njegova velika ljubavi prema Nebeskoj Majci Mariji, očitovana u djelima i riječima njegovih čestih preporuka najlakšeg puta do Isusa: „Po Mariji k Isusu!“ Tim riječima hrabrio je vjerni puk svoje nadbiskupije riječima prigodnih poslanica i meditacija. Danas i nama, koji slavimo 100. obljetnicu Marijina ukazanja u Fatimi, pokazuje na Mariju istim riječima: „Po Mariji k Isusu!“ Na njegov rođendan ne možemo ne spomenuti se njegovih riječi i poruka, te Bogu zahvaliti za milosti koje po njemu primamo. Neka spomen 174. rođendana sluge Božjega Josipa Stadlera bude poticaj na rast u ljubavi prema Isusu i Mariji. Na duhovnom putu rasta neka nas prate riječi sluge Božjega Stadlera: „Ako su se, dakle, sve tri osobe božanske služile Marijom da dobijemo Isusa i sve druge darove, nismo li mi upravo dužni posvetiti se Mariji, i o njoj ovisiti i njoj se pokoravati, hoćemo li pred Boga stupiti, njemu se prikazati i od njega darova dobiti? Pravo je, dakle, da za darove, koje smo od Boga po Mariji primili, Bogu po Mariji i zahvalimo. A to mi upravo činimo, kada sve svoje misli, sve svoje želje, sva svoja dobra i sebe same po Mariji Bogu prikažemo.“ U tom duhu na dvije lokacije, u Slavonskom Brodu i Sarajevu, vjernici zahvalnim misnim slavljem izrekli su hvalu Bogu i moliti za njegovu proglašenje blaženim.

Slavonski Brod – U župi Gospe od Brze pomoći u Slavonskom Brodu, župi rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, obilježen je njegov rođendan i krsni dan. Program je obuhvatio: spontani pohod te polaganje cvijeća i lampiona u 17.15 sati kod Stadlerova spomenika u blizini njegove nekadašnje rodne kuće, obnovu krsnih obećanja – spomen na krštenje u 18 sati u

crkvi Gospe od Brze Pomoći, molitvu krunice i litanija u pastoralnom centru župe Gospe od Brze Pomoći, sv. misu u 18.30 sati koju je predvodio postulator kauze Sluge Božjega J. Sadlera mons. Pavo Jurišić. U obilježavanju spomendana rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa – našeg oca Utemeljitelja, u župi i svetištu Gospe Brze Pomoći u Slavanskom Brodu sudjelovala je provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Bertile Kovačević, sestara iz Brodskog Vinogorja s. M. Paskvaline Santro i s. M. Zlate Kobaš, te s. Mande Pršlja i kandidatice Ivke Martinović iz samostana „Egipat“.

Sarajevo – U sarajevskoj katedrali, na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera, obilježen je spomen njegova 174. rođendana: molitvom krunice – Po Mariji k Isusu – u duhovnom zajedništvu sa slugom Božjim Josipom Stadlerom; molitvom zahvale Bogu – nebeskome Ocu i majci Mariji za milosti koje smo primili i koje primamo po zagovoru sluge Božjega Josipa Stadlera; slavljem svete mise u 18 sati.

Molitveni program u 17.30 sati, prije svete mise u sarajevskoj katedrali, i slavlje svete mise u 18 sati animirala je pročelnica Povjerenstva za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja s. M. Ana Kustura sa sestrama iz zajednica u Vrhbosanskoj nadbiskupiji i „Kuće Navještenja“ te hodočasnica Prijateljima Maloga Isusa iz Gromiljaka.

Molitveno i misno slavlje prošlo je u znaku zahvalnosti dobrome Bogu za život sluge Božjega Josipa Stadlera, molitvom za njegovo proglašenje blaženim i preporukom za molitveni zagovor pred licem Božjega milosrđa u zajedništvu s majkom Marijom.

Lug Brankovići – U dogovoru sa župnikom vlč. Franjom Ivandićem u župi Lug-Brankovići proslavljen je rođendan Sluge Božjega Stadlera u nedjelju, 29. siječnja 2017. kako bi veći broj vjernika mogao sudjelovati u svetim misama s nakanom molitve za budućeg blaženika. Sveto misno slavlje predslavio je župnik vlč. Franjo Ivandić, a riječi homilije uputio je đakon vlč. Anto Vrhovac. Svečanosti liturgijskog slavlja doprinijeli su pjevanjem i sviranjem članovi dječjeg i velikog župnog zbora pod ravnanjem župne katehistice – naše s. M. Marinele Zeko.

Dan Bogu posvećena života

Uoči blagdana Svijećnice – Prikazanja Gospodinova, kada Crkva slavi i Dan posvećenog života, u srijedu 1. veljače 2017. u katedrali Presvetog Srca Isusova u Sarajevu organizirano je klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu i molitva prve Večernje Prikazanja Gospodinova s početkom u 17 sati, koje su animirali franjevački bogoslovni zbor „Fra Nenad Dujić“ i bogo-

slovi Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa. Euharistijsko slavlje u 18 sati predslavio je pomoćni vrhbosanski biskup mons. dr. Pero Sudar.

Na blagdan Svijećnice – Prikazanja Gospodinova u hramu, 2. veljače 2017. u katedrali Srca Isusova u Sarajevu svečanim misnim slavljem proslavljen je Dan Bogu posvećenog života na razini Vrhbosanske nadbiskupije.

Misnom slavlju u 10.30 sati prethodio je blagoslov svijeća i procesija sa svijećama oko katedrale. Svečanu euharistiju slavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kard. Puljić uz koncelebraciju provincijala Franjevačke provincije Bosna Srebrena fra Joze Marinčića i još 20 svećenika, dijecezanskih i franjevaca, kojima su se pridružili isusovci i salezijanci. Na svetoj misi sudjelovale su brojne časne sestre različitih družbi, te bogoslovi Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, Franjevačke teologije i Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater“. Liturgijsko pjevanje animirao je franjevački bogoslovni zbor „Fra Nenad Dujić“ pod ravnanjem fra Emanuela Josića.

Na kraju misnog slavlja svi redovnici i redovnice izmolili su molitvu kojom su obnovili svoja redovnička obećanja. Nakon misnog slavlja upriličen je domjenak u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. U ime Bogu posvećenih osoba riječi imendanske čestitke i slavlja Bogu posvećena života uputila je naša provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić i uručila uzoritom kardinalu Vinku prigodan dar. Nakon slavlja u Vrhbosanskoj bogosloviji nastavljeno je slavlje imendana naših sestara svečarica u samostanu „Egipat“.

Molitvi i misnome slavlju odazvao se lijep broj sestara redovničkih zajednica s područja Sarajeva, među njima i sestre naših zajednica u Sarajevu, Vitezu i Gromiljaku s djecom Stadlerova dječjeg doma „Egipat“.

Dan bolesnika

Sarajevo – U subotu, 11. veljače 2017. godine, u jutarnjim satima okupili su se Prijatelji Malog Isusa i bolesnici, koji su mogli toga dana doći u našu kapelicu samostana „Egipat“ na dvostruko slavlje: Gospe Lurdske i Stepinčevu. Susret je započeo molitvom krunice, a bila je to i prigoda za sakrament sv. ispovijedi. Misno slavlje predvodio je vlč. Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova i također Prijatelj Malog Isusa, uz nazočnost starijih i nemoćnih osoba, djece iz Vrtića „Srce“ i djece Stadlereova dječjeg doma „Egipat“, Prijatelja Maloga Isusa te sestara Služavki Maloga Isusa iz samostana „Egipat“.

Vitez – U povodu svjetskog dana bolesnika i spomendana Gospe Lurdske u Domu „Sv. Josip“ u Vitezu slavljenja je molitvena trodnevica. Prije sv. mise majci Mariji upućene su molitve s pjesmama zatim otajstva svete krunice. Prvog dana misno slavlje predslavio je vlč. Anto Dominković, župnik župe

Crkvica-Zenica; drugoga dana je predslavitelj bio vlč. Ivan Lovrić, ravnatelj KŠC-a „Sv.Pavao“ Zenica; a trećeg dana su misu predvodili odgojitelji iz Travničkog sjemeništa preč. Pavo Šekerija i vlč. Đuro Arlović sa sjemeniš-tarcima iz Travnika. Na sam dan Gospe Lurdske misno slavlje predvodio je fra Velimir Bavrka, župnik župe Vitez, u koncelebraciji vlč. Jakova Kajinić, duhovnika Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, i nazočnost stanara Doma „Sv. Josip“, djelatnika, rodbine, prijatelja i sestara Služavki Maloga Isusa.

Gromiljak – U subotu, 11. veljače 2017. u Duhovnom centru sestara Služavki Malog Isusa „Kuća Navještenja“ u Gromiljaku euharistijskim slavljem i prigodnim programom obilježen je 25. Svjetski dan bolesnika i zdravstvenih djelatnika. Svečano misno slavlje predvodio je fra Josip Ikić, u koncelebraciji sa župnikom župe Imena Marijina u Gromiljaku vlč. Ilijom Karlovićem, fra Gabrielom Tomićem i vlč. Jakovom Pavlovićem. Na euharistijskom slavlju sudjelovao je veliki broj bolesnika iz župe Gromiljak i okolnih župa, a župni zbor Imena Marijina pod ravnanjem s. M. Danice Bilić pridonio je svečanosti ovoga slavlja. Animatori Prijatelja Malog Isusa i SKUD „Gromiljak“ razveselili su nazočne prigodnim programom. Uslijedila je tjelesna okrjepa i zajedničko druženje u prostoru „Kuće Navještenja“.

Najava i saziv XV. redovitog Provincijskog kapitula

Okružnim pismom najave i sazivanja XV. redovitoga Provincijskoga kapitula sestara Služavki Maloga Isusa Provincije BZ BDM-a provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić pozvala je 28. veljače 2017. sestre na aktivno molitveno sudjelovanje u primi i slavlju kapitula u Duhovnom centru „Kuća Navještenja“, koji će se održati u Gromiljaku od 28. svibnja do 4. lipnja 2017. godine na temu „Marija, naš uzor služenja“. Pritom je sestrama poslala: molitvu za Provincijski kapitul, program lanca svete ure klanjanja, radnu bilježnicu i glasačke liste.

Na odabir okvirne teme Kapitula utjecala je ovogodišnja 100. obljetnica ukazanja drage Gospe u Fatimi, zatim Godina Bogu posvećenog života i Godina milosrđa. Lik Majke Marije, milošću ispunjene, Majke Milosrđa, je Utemeljiteljevo oličenje ostvarenje svete služavke Isusove.

Da bi se svaka sestra u svoj svojoj posvećenoj osobnosti dostojno pripremila i slavila taj važni događaj za osobni život i za život drage Družbe, odlučile smo moliti prikaznu molitvu Gospi, koju je naš svete uspomene Utemeljitelj preporučio svakoj sestri, pa je svakoj sestri dostavljena s preporukom za zajedničko moljenje nakon Povečerja. Da bi sestarska sjedinjenost u molitvi bila jaka, načinjen je program lanca svete ure klanjanja. Svaka sestra je po-

zvana da u adoraciji zahvaljuje Bogu i traži sve potrebne milosti, te svjesnom pokorom daje zadovoljštinu sa svoje i grijeha cijeloga svijeta.

Uz molitvu svakoj sestri je dostavljena radna bilježnica kao pomoć u analizi vlastita posvećena života i života svoje zajednice, Provincije i Družbe. Bilježnica daje mogućnost svakoj sestri po nadahnuću Duha da Kapitolu uputi svoje viđenje i želje o najbitnijim područjima našega života. Sestra Kristina Adžamić će tijekom Provincijskog kapitula predstaviti uratke sestara.

Hodočašća na grob sluge Božjega Josipa Stadlera

* U povodu spomena na 174. rođendan sluge Božjega Josipa Stadlera sestre Služavke Maloga Isusa, Prijatelji Maloga Isusa i vjernici župe Gromiljak pohodili su 24. siječnja 2017. godine njegov grob u sarajevskoj katedrali, molili za njegovo proglašenje blaženim i preporučili se njegovu zagovoru u potrebama koje su u pisanom obliku položili na njegov grob.

* Hodočasnici župe Gospe od Zdravlja iz Neuma, predvođeni s. M. Anđelinom Perić, Služavkom Maloga Isusa koja djeluje u župi Neum, hodočastili su 8. ožujka 2017. godine na grob sluge Božjega Josipa Stadlera. Molili su za njegovo proglašenje blaženim i preporučili se njegovu zagovoru.

Susreti sestara juniorki

Mjesečni susreti za sestre juniorke održani su 21. i 22. siječnja 2017. u prostoru Apostolske nuncijature pod vodstvom dr. Sande Smoljo i učiteljice juniorki s. M. Kate Zadro. Idući sastanak održan je 5. ožujka 2017. također u Apostolskoj nuncijaturi. Na temu „Pokornički psalmi“ govorila je sestra juniorka Jelena Jovanović. Susret je animirala učiteljica juniorki s. M. Kata Zadro.

Proširena sjednica i sastanak gospodarskog vijeća u Generalnoj kući

U srijedu, 14. prosinca 2016. u generalnoj kući Družbe u Zagrebu održana je redovita proširena sjednica na kojoj je sudjelovala provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić. Održan je i sastanak sestara članica gospodarskog vijeća u Družbi kojemu je sudjelovala s. M. Bertila Kovačević, provincijska ekonomica.

Sjednice Provincijske uprave

U prostoru Provincijalata u samostanu „Egipat“ održane su sjednice Provincijske uprave 17. prosinca 2016., 16. siječnja 2017. i 27. veljače 2017. godine.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Poruka i čestitka Vrhovne glavarice Družbe	5
▪ Uskrsne čestitke provincijskih glavarica	9
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	14
▪ Duhovna obnova u Družbi	21
▪ Stadlerove stranice	38
▪ Sestrinsko zajedništvo	58
▪ Karizmatско poslanje	78
▪ Odjeci duše	110
▪ Poštanski sandučić	119
▪ Inmemoriam	130
▪ Pokojna rodbina	132
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	139
▪ Vijesti od broja do broja	145
▪ Sadržaj	172